

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 85 / Ocak 1989 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yeni yıl mesajı:

“1989, her yıldan daha fazla Partimizin önderliğindeki halkımızın olacaktır”

Abdullah ÖCALAN yoldaşa uzanan eller kırılacak ve zafer Kürdistan halkının olacaktır

“Bugün Kürdistan’ın dağlarında, ovalarında ve zindanlarında direnen, direnen ve yine direnen APOCÜ RUH’u ve APOCÜ KARARLILIK’tır. Bu anlamda Parti Genel Sekreteri A. ÖCALAN; Ülkemiz, halkımız, en değerli varlıklarımız olan şehitlerimiz, bir bütün olarak kadro, militan ve savaşçılarımızın ortak iradesinin somutlaşmış ifadesidir; en üst düzeyde yarabıcısı, temsilcisi ve yol göstericisidir. Bunun için Önderimiz gelen her saldıran, Kürdistan’a ve Kürdistan halkına gelmektedir. Saldırılarıda bulunanlar hangi güç tarafından finanse ediliyor, hangi maskeler altında yönlendiriliyor, ne nefesimiz ve kanımızın son damlasına kadar karşılarına durup gereken tüm savaş biçimlerine başvurmadık kararlı olduğumuzu belirtelim. Parti Önderimizin gücü, otorite ve çabaları sonucunda gerek halk olarak, gerekse de Parti kadro ve savaşçıları olarak alınımız açık, sözümüz ise kesindir.”

Yazısı 8. sayfa

İLKEL MİLLİYETÇİLİĞİN İFLASI VE TARİHİ İHANETİ ÜZERİNE

Günümüzde Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine dayatılan tasfiyeci-provokatif çabalar, halkımızın tarihinde sıkça görülen ihanetlerin en çarpıcı örneklerinden biri olarak tekrar gündeme gelmektedir. Uzun bir süreden beri çeşitli biçimlerde sürdürülen birlikte, İran-Irak savaşının ateşkesle sonuçlanmasından sonra yaşanan siyasal gelişmelerin inkar edilemez bir biçimde bu yüzüne yansıdığı bu ihanet olayı, içinde rol alanların gerçek durumlarıyla birlikte, Ortadoğu’daki çağdaş rejimlerin varlık nedenlerini de ortaya sermektedir. Bir ucu dünya emperyalizmine ve diğer ucu da tarihteki miyadın çoktan dolduğu olan gerici ve işbirlikçi sınıflara dayanarak bu ihanet olayını bütün yönleriyle tanıyan ve bunun karşısında devrimci tutumda ısrar etmek, her zaman olduğundan çok daha önemlidir.

Kuşkusuz son siyasal gelişmeleri yakından izleyen herkes, eskiden beri Kürdistan üzerinde oynanan oyunların bir benzerlik arzettiğini ve bu oyunları oynayanların her malum sınıf ve çevreler olduklarını anlamakta güçlük çekmeyecektir. Yine, Kürdistan halkının tarihi boyunca istilacı ve sömürgeci güçlere karşı yürüttüğü direnişlerin sonuçları ve çözümlü oldukları nedeni araştırıldığında emperyalizmin ve sömürgeci güçlerin oynadığı haline gelen yerli güçlerin rolleri açıkça ortaya çıkar. Ne var ki tarihin çeşitli dönemlerinde kapalı kapılar ardında oynanan ve halkımızdan büyük bir itinayla saklanan bu oyunları bugün artık kendisini gizleme olanağı bulamamaktadır. Halkımızın PKK önderliğinde ulaştığı politik gelişme düzeyi ve yarattıkları etki ortada ve bu tür oyunların kendi kural ve araçlarıyla sürdürülmeleri olanakları ortadan kaldırılmıştır. Herkes varlığı inkar edilemez gerçek karşısında kendi durumunu ortaya koymak ve bu somut ölçülerle kıyaslamak zorundadır.

Devamı: 21. sayfa

“Halkımızı, Ulusal Kurtuluş Cephesi’nde bütün olanaklarını seferber ederek, tartışma durumundan karar gücü haline gelmeye ve karar gücünden de bir yürütme ve örgütlenme gücü düzeyine ulaşmak için daha ileri bir adım atmaya çağırıyoruz... Partimizin doğrulanması siyasetine her gün daha da artan desteğini sunmaya çağırıyoruz...”

1988 yılı, ulusal direniş ve Parti tarihimizde her bakımdan anlamlı bir dönüm noktası oldu. Halkların, örgütlerin ve kişilerin tarihinde, gerek ilerleme doğrultusunda ve gerekse geriye, başaşağıya gidilerde bazı dönüm noktaları yaşanır. Bunlar böyle dönemler ve anlardır ki, kendilerinden sonraki gelişme süreçlerini derinden etkilerler. Kader yılı veya anı dediğimiz bu dönemler belirleyici bir anlam ifade ederler. Böylece kritik dönemleri kendi lehlerine döndürmek için

halk, örgüt veya kişiler onu tüm güçleriyle karşılamaya, bu uğurda bütün yeteneklerini sergilemeye ve böylece onu yaşamsal bir anlama kavuşturmayla çalışır; bunun için her şeylerini seferber ederler. Eğer bunda başarılı oluştarsa, ondan sonraki gelişmeler kendi istedikleri hızda yavaşlar, yani, siyasal mücadele söz konusu ise, siyasal gelişme, askerî bir durum söz konusu ise askerî gelişme; kısacası, hangi alanda uğraş veriliyorsa, o alanda sonucu tayin etme durumu

munu yakalamışlardır demektir. Daha sonraki gelişmeler, bölgesel niteliksel bir gelişmenin ardından gelen niteliksel gelişmelerdir ve eğer doğru yönlendirilirse amaçla ulaşılması kaçınılmazdır.

Bizim halkımızın ulusal direniş tarihinde de gerek düşmanın en azgın dayatmaları ve gerekse bunları halk adına boş çıkarmada rol üstlenen örgütün önderliği bünyesinde bu süreçler az yaşanmadı. Hem de daha sonraki gelişmeler büyük ölçüde belirleyecek; yalnız bir yılı değil, yılları etkileyecek gelişmelerin sağlanmasında önemli anlamlı olan dönemler yaşandı.

Kürdistan halkının, yakın tarihi geçmişinde, daha çok olumsuz yönde izleyen –ancak sınırlı da olsa– bazı gelişmelerinde bağrında taşıyan dönemlerin yaşadığı belirtilir. Örneğin, 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında dağı-

Devamı 14. sayfa

İhanetten medet uman düşman, yaygın tutuklamalara girişti Düşmanın azgın terörü direniş duvarında eriyor

- İstanbul, Batman, Sirt ve Cizre’de binlerce kişilik sömürgeci kolluk kuvveti operasyonlar düzenliyor. Yoğun işkence ve tutuklamalara yürütülen operasyon, ARGK gerillaları ve halkın yoğun direnişi ile karşılanıyor.
- Cizre’de yaratılan direniş destanında, düşmanın ihneti dayatma çabaları boş çıkıyor. Berivan yoldaş beraberindeki yoldaşla birlikte görkemli bir direniş sergiledi.
- İstanbul’da meydana gelen çatışmada düşmanın “teslim ol” çağrılarını direnişle cevap verildi.

Yeni yıl, Kürdistan ve Türkiye zemininde ulusal kurtuluş güçleri-miz ve Türk sömürgecileri arasında kıyasıya bir savaşla başladı. Ülkemizin birçok alanı ile birlikte, İstanbul’da da yoğun operasyonlar ve çatışmalar yaşanıyor. Direniş ve ihanet birbiriyle dişediği bir mücadele içinde yeni yıl kendi damgasını vurmaya çalışıyor. Ve bu savaş içinde, görkemli direnme destanlarının hemen yanbaşında ihanetin çirkin yüzü tüm iğrençliği ile sırtlıyor. 1988’i kesin olarak kaybetmiş olmanın hissi ile saldırganlığını had safhaya vardiyan sömürgeciler bir kez daha ihanete bağliyorlar tüm umutlarını; yeni pısmırlık yasasını uygulamaya sokup çağrı üstüne çağrı yapıyor; alçakça amaçlarına alet ettilerler bir-iki haine dahi alet sarılarak moral üstünlük kazanmaya çalışıyorlar.

Ancak diğer yandan, tüm bu

oyunları yerle bir eden, “Direnmek Yaşamaktır” sloganı kanlarıyla yazan ve halkı savaşa kaldıran PKK partizanlarının onurlu direnişleri bir kez daha tüm bu oyunları boş çıkıyor. Yaratılmak istenen umutsuzluk, panik ve korku ortamını dağıtıyor; sömürgecilerin demagogilerini yerle bir ediyor. Düşmanın 1985 kışında Nebil (Ali Ozansoy) haininin ihanetli temelinde kurduğu ölüm tuzağı nasıl ki Sason Direniş Şehitlerimizin görkemli direnişleriyle boş çıkılıp düşmanın kendisi ölüme sürüklendiye; bugün de Recep Tirlil isimli bir hainin aynı amaçlarına üstlendiği rol, Cizre’de, Sirt’te, İstanbul’da “teslim ol” çağrılarını silahlı direnişle karşılık veren, şehit düşen, yaralanan devrimcilerce boş çıkılıyor. Düşmanın ihanete bağladığı umutları bir kez daha sonuyor.

Kürdistan da haberler 3. sayfa

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, F. Alman devletinin saldırıları ve PKK Davası

“1988 Şubatından başlayarak, tutuklamalara girişen Alman devleti, yakın bir zamanda da 16 Kürt politikacı hakkında dava açtı. Böylece, faşist Türk devletinden sonra PKK davası; açan ikinci devlet olarak B. Almanya ortaya çıktı. TC’den sonra PKK’yı yargılamak isteyen ikinci devlet B. Almanya’dır bir tesadüf değil. Yukarıda kısaca da değindiğimiz gibi Almanya her devletten daha çok Türk egemenliği ile ilgili içişlerinde olumsuz...”

Yazısı 12. sayfa

Darağacına yürürken savaş esirlerinden mesajlar: “Güzel ve özgür bir yaşam için ölüme kucaklaşıyoruz”

“Yoldaşlar! PKK gibi komünist bir hareketin ve Kürdistan özgürlük kavşasının bir nefeti olmak, bu uğurda ölmek benim için onurların büyüğüdür. Bu yolda onlarca önder yoldaşım, tarihte birer kilometre taşı diktiler... Bir halkın kurtuluşu, özgür ve mutlu yaşam için büyük fedakarlıklar, bireylerin ölümlü kaçınılmazdır. Bu bizim yaşamı sevmediğimiz, yaşamı boş verdiğimiz anlamına gelmez. Yaşam için ölüyoruz biz...”

Yazısı 18. sayfa

Evren-Özal klüğünün ağırlaşan bunalımı ve rejimin yeni arayışları

1989 yılına Türk siyasal rejimi yeni çalkantılara girdi. 12 Eylül askeri-faşist darbesinden ardından oturtulmaya çalışılan siyasal istikrar bir türlü sağlanamadı. Evren-Özal klüğünde ifadesini bulan bu bunalım durumu son yaşanan olaylar ile birlikte daha da gelişme gösterdi. Esasen rejimin kendi çökmesini aşma yönündeki çabaları da boş çıkılamadı, içinden çıkılmaz bir hal aldı.

12 Eylül faşist darbesi, Türk egemen sınıflarını yaşadığı derin siyasal krizden kurtarmaya amaçlı-

yordu. Ancak darbenin üzerinden geçen sürede, siyasal krizin başka bir yasa, derinleşmesinin önüne bile geçilemedi.

Geçtiğimiz yıl yaşanan referandum, bu çöküşün verdiği düzeyin diğer bir açık örneğiydi. Referandum Evren-Özal klüğü %35’ler düzeyinde bir oy alabilmişti. Bu ise, klüğün gizlice terici olma sürecinin artması ve hükümetin anlamına gelmekteydi. Referandum sonuçlarında Evren-Özal klüğü beklediğini bulamadı. Referandumda

Devamı 7. sayfa

Serxwebûn 8. yılında gerçeğin dili olma- daha fazla başaracaktır

Leninist yayıncılıkta ileri bir düzeye ulaşmayı başaran Serxwebûn, yurt dışında yayınlanmasının 8. yılına girdi. Geride bırakan 7 yıl süresince, Serxwebûn sonuna kadar bağlı olduğu ulusal kurtuluş mücadelesini dil olma ve her zaman büyük bir önem verdi. Günümlüze kadar bu görevini layıkla yerine getirmeyi başaran Serxwebûn, bundan sonra da bu görevine sıkı sıkıya bağlı olarak üzerine düşeni yapacaktır.

7 yıla Serxwebûn'un geldiği nokta, gerçeğe bağlı olmak ve gerçekleri dile getirmek isteniyorsa kısa bir sürede yerine yerleştirileceğine en iyi bir örnektir. Serxwebûn zorlu geçen bu 7 yıllık sürede gerçeği sıkı sıkıya bağlı olmanın bir sonucu olarak, yurtsıver Kürdistan halkına sesini daha fazla ulaştırması başardı. Serxwebûn karantıda gömülme yolunu derin halka sıkı sıkıya bağlamış, gerçek aydınlaşmanın yolunu da göstermiştir. Serxwebûn bu dalki öncülüğünü ilker edimce bir şekilde kanıtlamıştır.

Böylece bir gerçeğin sahibi olan Serxwebûn'un PKK önderliğinde yürütülen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde oynadığı rol büyük bir önemdedir. Serxwebûn genel anlamda bu gerçeğin dil olmasını bilmiştir. Karartı-
maksızın istenen bir gerçeğin aydın ve tertemiz kalkanıdır Serxwebûn'un oynadığı rol devgine değerdir.

Kürdistan adına yapılan leninist yayıncılığın ilk örneği olan Serxwebûn, bu ada sadık her türlü karış-
devrimci saldırılara mücadele etmesini de bilmiştir. Tarihini zorlayıcı arasında unutulmazla çağlayan bir halkın dil olma-
kolay değildir. Gerçeğin adı daha ilk getirilişi, bunu böğmek isteyenleri büyük bir saldıma geçirecekti ancak bir gerçekti.

Serxwebûn, leninist yayıncılıkta bir aralık olan gerçeğin ve ihanetin beninde-
indigine, koparılan fevriyatlar az olmalı. Halka ilk kez ulaşan gerçeğin-
üzümleri karartım ilk gerçeğin baş hedefi olarak almalı. Serxwebûn ilk
söylenilen yanısıra, en geniş kesimlere ulaşmasını engellemek çabalarına
kadar yürütülen karış-
devrimci saldırıları gözönüne getirdiğimizde, zorlu 7 yılın
anlamı daha iyi anlaşılacaktır.

Saldırıları sadece Serxwebûn'a yönelik olmaması; onun sıkı sıkıya bağlı
olduğu gerçeğin de hedefi olması. Başta faşist Türk sömürgecileri olmak
üzere, emperyalistler, işbirlikçi-reformistler ve her türlü faşist-provokator
övrerle yoğun bir karış saldırı kampanyası sürdürmüşlerdir. Bu saldırılar,
PKK önderliğinde 15 Ağustos 1984'ten itibaren başlatılan ulusal kurtuluş savaşı
arından daha da yoğunlaşmıştır. Yurt dışı ve yurt içinde özel savaş uygu-
lamlarına şiddet veren sömürgeciler ve işbirlikçileri halkımızın bu çağdaş
uyuşını engellemek için büyük çaba harcamışlardır.

Halen yurt içinde ve dışında, emperyalizmin desteği ile, Türk sömürgecileri,
işbirlikçi Kürt övrerleri ve faşist-provokatorlar özi savaş uyuşmalarına
ağırık vermektedirler. Öze savasın ve yeni ve eski yönlenimleri uyuşulayarak,
PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinde böğmek istemektedirler.
Bu saldırıları önemi bir hedefi de PKK Genel Sekreteri Abdulkadir ÖCALAN
yoldaşlar. PKK'nın önderliğinde kopararak, yok etmeyi amaçlamaktadırlar.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde, PKK'ye ve önderli-
ğindeki saldırılara karşı komünist birleşim, bu saldırılara karşı hedefini
ortaya koyarak, teşhir etmiştir. Bu konuda Partii kadrolarını, yurtsıver Kürdistan
halkını ve tüm demokratik kamuyu aydınlatmıştır. Önyanık istenen
onyamlara karşı tavrı koyarak bu onyamları gerçek yüzünü ortaya koymuştur.
Diğer konularda olduğu gibi, bu konularda da Serxwebûn gerçeği halka ve
demokratik kamuya ulaştırma büyük bir çaba harcamıştır. Bu sayede
diler ki, Serxwebûn gerçeğinin dile getirilmesi görevini yerine getirmiştir.

Serxwebûn'un büyük bir cesareti haykırığı gerçeği, böğün uluslara-
rası adına da önemli yankılar yaratmaktadır. Düne kadar varoluğu bile bilme-
yen halkımızın gerçeği, böğün daha fazla tarihleri bir duruma gelmiştir. Kuşku-
suz, Serxwebûn'un bu gerçeğinin dile getirilmesinde büyük bir rolü olmuştur.
Serxwebûn sadece gazete yayını ile değil, kardiğı ulusal kitap, böğür-
ve dergi ile de bu gerçeğin halkımıza ve uluslararası kamuya mal edilme-
sinde küçümsemek zor rol oynamıştır. Her önemli aşama ve olayda Serxwebûn
gerçeğinin kamuya mal edilmesinde elinden gelen bütün çabaları ser-
gilemiştir.

Bunların yanısıra, Serxwebûn dağlarda, zindanlarda ve yurt dışında geliştiri-
len mücadeleyi dile getirmeye de büyük bir önem vermiştir. 15 Ağustos
1984'ten bu yana yoğun bir silahlı mücadele ile gelişen ulusal kurtuluş savaşı
savaşlarını sürekli artan bir şekilde aydınlatmıştır. Bu mücadeleyi tüm yönleri ile
halkımıza mal etmenin yanısıra, derin ve tecrübelileri de aktarmıştır. Dağda
savaşın kadrolarını, savaş komünist birleşim, bu saldırılara karşı hedefini
ortaya koyarak, teşhir etmiştir. Bu konuda Partii kadrolarını, yurtsıver Kürdistan
halkını ve tüm demokratik kamuyu aydınlatmıştır. Önyanık istenen
onyamlara karşı tavrı koyarak bu onyamları gerçek yüzünü ortaya koymuştur.
Diğer konularda olduğu gibi, bu konularda da Serxwebûn gerçeği halka ve
demokratik kamuya ulaştırma büyük bir çaba harcamıştır. Bu sayede
diler ki, Serxwebûn gerçeğinin dile getirilmesi görevini yerine getirmiştir.

Serxwebûn'un büyük bir cesareti haykırığı gerçeği, böğün uluslara-
rası adına da önemli yankılar yaratmaktadır. Düne kadar varoluğu bile bilme-
yen halkımızın gerçeği, böğün daha fazla tarihleri bir duruma gelmiştir. Kuşku-
suz, Serxwebûn'un bu gerçeğinin dile getirilmesinde büyük bir rolü olmuştur.
Serxwebûn sadece gazete yayını ile değil, kardiğı ulusal kitap, böğür-
ve dergi ile de bu gerçeğin halkımıza ve uluslararası kamuya mal edilme-
sinde küçümsemek zor rol oynamıştır. Her önemli aşama ve olayda Serxwebûn
gerçeğinin kamuya mal edilmesinde elinden gelen bütün çabaları ser-
gilemiştir.

Bunların yanısıra, Serxwebûn dağlarda, zindanlarda ve yurt dışında geliştiri-
len mücadeleyi dile getirmeye de büyük bir önem vermiştir. 15 Ağustos
1984'ten bu yana yoğun bir silahlı mücadele ile gelişen ulusal kurtuluş savaşı
savaşlarını sürekli artan bir şekilde aydınlatmıştır. Bu mücadeleyi tüm yönleri ile
halkımıza mal etmenin yanısıra, derin ve tecrübelileri de aktarmıştır. Dağda
savaşın kadrolarını, savaş komünist birleşim, bu saldırılara karşı hedefini
ortaya koyarak, teşhir etmiştir. Bu konuda Partii kadrolarını, yurtsıver Kürdistan
halkını ve tüm demokratik kamuyu aydınlatmıştır. Önyanık istenen
onyamlara karşı tavrı koyarak bu onyamları gerçek yüzünü ortaya koymuştur.
Diğer konularda olduğu gibi, bu konularda da Serxwebûn gerçeği halka ve
demokratik kamuya ulaştırma büyük bir çaba harcamıştır. Bu sayede
diler ki, Serxwebûn gerçeğinin dile getirilmesi görevini yerine getirmiştir.

Serxwebûn'un büyük bir cesareti haykırığı gerçeği, böğün uluslara-
rası adına da önemli yankılar yaratmaktadır. Düne kadar varoluğu bile bilme-
yen halkımızın gerçeği, böğün daha fazla tarihleri bir duruma gelmiştir. Kuşku-
suz, Serxwebûn'un bu gerçeğinin dile getirilmesinde büyük bir rolü olmuştur.
Serxwebûn sadece gazete yayını ile değil, kardiğı ulusal kitap, böğür-
ve dergi ile de bu gerçeğin halkımıza ve uluslararası kamuya mal edilme-
sinde küçümsemek zor rol oynamıştır. Her önemli aşama ve olayda Serxwebûn
gerçeğinin kamuya mal edilmesinde elinden gelen bütün çabaları ser-
gilemiştir.

Bunların yanısıra, Serxwebûn dağlarda, zindanlarda ve yurt dışında geliştiri-
len mücadeleyi dile getirmeye de büyük bir önem vermiştir. 15 Ağustos
1984'ten bu yana yoğun bir silahlı mücadele ile gelişen ulusal kurtuluş savaşı
savaşlarını sürekli artan bir şekilde aydınlatmıştır. Bu mücadeleyi tüm yönleri ile
halkımıza mal etmenin yanısıra, derin ve tecrübelileri de aktarmıştır. Dağda
savaşın kadrolarını, savaş komünist birleşim, bu saldırılara karşı hedefini
ortaya koyarak, teşhir etmiştir. Bu konuda Partii kadrolarını, yurtsıver Kürdistan
halkını ve tüm demokratik kamuyu aydınlatmıştır. Önyanık istenen
onyamlara karşı tavrı koyarak bu onyamları gerçek yüzünü ortaya koymuştur.
Diğer konularda olduğu gibi, bu konularda da Serxwebûn gerçeği halka ve
demokratik kamuya ulaştırma büyük bir çaba harcamıştır. Bu sayede
diler ki, Serxwebûn gerçeğinin dile getirilmesi görevini yerine getirmiştir.

Serxwebûn'un büyük bir cesareti haykırığı gerçeği, böğün uluslara-
rası adına da önemli yankılar yaratmaktadır. Düne kadar varoluğu bile bilme-
yen halkımızın gerçeği, böğün daha fazla tarihleri bir duruma gelmiştir. Kuşku-
suz, Serxwebûn'un bu gerçeğinin dile getirilmesinde büyük bir rolü olmuştur.
Serxwebûn sadece gazete yayını ile değil, kardiğı ulusal kitap, böğür-
ve dergi ile de bu gerçeğin halkımıza ve uluslararası kamuya mal edilme-
sinde küçümsemek zor rol oynamıştır. Her önemli aşama ve olayda Serxwebûn
gerçeğinin kamuya mal edilmesinde elinden gelen bütün çabaları ser-
gilemiştir.

Serxwebûn'un büyük bir cesareti haykırığı gerçeği, böğün uluslara-
rası adına da önemli yankılar yaratmaktadır. Düne kadar varoluğu bile bilme-
yen halkımızın gerçeği, böğün daha fazla tarihleri bir duruma gelmiştir. Kuşku-
suz, Serxwebûn'un bu gerçeğinin dile getirilmesinde büyük bir rolü olmuştur.
Serxwebûn sadece gazete yayını ile değil, kardiğı ulusal kitap, böğür-
ve dergi ile de bu gerçeğin halkımıza ve uluslararası kamuya mal edilme-
sinde küçümsemek zor rol oynamıştır. Her önemli aşama ve olayda Serxwebûn
gerçeğinin kamuya mal edilmesinde elinden gelen bütün çabaları ser-
gilemiştir.

Serxwebûn'un büyük bir cesareti haykırığı gerçeği, böğün uluslara-
rası adına da önemli yankılar yaratmaktadır. Düne kadar varoluğu bile bilme-
yen halkımızın gerçeği, böğün daha fazla tarihleri bir duruma gelmiştir. Kuşku-
suz, Serxwebûn'un bu gerçeğinin dile getirilmesinde büyük bir rolü olmuştur.
Serxwebûn sadece gazete yayını ile değil, kardiğı ulusal kitap, böğür-
ve dergi ile de bu gerçeğin halkımıza ve uluslararası kamuya mal edilme-
sinde küçümsemek zor rol oynamıştır. Her önemli aşama ve olayda Serxwebûn
gerçeğinin kamuya mal edilmesinde elinden gelen bütün çabaları ser-
gilemiştir.

Serxwebûn'un büyük bir cesareti haykırığı gerçeği, böğün uluslara-
rası adına da önemli yankılar yaratmaktadır. Düne kadar varoluğu bile bilme-
yen halkımızın gerçeği, böğün daha fazla tarihleri bir duruma gelmiştir. Kuşku-
suz, Serxwebûn'un bu gerçeğinin dile getirilmesinde büyük bir rolü olmuştur.
Serxwebûn sadece gazete yayını ile değil, kardiğı ulusal kitap, böğür-
ve dergi ile de bu gerçeğin halkımıza ve uluslararası kamuya mal edilme-
sinde küçümsemek zor rol oynamıştır. Her önemli aşama ve olayda Serxwebûn
gerçeğinin kamuya mal edilmesinde elinden gelen bütün çabaları ser-
gilemiştir.

Serxwebûn'un büyük bir cesareti haykırığı gerçeği, böğün uluslara-
rası adına da önemli yankılar yaratmaktadır. Düne kadar varoluğu bile bilme-
yen halkımızın gerçeği, böğün daha fazla tarihleri bir duruma gelmiştir. Kuşku-
suz, Serxwebûn'un bu gerçeğinin dile getirilmesinde büyük bir rolü olmuştur.
Serxwebûn sadece gazete yayını ile değil, kardiğı ulusal kitap, böğür-
ve dergi ile de bu gerçeğin halkımıza ve uluslararası kamuya mal edilme-
sinde küçümsemek zor rol oynamıştır. Her önemli aşama ve olayda Serxwebûn
gerçeğinin kamuya mal edilmesinde elinden gelen bütün çabaları ser-
gilemiştir.

PROLETER YAYINCILIGIN SEMBOLÜ SERXWEBÜN'A

Gazetecilik olayı, günümüzün
en etkin propaganda biçimidir.
Böylesine güçlü bir iletişim aracına
sahip olan sınıflar veya halklar,
günlük, haftalık veya aylık ge-
melerden haberdar olurlar. Ay-
rıca birbirlerini kendi etki alan-
ları altına almada da büyük bir
işleve sahiptir. Gazetecilik, halk-
ların gerçeği dercesini hakkında
şahmız bir göstergedir. Tabii ki
önemli olan şey, onun içerdiği-
dir. Ama basın çağımızın uygarlık elçisi
olmakla eşdeğerdir. Onu ar-
niyetlice zehir saçan bir araç haline
getirmelerse, oynadığı rol, çağı-
mızın uygarlık elçisidir.

Kürdistan toplumu bu tür şey-
lere yabancıdır. Zaten toplumun
geriliği baktığımızda, bunu anla-
mamak mümkün değildir. Eski di-
renişler hakkında fazla bilgi sa-
hipli olmamızın bir nedeni de bu-
dur. Direnişin en üst düzeydeki
önderleri bile o dönemlerde bun-
dan yoksun bulunmaktadırlar. El-
lerine tutuşturdukları bir dua
kitabıyla, onlarca, hatta yüz-
lerce kez hep aynı nakaratı tekrar-
lamışlardır.

Yakın tarihte, bazı gelişmeler
olmuşsa da, Kürdistan toplumuna
mal edilememiştir. Bir avuç reform-
ist aydın kesimin tatmin aracı ol-
maktan öteye gidememiştir. Düş-
manın zehir saçan basın ve yayın
organlarının tahribatları çok iyi
bilinmektedir. Bu tahribatları önle-
me alınacak karış-tehdit, ancak ve
ancak güçlü bir basın ve yayıncılık-
tır.

Bilindiği gibi, Kürdistan koşu-
llarında bunu gerçekleştirmek yo-
ğun çaba ve mücadele gerektirir.
Güçlü çabadan ve devrimci düşün-
ceden yoksun ilk milletiyetliklikten
ve reformist-teslimiyetliklikten bu-
nu beklemek hayalciçektir. Onların
da birçok yayın araçları olmuştur.

Ama bunlar hakim sınıflara dövu-
ler deniz, ihaneti alıyıp-pulayarak
şirin göstermeye çalışan organlar-
dır. Halkımız açısından onlar
bırakıncıdır denilebilir.

Her konuda olduğu gibi, halkı-
mızın sahil önderi PKK, bu konuda
da köklü gelişmeleri yaratmıştır. İlk
kez Ortadoğu sahasında ve günü-
müz dünyasında proleter gazeteci-
liğin başlatıcısı olmuştur. Bunun en
güzel örneği de Serxwebûn gazete-
sidir.

Serxwebûn, 7. yılına girenken,
gururlu ve kıvançlıdır. Çünkü o
devrimci bilimin taşıyıcısı ve öğre-
ticisidir. En önemlisi de, Kürdistan
devriminin azametini seçile-
mektedir. Böylece, başka halklara
da kendi mücadelelerine yararlan-
acakları tecrübeleri sunmaktadır.

Serxwebûn gazetesinin oynadığı
rol çok önemlidir. En başta müca-
delelerin ideolojik ve politik sorun-
larını dile getirmektedir. Bununla
devrimcileri düşünceye yetkinleş-
tirmek, çözümleyici güç sağlama-
larında belirleyici konuma sahiptir.
İkincisi; emperyalizmin, faşist sö-
mürgeçliğin özel savas taktiklerini
deşifre ederek devrime hic ka-
zandır. Üçüncüsü; mücadele so-
runlarını halatlemeye ve tıkanıklık-
ları gidermeye rol oynar. Dördün-
cüsü; sapaamlara karşı mücadele
eder. Son olarak; her alandaki
direnişin yazılı birikimidir. Bu birikim
sayesinde her alana ışık saçmaktadır.

Bu doğrultudan hareketle yo-
la çıkan Serxwebûn, görevlerini bü-
yük bir bölümlü yerine getirmiştir.
Ancak bazı eksikliklerini de
görmek güçlenmesi gereken Ser-
xwebûn çalışanları yaralı olacaktır.
En başta, bazen zamanında çıkmay-
anlar. Bu da gelişmeleri izleyen
okuyucunun düzensiz okumasına
neden olmaktadır. Zamanında çı-

kan yayın, birçok olumsuzluğa
anında müdahale gücüne sahiptir.
Geçmiş gazetenin geçmiş sorun-
larına fazla müdahalese de olmaz.
İkincisi; ortaya çıkan birçok sal-
dırı, şantaj ve provokasyonları
zamanında işlemektedir. Bunlara
karşı bazen geciken karşı-sal-
dırıları olmaktadır. Üçüncüsü;
mücadelemin çok kapsamlı geliş-
meleri yaratmış olmaktadır. Bu
gelişmelerin tümü yerine, sınırlı bir
kesimi yanıtlamaktadır. Bu da
gösteriyor ki, istenilen dercede
geniş muhabirler ağına oluştura-
mamıştır. Dördüncüsü; gerek yurt-
çi ve gerekse yurtdışında yapılan
dağıtımda gecikmeler ve aksaklık-
lar söz konusudur. Ki bazen muhte-
lif sayılar yerine ulaştırılmıyor. Bun-
dan, güçlü bir denetimim yapılmı-
şığı ortaya çıkıyor. Beşincisi; kul-
lanılan cümleler çok uzun olma-
ktadır. Biraz daha geri olan kitlelerin
anlama düzeyini zayıflatmaktadır.

Bütün bu eksikliklere rağmen,
Serxwebûn onur kaynağıdır.
Kürdistan halkı için yücelmeye ola-
dır. Partili kadro ve militanlar için
adalet bir okuldur ve öğretmendir.
En büyük mezyet de, yüce Önde-
rimiz APÖ'nün ışık saçan düşün-
celerini kitlelere ulaştırma göre-
vini omuzlamış olmasıdır. Bunlar
çok kutsal görevlerdir. Pratikte
bunları layıkla yerine getirmek
kadar sevindirici bir şey olmaz.
Partimizin 11. savas yılında, buna
uyum temelinde daha da güçle-
neceğine inanıyoruz.

7. Yıla Serxwebûn karşısın-
da selama duyuyor ve daha güçlü
gelişmeler bekliyoruz. Tüm Ser-
xwebûn çalışanlarına üstün başa-
rılar dileriz.

Mahsum Korkmaz Akademisi
Şehit Ali Çiçek Birliği

Onurlu savaşımızın sesi Serxwebûn'a;

Tarihî mirası olmasını, en olum-
suz dönemde, ilk olanaklarla yayın
hayatına başlayan Serxwebûn, düş-
manlarını kahreden, dostlarını se-
vindiren güçlü gelişmelerle bir
dönemi daha geride bıraktı.

Serxwebûn, bu kısa zaman dil-
imi için de, bir yandan faşist Türk
sömürgecilerinin azgın saldırılarını,
diğer yandan ilkimiz ve böğme-
mize çıkartları giderek tehlikeye
giren emperyalist-kapitalist siste-
min kompo ve sindirme kampan-
yalarının ve hicbir dönemde içyüzü
ortaya konmamış taburların teşhir
ve teritirlerinde büyük bir rol oy-
namıştır.

Serxwebûn, reformist yerel güç-
leri ile sosyal-sovenerin yanlış an-
layış ve yaklaşımlarını; Kürt köç-
burjuva milliyetçi yapılanamları ile
dayanıklıların ve ilkel milliyetçi
önderliklerin sınıf karakterini açma-
da ve bunlardan kaynaklanan tüm
gerici kuvvet ve kuruluşlara
karşı devrimci sorumluluğun gere-
ğini yerine getirmeye asla tereddü-
te düşmemiştir.

Serxwebûn'un gerek Kürde-
stan'da ve gerekse Türkiye'de sö-
mürgeçli ve faşizme karşı müca-
delele etmek isteyen tüm güçlerin
birliği uğrunda gösterdiği çabayı in-
car etmeye kimsenin gücü yet-
meyecektir.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal
Kurtuluş Mücadelesine ve önderli-
ğinden içerden ve dışardan dayatıl-
maksızın istenen, her adım atında de-
ğişik biçimlerde hortlatılan ihanet
ve faşistliyele karşı proleter devri-
mci önderliğin, ulusal kurtuluşcu
inançın, militan direnişçiliğin, va-
tanseverliğin onurunu koruyan-
ların sesi oldu.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal
Kurtuluş Mücadelesine ve önderli-
ğinden içerden ve dışardan dayatıl-
maksızın istenen, her adım atında de-
ğişik biçimlerde hortlatılan ihanet
ve faşistliyele karşı proleter devri-
mci önderliğin, ulusal kurtuluşcu
inançın, militan direnişçiliğin, va-
tanseverliğin onurunu koruyan-
ların sesi oldu.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal
Kurtuluş Mücadelesine ve önderli-
ğinden içerden ve dışardan dayatıl-
maksızın istenen, her adım atında de-
ğişik biçimlerde hortlatılan ihanet
ve faşistliyele karşı proleter devri-
mci önderliğin, ulusal kurtuluşcu
inançın, militan direnişçiliğin, va-
tanseverliğin onurunu koruyan-
ların sesi oldu.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal
Kurtuluş Mücadelesine ve önderli-
ğinden içerden ve dışardan dayatıl-
maksızın istenen, her adım atında de-
ğişik biçimlerde hortlatılan ihanet
ve faşistliyele karşı proleter devri-
mci önderliğin, ulusal kurtuluşcu
inançın, militan direnişçiliğin, va-
tanseverliğin onurunu koruyan-
ların sesi oldu.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal
Kurtuluş Mücadelesine ve önderli-
ğinden içerden ve dışardan dayatıl-
maksızın istenen, her adım atında de-
ğişik biçimlerde hortlatılan ihanet
ve faşistliyele karşı proleter devri-
mci önderliğin, ulusal kurtuluşcu
inançın, militan direnişçiliğin, va-
tanseverliğin onurunu koruyan-
ların sesi oldu.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal
Kurtuluş Mücadelesine ve önderli-
ğinden içerden ve dışardan dayatıl-
maksızın istenen, her adım atında de-
ğişik biçimlerde hortlatılan ihanet
ve faşistliyele karşı proleter devri-
mci önderliğin, ulusal kurtuluşcu
inançın, militan direnişçiliğin, va-
tanseverliğin onurunu koruyan-
ların sesi oldu.

diran, Kürdistan halkının dili, gö-
zü olmuştur.

Serxwebûn, Kürdistan'dır, ulu-
sal kurtuluş mücadelesinde düş-
manın beynine sıkılan kurşundur.

Serxwebûn, tarihimize ve toplu-
sal gerçekliğimize yakın edenlerin
veya çarptıranlarına üstün başa-
rılar dileriz.

Dünya'dan bir Serxwebûn okuru

SERXWEBÜN'A;

Serxwebûn, 7 yıllık yayın haya-
tında, bugüne kadar gerek Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Mücadelesine,
gerek şehitlere ve gerekse savaş
esirlerine karşı görevlerini yerine
getirmeye başları göstermiştir.

Aynı zamanda, mücadeleimiz iç-
erisinde gelişen provokasyonlara
karşı tüm gerekleri objektif bir
şekilde yaklaşıyor, yanlış anlayış-
ları mahkum ettiği gibi, gerçekleri
ortaya çıkararak en iyi bir şekilde
halka sunmaya da başlamıştır. Her
zaman Kürdistan halkının gözü-kul-
lağı olmuş; tüm yeteneklerini kul-
lanarak güçlü yazıları ve değerli-
denemeleriyle onurlu bir şekilde halk
karşısına çıkmıştır.

Serxwebûn'un 7. yılını gire-
dinde bırakarak 8. yılını layıkla girişini
saygıyla selamlar, çalışmalarında
başarılar dilerim.

9.1.1989
Wesol'den
Serxwebûn okuyucusu Adem

9.1.1989
Hollandadan
Serxwebûn okuyucusu Adil

İhanetten medet uman düşman, yaygın tutuklamalara girişti DÜŞMANIN AZGIN TERÖRÜ DİRENİŞ DUVARINDA ERİYOR

Cizre direnişi ihanete indirilen en büyük darbe oldu

Ulusal kurtuluş mücadelemizin halk kitleleri arasında derinliğine ve genişliğine en çok yer edindiği alanlardan olan Mardin'in Cizre kazası Ocak ayı eylemliliği ve direnişinde ayrılmadığı bir rol oynadı.

Şehir merkezinde de ulusal kurtuluşçu çalışmaların güçlü olduğu, halk kitlelerinin derin bir yurtsever öze sahip bulunduğu Cizre'de geçmiş dönemde sömürgeci kolluk kuvvetleri ve yerli hainlere vurulan darbelerle 13 Ocak'ta bir yenisi eklendi, idli çıkışında pusukuran ARGK gerillaları, bir polis devriye otosunu pusuya düştürerek 2 polisi ölümlü cezalandırıp kalanları da yaraladı. Eylemi kayıp vermeden başarıyla sonuçlandıran ARGK gerillalarını yakalamak amacıyla geniş çaplı bir operasyona girişen sömürgeciler, Ciz-

re şehir merkezinde sokağa çıkma yasağı ilan ettiler. Üç gün süren sokağa çıkma yasağı süresince şehir tam bir terör estiren, tüm evleri didik didik arayan sömürgeciler, rastgele birçok tutuklamaya girişerek, aldıkları darbenin öfkelerini halkın üzerine boşaltmaya başladılar.

Operasyonlar sırasında, ARGK gerillalarının eylemlerinden sonra konumlandıkları bir eve de baskın düzenleyen sömürgeci özel timler, burada yaptıkları "teslim ol" çağrısına silahlı direnişle karşılık buldular. Döneme dayatılan ihanet ve teslimiyet ruhunu parçalamanın yüksek sorumluluğu ve halka, partiyen verili sözlerin bir gereği olarak kurtuluşun son damlasına kadar savaşan Berivan yoldaş, bir diğer yoldaşıyla birlikte çatışmada şehit

düştü. 19 Ocak günü bir saatli askın süre devam eden çatışmada düşman verdiği kayıplarını kamuoyundan gizledi.

PKK'nin değerli partizanı, ARGK'nin yiğit komutanlarından ve Kürdistan kadını öncü neferlerinden olan Berivan yoldaşın şehit düşmesi, kendisini yakından tanıyan halk kitlelerini derinden etkiledi; yoldaşımızın son nefesine kadar haykırarak direniş çağrısı yerini buldu.

Cizre alanında bulunan yurtseverlerden alınan haberlere göre, çatışmanın duyulması ardından halktan kişileri ile sömürgeci kolluk kuvvetleri arasında çatışmalar patlak vermiş ve sömürgecilere ağır kayıplar verdirilmiştir. Sokağa çıkma yasağının halen devam ettiği Cizre'de ortamın yeni patlamalara gebe olduğu belirtilmektedir.

ARGK birlikleri yeni katılımlarla güçleniyor

Kış aylarını kitleler arasında örgütlenme, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini güçlendirmek açısından da değerlendiren ARGK birlikleri yaygın köy toplantıları gerçekleştiriyorlar. Özellikle Botan alanında sürdürülen bu yönlü çalışmalar, bir yandan halk kitleleri eğitirken, diğer yandan da yeni savaşçı adayları alınıp eğitime tabi tutulurak Baharla birlikte boyutlanacak savaşa hazırlanmaktadır.

Son olarak, gazetemize ulaşan haberlere göre, Hakkari'nin Çukura ilçesine bağlı Andaç köyünde giden bir ARGK birliği burada köy halkına vatanlık bir toplantı düzenleyerek duhan politikaları ve mücadelemizin gelişimi üzerine bilgiler vermiş ve birliklere katıl-

mak isteyen 6 genci de birlikte alarak alandan ayrılmıştır. Alanda yaygınlaştırdıkları bu tür toplantı ve katılımlara mücadelemiz her geçen gün birez daha kökleşmektedir.

Diğer taraftan, yurtseverlerden gazetemize ulaşan bilgilere göre, Mardin'in azılı ajan-muhbirlerinden Bino, bir süre önce uğradığı silahlı saldırıda ağır yaralanarak hastaneye kaldırılmıştır. Burada gördüğü tedavi ile pis canını kurtarmış ancak sakat kalmıştır. Daha önce de birkaç kez cezalandırılması için eylemler yapılan ancak her seferinde yaralı veya sağ olarak kurtulan ajan Bino'nun bu son darbe ile önemli oranda işsizleştiği belirtilmektedir.

Dersim Eyaleti Eylem Bilançosu

Kiği-Karakoçan Bölgesi:

1-5 Eylül 1988'de Kiği'nin Kili-seköyünden yakılmıştır. Bu köy, aralarında Ekrem (Salih Kılıç) yoldaşın da bulunduğu bazı arkadaşları ihbar edip katledilmesine neden olan köydür.

2-6 Eylül 1988 tarihinde Kiği'nin Kir köyünde komprador Hanefi Kaya'ya ait 1.000 ster odun yakılarak imha edilmiştir.

3-14 Eylül 1988'de Kiği-Yedus yolu dört saat boyunca kesilmiştir. Öğleden sonra başlayıp akşama kadar süren eylem boyunca yol kontrol altında tutularak, arama ve sorgulamalar yapılmış; devlete ait olan 3 araç yakılarak imha edilmiş; telefon hatlarına sabotaj düzenlenmiş ve kitlelerin maddi yardım toplanmıştır. Büyük bir etkiyle yol açılan eylem kiği tarafından çok sayıda karşılanmıştır.

4-25 Eylül 1988'de Kiği'nin Kir köyü yakınlarında patlatılan madde döşenmiş; tuzakla kilitlenmiş sömürgeci güçlerden kayıplar olmuş, ancak bu kayıplar gözlenmiştir.

5-7 Ekim 1988 tarihinde Karakoçan'ın Karsini köyünde hain Nurrettin Selçuk'un evi tümden yakılmıştır. Hainlerin cezası kalmayacağı gerçeği bir kez de bu eylemle vurgulanmıştır.

Dersim Bölgesi

6-7 Ağustos 1988'de Dersim merkezinde bağlı Dest nehriyesinde Elektrik Kurumuna ait elektrik trafosu tahrip edilmiştir.

7-6 Ağustos 1988'de Dersim-Elağzı karayolu üzerinde bulunan üretime çiftliyi yakılarak 10 milyon lirak zarar verdirilmiştir.

8-28 Ağustos 1988'de Dersim-Erzincan-Erzurum karayolu üzerinde bulunan orman deposu basılarak, beklilere ait 2 adet 7, 65 mm. çaplı tabanca el konulmuş-

tur. Devlete ait bir traktör tahrip edilmiş; yola barikat kurularak işleme yapılmıştır.

9-30 Ağustos 1988 tarihinde Dersim-Erzincan-Erzurum karayolu üzerinde ve Harçık köyünde bulunan köprüye bombalı pankart asılmış; pankarta yazılı olan, "Özgür ve Bağımsız Bir Parça Vatan Yaratmak İçin PKK-ERNK-ARGK saflarında birleşelim!", "Bijî Serok Apo" sloganları ilgilili yazılmıştır.

10-17 Eylül 1988'de Dersim-Erzincan-Erzurum karayolundaki Harçık köyünde telefon hattı kesilerek yola barikat kurulmuş, pankart asılarak yol üstünde ateş yapılmıştır.

Ayrıca, Elağzı merkezinde yaygın pullamalar yapılmıştır.

11-29 Ağustos 1988'de Çöçekli nahiyesine bağlı bir tepede patlatılan madde döşenmiş; patlama sonucu 3 asker ölmüştür, 3'ü de yaralanmıştır.

12-9 Eylül 1988'de Ovacık ilçe merkezindeki Balık Üretim Çiftliği yakılarak tahrip edilmiş; dümana çıkan çatışmada düşman çok sayıda kayıp verdirilmiştir.

13-12 Eylül 1988'de Ovacık'ta pusuya düşen bir gerilla birliğimiz ile düşman gücü arasında çıkan çatışmada 1 astsubay ve 2 er öldürülmüş; 3'er de yaralanmıştır.

Ayrıca, Ovacık, Dersim, Hozat merkezlerinde geniş çaplı pullamalar yapılmıştır.

14-19 Ekim 1988'de Kiği-Yedus nahiyesine bağlı bir köydeki otele kadınlara baskın düzenlenmiştir. Bundan azılı bir çetenin eli yakılarak bombalanmış; evin çevresine ateş verilmiştir. Eylem aşaması alana yaklaşma cesareti göstermeyen sömürgeci kolluk kuvvetleri, ancak ertesi gün olay yerine gitmiş, kardan ve havadan başlatılan operasyon boşa çıkmıştır.

Dersim Eyalet Komutanlığı
11 Ekim 1988

Kürdistan dağlarında Berivan yoldaş, birliği ile birlikte...

Kürdistan'da sömürgeci terör sürüyor!

Ocak ayı başlarında sömürgeci teslim olup itirafıdırda bulunan Recep Tiril isimli bir hainin ihbarlarını gerekçe yapan sömürgeci Kürdistan'ın geniş bir ala-

nasını kapsayan operasyonlarla terör estiriyorlar. Bitlis, Diyarbakır, Mardin ve Siirt alanlarını kapsayan operasyonlarda şu ana kadar 300'ü aşkın kişinin gözaltına alındığı,

işkencelerin yoğun olarak sürdürüldüğü bildiriliyor. Özellikle Silvan, Batman, Közlük, Kortalan ve Bismil alanlarını kapsayan Garzan Eyaletinde, yoğunlaştırılan operasyonlarda aralarında sıradan Kürdistanlıların bulunduğu çok sayıda yurtsever ve halktan kişi tutuklanarak işkence merkezlerine dolduruldu. Yürütülen aşırı operasyon ve işkenceler dış kamuoyunda tepkilere yol açarken, SHEP milletvekillerinden bir grupta operasyon alanlarında tank olukları vahşi uygulamaları meclis gündemine getirmek zorunda kaldılar.

Bu arada Siirt'te bir eve baskın yapan sömürgeci kolluk kuvvetlerinin "teslim ol" çağrısına direnişle cevap veren Halit Çetel isimli devrimci yarıllı olarak yakalandı. İhanete karşı bir kez daha direniş silahına sarılan PKK partizanlarının bu ve benzeri direnişleri sömürgecilerin yaratmak istedikleri pasiflikasyon, yığınlık ve umutsuzluk ortamının parçalanmasında önemli roller oynadı.

Bir kez daha ihanetten medet uman sömürgeci, ellerine geçirildiği sefil bir alçağı halka karşı saldırılarının gerekçesi haline getirerek, ulusal kurtuluş mücadelemize yoğun destek ve sempatinin önüne geçmeyi hedeflemektedirler. Ancak hainler örneklerine çokça tanık olmuş ve direnişi de yakından yaşamış halkımız sömürgecilerin hainane planlarını boşa çıkarmakta; direnişle sempatisini ve ihanete nefretini her fırsatta dile getirmektedir.

İstanbul'da sömürgeciler alarında!

Ocak ayı içinde Partizimle karşı geniş çaplı operasyonların düzenlendiği bir diğer alan da İstanbul oldu. Mardin'den aldıkları istihbaratlara dayanarak alarma geçen İstanbul polisi günlerce süren operasyonlarla şehri didik didik arayan ARGK'li avına çıktı. Ortaya atılan iddialara, PKK'nin İstanbul'a cephaneye yığdığı yaptığı; kalasnikof ve roketatarların seyre sokulduğu ve büyük çaplı suikast eylemlerine hazırlandığı belirtiliyor. Bunun üzerine büyük bir paniğe kapılan sömürgeci bir yandan operasyonları hızlandırarak, PKK partizanlarını daha eyleme geçmeden yakalamak için harekete geçerken, diğer taraftan da hedef olabilecek kişi ve tesisleri yoğun bir koruma altına aldılar.

Eylemlerin başta gelen hedefleri, öldükleri belirtilen, Türkiye ve Kürdistan halklarının en büyük düşmanlarından, Genelkurmay eski Başkanı emekli Orgeneral Necdet Ürgü ile emekli Orgeneral Necdet Öztoranı sıkı koruma altına alınırken, çeşitli askeri tesisler, polis lojmanları ve binalar etrafında da sivil polislerden koruma kordonları oluşturuldu.

Her tarafta silah ve eylemci arayan sömürgeci kolluk kuvvetleri

bir eve yaptıkları baskında silahlı direnişle karşılaştılar. "Teslim ol" çağrılarında direnişle karşılık veren Mahmut Eren isimli devrimci, ilk polis çemberini aşmayı başardı, ancak çatışmadan bir gün sonra yaralı olarak yakalandı. Mahmut Eren'i yanyısıra bazı kişilerin daha yakalandığı, operasyonların kapsamı genişletilerek sürdürüldüğü belirtiliyor.

İstanbul'da yaşanan son gelişmeler sömürgecilerin PKK korkusunu her alanda ve her an iliklerini de duyduklarını bir kez daha ortaya çıkardı: Kürdistan'da dört bir tarafta boyutlanan savaş karşısında kırmaz çizide çirpan sömürgeci, şimdi yeni savaş cepheleleri ile uğraşmak zorunda kalmının şokunu yaşıyorlar. İstanbul'da yazanan gerçekler, gelişen savaşan cephelemizin sömürgecilere güç yönünden ve maddi olarak ağır kayıplar verdirip uğraştıkları yanısıra, ağır bir korku ve bunalım ortamı yaratarak da ypratıcılığı gözler önüne serdi. Sömürgeci, şimdi çok daha iyi görüyorlar ki, PKK her zaman her yerdedir; bir takım tedbirlerle ömürlerini kısa bir süre uzatmayı başarsalar ve kısmi bazı kayıplar verdireler de eninde sonunda ARGK intikam namulunu onlardan suçlarını hesabını soracaktır.

15 Ağustos 1984'te, Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla direniş tarihimize yeni bir dönem başlatılan Ulusal Kurtuluş Savaşımız dört yılı aşkın bir süreyi doldurmuş bulunmaktadır. 27 Kasım 1978'de kuruluşu bugün onbirinci (11.) kuruluş yılında daha sağlam ve güçlü temeller üzerinde yükselen Partiya Karkerên Kurdistan (PKK), önderliğindeki geniş halk yığınlarını Cephezî, Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) sâfilanında bir araya getirmiştir. Halk Kurtuluş Ordusu, Arêşa Rizgariya Gelê Kurdistan (ARGK) a bağlı silahlî birliklerimizin kahramanlıklar yaratan direniş eylemleri, faşist Türk sömürgeci ordu birliklerini ve onların uşaklarını büyük bir pıkmaz ile karşı karşıya bırakmıştır. Savaşımızın yol açtığı gelişmeler düşman tarafından ısrarla gizlenerek halka yansımaları engellenirken, gün geçmiyor ki düşmanın ordu birliklerine, işbirlikçilerine, siyasal-sosyal-ekonomik ve kültürel kurumlarına darbe vurulmuş olmasın.

Boyutlanan savaşımızın yolaçtığı gelişmeler karşısında TC, mücadelemizi engellemek için uyguladığı özel savaş yöntemleriyle, giderek savaşçı Kürdistanlılara karşı halkımızı birbirine kırdırmanın yoğun çabası içerisindeydi. Bunun için de çeşitli yol ve yöntemlerle, oluşturulan "Özel Vâlîlik", "Özel Kolordu" ile geçmişten beri büyük paralar karşılığında geliştirilmeye devam edilen ajan-mühbirlik yanında zora dayalı olarak geliştirilen, "köy koruculuğu" adı altındaki paralı milislik, yoksul halkımızı bir yaşam biçimi olarak dayatılmaktadır.

Savaşımız başladığı günden beri geliştirilen yöntemleri, yeni özel yöntemlerle de takviye etmeye çalışmaktadır. Düşmanın almış olduğu bütün bu önlemler, savaşımızın geliştiği düzeyi ortaya koymaktadır. Faşist Türk devletinin bugün Kürdistan'da oluşturduğu yüzlerce "köy koruculuğu" eline verdiği silahlarla dağlarda dolaylı olarak ARKG birliklerine karşı savaşmasını sürde kalen, uşaklaştıran vatanına ve halkına karşı düşman durumuna getirdiği bu vatan hainlerini, devrimci eylemlerimiz karşısında, kendi ordu birliklerinin de nemine bizzat kuruma altına almak zorunda kalmıştır.

Devrimci otoritenin hükmettiği alanlarda, silahlanma düşmana karşı vermeye çalışan çok sayıda çete, düşmanın zorbaca baskı ve tehditlerine maruz kalarak, köylerinde kalıp yaşamının tek yolunun çetecilik yapmak olduğunu dayatarak, ateşin içine sürülmeyle devam ettirir.

Dünya halkları gibi, özgür bir vatan toprağı üzerinde insanca yaşam uğrunda binlerce yiğit evladının kanını döken Kürdistan halkı, geçmişte yaşanan işyanların bastırılmasında da ihanetten az çekmedi. Geçmişte yaşanan ihanetlerin devamı olarak bugün de, ortaya çıkartılan işbirlikçi-ajan-milis çetelerine karşı bugüne kadar yürütülen mücadeleye daha da şiddetle gerekçe vererek ve Kürdistan toprakları üzerinde inşaat, bir daha böyle bir yaşam imkanı bulamayacağını...

DÜZELTME:

Serxwebûn 83. sayının 6. sayfasında yayınlanan, "Emperyalist mahkemeleri her türden karşı-devrimciğin yargılandığı bir alana, zindanların ise direniş kalelerine dönüştürüleceği" başlıklı yazıya bir yanlışlık sonucu, Hamburg'da tutuklu devrimci politikacı S. ERDEM imzası atılmıştır. Yazi, Köln'de tutuklu devrimci politikacı Hasan Hayri GÜLER'e aittir. Düzeltiriz. Serxwebûn

Bingöl-Diyarbakır Eyalet Komutanlığı tarafından hazırlanıp halka dağıtılan bu bildirinin bir nüshası elimize ulaştı. Olduğu gibi yayınıyoruz.

KAHRAMANLIKLAR YARATARKA DİREKEN KÜRDİSTAN HALKINI

çaktır.

Yönelidği hedeflerle, kazandığı mevzilerle bugünkü düzeyine ulaşmış olan ulusal kurtuluş savaşımızın boyutu, TC, kendi basınına koyduğu sansürle kamuoyunda gizlemeye çalışmaktadır. Kürdistan bir çok alanında olduğu gibi, Bingöl-Diyarbakır Eyaletinde de ARKG birliklerinin faşist ordu birliklerine, kurum ve kuruluşlarına, işbirlikçilerine yönelik sayısız eylem ve çatışmaları tek tarafî açıklamaları vererek, kamuoyu yanıltmaya çalışmaktadır. Bingöl-Diyarbakır Eyaletindeki, son altı ay içerisinde meydana gelen eylemler, çatışmaların bilançosunu veriyoruz. 1-18 Mayıs 1988'de, Bingöl'ün Genç ilçesi Selvi bucağına bağlı Direkli (Vuşuk) köyü yoluna düşen mayın patlaması sonucu, azımlı cete ceterinden biri imha oldu. Aynı patlamaların etkisiyle yakında bulunan bir başkası da ağır şekilde yaralandı.

2-5 Temmuz 1988'de, Direkli çevresine düşen mayına takılan azımlı cete alerlerinden biri öldü, biri de yaralandı.

3-9 Temmuz 1988'de, Elazığ'ın Palu ilçesi Gökdere bucağına bağlı Akbulut (Zübeir) köyüne bir gerilla birliğimiz tarafından yapılan baskında, Ahmet Bulut ve Hanifi Kaya adı MIT ajanları ölümlüce cezalandırıldı. Yıllardan beri ihbarlarıyla yöre halkına kan kusturan bu hainlerin cezalandırılması, yöre halkı tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılanmıştır.

4-11 Temmuz 1988'de, Türkiye'yi İran'a bağlayan demir yoluna bir gerilla grubumuz tarafından, Palu mntikasından düşen mayın, tren rayını bir gün bombalaması.

5-24 Temmuz 1988'de Genç ilçesi Selvi bucağına bağlı Güzeltepe (Awink) köyü çevresine düşen mayına, çetelere altı çok sayıda büyükbaş hayvan takılarak telef oldu.

6-30 Temmuz 1988'de, Diyarbakır'ın Hamit ilçesine bağlı Serdê köyü yakınında bulunan gerilla birliğimiz, binlerce düşman askeri tarafından kuşatmaya alındı. Sabah saat 5 sıralarında başlayan çatışmada, ağır kayıplar veren düşman birlikleri, çareyi tank top gibi ağır silahları kullanmakta buldular. Bundan da sonuç alamayınca gündüz saat 8 sıralarına doğru, kimyasal napalm bombalarını kullandılar. Halkımızın yiğit evlatları ve birliğin değerli iki komutanı Kemal (Veli Teşvan) ve Zaza Hasan (Ömer AKKAYA) hariç da içinde bulunduğu 9

yoldaşımız kahramanca direnerek şehitler korvına katıldılar. Bu çatışmada düşman toplam 34 ölü, 26 yaralı vermiştir. Ancak kayıplarını kamuoyuna yansıtmamakta özenle kaçınıp, sadece basına bir polislin olduğu biçiminde yansıtmıştır.

7-4 Ağustos 1988'de, Diçile ilçesi ile Elazığ'ın Karabegân) mntikasını birbirine bağlayan için yapılan yola gerilla grubumuz tarafından düşen mayına bir dozer takılarak tahrip oldu.

8-1 Ağustos 1988'de Genç ilçesi Güzeltepe (Awink) köyü çevresine düşen mayına Ali Bozkurt isimli ajanın altesinden biri takılarak ağır şekilde yaralandı.

9-11 Eylül 1988'de, Güzeltepe (Awink) köyü çevresine düşen mayınardan birine, azımlı cete-

lucağı yol ayırımında gerçekleştirildi. Dört aracı imha olduğu bu olayda, 20 olayında ölü ve yaralı verildi. İkinci eylem, Genç-Diyarbakır kara yolunun yayla düzüğüne çıkan Kurner tepesinde gerçekleştirildi. İki düşman pusuşu arasında gerçekleştirilen bu eylemde, bir askeri araç içindekileri ile birlikte imha edildi. Büyük siyasal yankıları uyandıran bu eylemlerin sonuçları, TC, basınında "Bir askeri aracı pusuya düşürüldü, 2 asker ölü, 3'ünün de yaralı olduğu" biçiminde verdi. Her olayda görüldüğü gibi, özel savaş politikasının bir gereği olarak kendi kayıplarını bu olayda da gizlemişti.

11-4 Ekim 1988'de, aldığı bir ihbar sonucu, Elazığ'ın Palu ilçesinin Arıcak bucağına bağlı Berik

den birinin yakın akrabası takılarak yaralandı. Bu olay üzerine iz takibiyle operasyona geçen sömürgeci ordu birliklerini, aynı peryende düşenmiş bulunan bir başkası mayına takılması sonucu bir asker öldü, biri de yaralandı. Bu olay operasyona geçen ordu birliklerine geri adamıttır.

10-25 Eylül 1988'de, anayasa değişikliği için oylanması yapıldığı gün, Bingöl ve Genç alanlarında seçim güvenliğini sağlamak üzere, köylere yerleştirilen ordu birlikleri seçim sonrası merkezlerde dönmeleriyle, ARKG birliklerinin iki ayrı yere askeri pusularda, bir takvi toplam 5 askeri araç içindekileri birlikte imha edildi. Birinci olay Bingöl-Genç yolunun yamaç

kuşatmaya alan düşman birlikleri ile grubumuz arasında, saat 3 sıralarında başlayan yarım saat süren çatışmada ölü polis timi ölmüş, ikisi de ağır yaralandı. Katbeten üstün durumda bulunan düşmanın, bu özel savaş birliğinin, küçük bir gerilla grubumuz karşısındaki basarsızlığı, halkta büyük bir coşku ve güven yarattı. ken, düşmanın moral bozukluğu ve panik yarattır.

12-8 Ekim 1988'de, Diçile'nin Kayı (Yukarı Şingir) köy okuluna

— 11. yıldönümünde PKK'yı coşkuyla selamlıyoruz!

— Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

— Yaşasın önderimiz Abdullah ÖCALAN!

— Kahrolsun faşist Türk sömürgeçleri ve işbirlikçileri!

ARGK/Bingöl-Diyarbakır Eyalet Komutanlığı

27 Kasım 1988

yerleşmiş olan özel polis timleri ve sözleşmeli olarak dışardan getirilip yerleştirilen milis çetelerine yönelik, gerilla birliğimiz tarafından saldırı düzenlendi. Yapılan saldırıda 5 özel polis timi öldürülmüş ve yaralanmıştır. Bu olayın sonuçlarını düşman tüm çabalarıyla gizlemeye çalışmışsa da, yöre halkına yansımaları engelleyememiştir.

13-20 Ekim 1988'de düşmanın aldığı bir ihbar sonucu, Genç'e bağlı Güzeltepe (Gaz) köyünde, bulundukları evde kuşatmaya alınan gerilla grubumuzda, düşmanın üstün sayıdaki ordu birlikleri arasında girilen bir saatlik çatışmada, düşmanın üstüne üstüne yürüncük, 15 olayında özel polis timi öldürülmüş ve yaralanmıştır. Bu olayda kahraman ARKG savaşçılarından Hasan-Remzi (Selahattin KAYA) Mehmet (Hikmet OLUK) şehit olurken, bir savaşçı da düşmana yaralı olarak esir düşmüştür. Bu olaydaki başarsızlıklarımız gizlemeye çalışan faşist ordu birlikleri çareyi, zavallı köylüleri tutuklamak bulmuşlardır.

14-19 Kasım 1988'de, Lice'nin Firdos köyünde bulunan çetelerden birine, hayatının karşılığında, etkili bir hedefe karşı kullanmak üzere bomba verildi. Söz konusu çete hedefe yönelik bombayla kullanmadı. İçine girdiği dikkatsizlik sonucu kendini imha etti.

15-15 Gecen bu süre içerisinde eylemlerimizin etkisiyle güçlenen devrimci otorite karşısında, birçok milis-pete elindeki silahları gücükte düşmana karşı vermeye başarken, çok sayıda çete de, ARKG birlikleriyle uzlaşma yollarına başvurarak silahlarını düşmana geri verereklerini belirtmişlerdir. Yine çeşitli şehir merkezlerinde gelen cezavî direnişliye bütünsel açlık grevleri, yürüyüş, protesto, boykot ve pullama-yazılma gibi eylemler gerçekleştirilmiştir.

Tüm bu gelişmelerin düşman cephesinde yol açtığı panik kendi içinde sayısız çatışmalarla ve kayıplara yol açmışken, devrim cephesinde de birleşme ve güçlenmeye sağlamıştır.

Yurtsever halkımız!

Dört yılı aşkın bir süreden beridir devam eden halk kurtuluş savaşımız, Parti-Cephe-Ordu silahlarıyla donanarak, amansız bir mücadele ortamında gelişerek bugünkü düzeyine ulaştı. Bu savaşın daha da güçlenerek zafere ulaşması için ki sizlerin vereceği daha ileri düzeydeki yardım ve destekle mümkün olacaktır. Bunun için evlatlarınızı vatanın kurtuluşu için feda etmekte bir bile olsun tereddüt etmeyin. Bakın, Filistin halkı kendi topraklarından kopuk olarak yürüttüğü savaşa, onbinlerce kayıp vermesine rağmen, mücadeleye içinde en ağır geri adım atmadı. Bugün kendi toprakları üzerinde Filistin halkı, taşla, sopayla ayaklanmıştır; ateşli silahların üzerine yürümektedir. Filistin halkının bu görkemli direnişini bugün devlet kuruma yoluna girmişti. Baskı ve sefaletlere reva gören bu dünyamız karşı, gelecek güzel günler için kölelik zincirlerinden başka kaybedecek neymiz vardır? Bu bilinçten hareketle, halk olarak bu gidişata der demerin zamanı geçmişti bile. Dünya halkları halk yığınlarımızı bidden bekliyor. Unutulmamalıdır ki, savaşımızın zaferi sizlerin elindedir. Bunun için harekete geçin.

Mehmet yoldaş; senin yüksek erdemlerini her zaman kendimize rehber alacağız

Partimizin, değerli militanı Mehmet DEMİR (Zeki, Salih) yoldaş 12 Ağustos 1988'de iki yoldaşıyla Adıyaman alanında ömürgeç ordu ve özel tim birlikleriyle girdiği çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Ulusal kurtuluş mücadelemizde tarihsel bir dönemeç teşkil eden '88 yılı, halkımızın ve Partimizin lehine önemli gelişmeler ve kazanımlar doğururken, düşmanımız da kendi tarihinin en büyük darbelerinden birini bu dönemece verdi. Kaydedilen bu gelişmeler başta Partî Önderliğimiz olmak üzere yurtsever halkımızın ve Partimizin değerli militan ve savaşçıları ve şehitlerin yoğun emeli ve çabası temelinde kaydedildi. Kaydedilen bu gelişmelerin önemli bir halkısı da Mehmet DEMİR yoldaşın devrimci yaşamı boyunca harcadığı emek, gösterdiği direniş ve bu direnişle ulaştığı kutsal şehitlik mertebesi olmaktadır.

Mehmet DEMİR yoldaş, 1963'de Urfa'nın Bozova kazasının Kilan (Dörtiki) köyünde dünyaya gelir. Ortahallî, köylü kökenli bir ailenin çocuğu olarak, yaşamını üretimi uğraşarak sürdürür. İlkokulu bitirdikten sonra, belli bir dönem köyde çalışarak kendisinin ve ailesinin geçimini sağlamak için çalışır. Daha sonra Türkiye'nin çeşitli metropollerinde (Adana, Mersin, İskenderun) mevsimlik işçi olarak çalışır. 1980'de ekonomik nedenlerden dolayı Avrupa alanına gider. İlk olarak gittiği Almanya alanına belli bir süre kaldıktan sonra Fransa'nın Paris alanına gider. Orada terzilik ve konfeksiyonculuk işlerinde işçi olarak çalışır.

1983 yılında Paris alanında ulusal kurtuluş mücadelemize sempati duyar. Halkına, ülkesine karşı ve onun ulusal bağımsızlık mücadelesinin gelişimi karşısında onun bir parçası olmaya kendisini sorumlu görür. Bilindiği gibi, bu dönemde ve daha sonraki süreçte onlarca, yüzlerce hatta binlere varan düzeyde kendisine devrimciyim, demokratım, politik hüviyet sahibiyim diyen Türküvle ve Kürdistanlı birçok kişi Avrupa yaşamı içerisinde yazışırken, Mehmet yoldaş, bu olumsuz tablonun tersine, ülkeye, kaynağa ve milliyetçilik mayna döndüğü kendisine göre edinecek ve ulusal kurtuluş safına da yerini alarak, bu uğurda yurtsever-devrimci çalışmalarını yoğunlaştırdı. Sempatizanlık döneminde bir taraftan mücadeleye mali katkılarını sunarken, aynı zamanda siyasi çalışmalarını da yoğunlaştırdı. 1984'de mücadeleye profesyonel düzeyde katılmaya başladı. Mücadeleyle katılmada coşku, kararlılık ve geleceğe yürümenin azmi ve fedakarlığı güçlü bir düzeyde temali eder. Profesyonel faaliyet döneminde bir yıllık zaman süresinde

cinde Avrupa'nın çeşitli alanlarında kitle faaliyetlerini yürüttü. Yerel ve bölgesel düzeyde birim faaliyetleri içerisinde sorumluluk alırdı. Aldığı görev ve sorumlulukların gereklerini yerine getirmeye yoğun çaba sarfeder. Bu çabasıyla yoldaşları ve kitleler tarafından sevilir ve sayılır bir devrimci duruma gelir. Devrimci çalışmalarında sürekli bir gelişme grafiğini göstererek, pratik mücadele içinde kazandığı deney ve tecrübeleri kendisini önemli oranda yetkinleştirir. Ülke mücadelesine katılma istemini yoğun bir biçimde Partîye iletir. İstemî Partî tarafından uygun görülür.

Mehmet yoldaş, 1985'de Ortadoğu alanına gider. Partimizin merkezî eğitim okulunda eğitim görür. Partinin yetkin bir militanı duruma gelmeyi kendine hedef seçer. Bu hedefe ulaşmak için çok yoğun bir çaba harcar. Onun bu çabası kendisinin beklenilen üzerinde bir gelişmeyi sağlar. Yarattığı gelişmenin temelinde Partîye ve devrim davasına yüksek bağlılığı, derin yurtsever özellikleri, sade

yapıdan taşıdığımız dengesizliklerden kurtulmak amacıyla ilerleye doğru yürümeye ve ıktık. Bu yürüyüşü gerçekleştirirken bazen dönüp geçmişe mendil sallamaktayız. Kongre çizgisi bizi bile tanıttı. Ama ne var ki, o tannımızla eskisi gibi düşmese de hatta ona karşı kinli olsak da, henüz tam olarak şahsımızda mahkum etmediğimiz ve zaman zaman bazı yetersizlikleri yaşadığımız bir gerçektir.

Ezilen insanlık adına, bağımsızlık ve özgürlüğe susamış Kürdistan halkı adına binlerce kez lanetlenen bu yetersizliklere objektif olarak bende düşmekteyim. Ama bu konuda da Kongre sonrası dönemde önemli adımlar atarak tam olmasa da, küçümsenmeyecek gelişmeler sağladığını da fark etmekteyim."

Mehmet yoldaş kendi eğitimine ödediği büyük yoldaşlarının eğitimine de önemli katkıları yapar. Ve yine Partîye yazdığı bir raporunda bu durumu şöyle ifade etmektedir: "Kısa olarak bu süreç içerisinde daha çok gruba ilgilileniyor, diğer

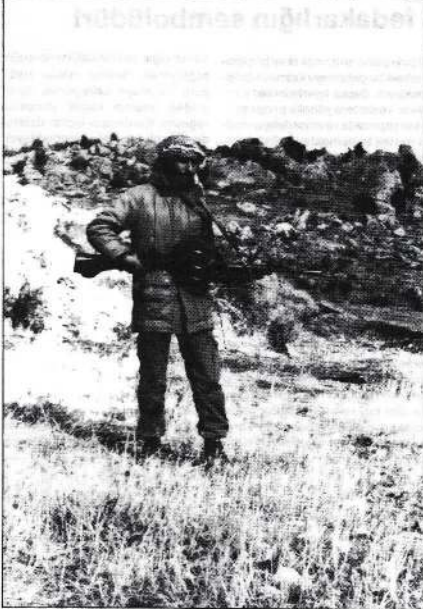
pratikte bütünleştirmede okul ortamında örnek teşkil edecek bir yoldaş duruma gelir. Aynı zamanda Partimizin yöneticilik özelliklerini kendisinde önemli oranda geliştirerek, bir mangeda komutanlık görevini büyük bir sorumluluk ve iletir bir gelişmeye yerine getirir. Eğitimini başarılı bir düzeyde tamamlayarak, kazandığı güçlü komutanlık özellikleriyle 1987 Baharında ülke pratikliğine büyük bir coşku ve atılcılığı ruhla yürür. Partîye yazdığı bir raporunda, ülkeye yönelim konusunda düşüncelerini şöyle dile getirmektedir: "Bazı eksikliklerimiz olsa dahi, pratikliğe egemen olmasa da kendime güveniyorum. Tüm çabalarımla bu yöndür." "Kendim için şunu söyleyebilirim: Hızlım, ülke pratikliğine yönelim için emir bekliyorum. Son olarak belirtiriz: Partinin bana vereceği herhangi bir görevi hiçbir oportünist tavra düşmeden yerine getireceğime söz veriyorum."

Ülke pratikliğine yürüdüğü de kendisini çok yönlü devrimci görevlere hazırlama olarak yapar. Ülke pratikliğine ilk yöneliminde birliğinde ihanetçiler ve kaçıp düşmana teslim olan unsurlar çıkar. Bu durum

birliği deşifre eder. Karşısına önemli engeller çıkar. Mehmet yoldaş hiçbir olumsuzluza kapılmadan, birçok engeli aşarak Adıyaman alanına ulaşmayı başarır. Bu alanda devrimci faaliyetlerini örgütlenip toparlanmasında önemli çabalar sarfeder. Doğru çalma ve eylem tarzına ulaşmada belirgin gelişmelerde önemli çabası vardır. Düşmanın bu alanda geliştirmeye istediği oyunların önemli bir kısmını yoldaşlarıyla birlikte boşa çıkarırmay başarır. Kitlelerde yeniden güven yaratır. Ulusal kurtuluş savaşımıza yeni savaşçı adaylarını alma ve bunların eğitilip geliştirilmesinde başarılı gelişmeler yaratır. Bu değerli çalışmalar içerisinde devrimci ordu ve özel tim birliklerinin kurduğu bir pusuda iki yoldaşıyla birlikte büyük bir direniş sergileyerek şehit düşer.

Mehmet DEMİR yoldaşın anısı önünde saygıyla eğilerek, anıcılığı bağışlıklar gereklerini en güçlü bir düzeyde devrimci pratiklerimizle yerine getireceğimize bir kez daha söz veriyoruz.

Mücadele arkaadışları
10.12.1988

Mehmet DEMİR yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim gördüğü dönemlerde...

ve dürüst kişiliği Orda Partimizin militan devrimci kişiliğine ulaşmada önemli başarılar yaratır.

Mehmet yoldaş, partimizin tarihsel III. Kongre Platformuna da katılarak, platformun aydınlatıcı ve dönüştürücü gerçeği temelinde kendisi de önemli gelişmeler yaratır. Devrimci eğitiminde önemli ilerlemeler sağlar. Bu dönemde gelişmeyi Partîye yazdığı bir raporunda şöyle dile getirmektedir: "Bilindiği gibi, kısa bir süre önce III. Kongre platformu gibi önemli bir süzgeçten geçtik. Amaç, kilitlikte gerçek dönüşümü sağlamak amacıyla eğitim faaliyetlerimizi yoğunlaştırmaktır. Her türlü gelişme, III. Kongre çizgisine ulaşmak ve onu özümsemekle elde edilir. Partimiz, bu konuda bizlere en geniş olanakları sağlamış bulunmaktadır. Çiraklık devresinden geçenler, yer yer eskici çalma tarzının kalıntılarını halen sürdürmekteyiz. Kürdistan toplumu gibi özüne kadar zehirlenen bir

yandan da kendimi ülke çalışmalarına hazır duruma getirmeye çalışıyorum. Gruba ilgililenmeye, çalışmalarla kavrayıcı olmaya, gerek grubun kolektif çalışmalarında ve gerekse tek tek arkadaşlarla ilgililenmeye olusun, arkadaşların eğitim temeline gidermeye çalışıyorum. Yine, arkadaşların kolektif çalışmalarına, teorik, pratik alanda fedakarlık, geliştirme ve bunları teşvik etmeye ve bu yönlü arkadaşlarımla geliştirmeye çalışıyorum. Bu çalışmaların sonuç alabilirim."

Mehmet yoldaş, yoldaşlık ilişkilerinde de sıcak ve sorumlu davranarak, her türlü proleter dışı eğitim, yaklaşım ve tavır karşı Partinin örgütsel-pratik ve siyasi birliğini ve çizgisini faaliyetlerinin başında tutmaya büyük önem gösterir. Devrimci eğitiminde özlü yaklaşımı kendinde geliştirecek devrimci düşünceyle devrimci pratik arasındaki uyumu sağlamada, öğrendiğini

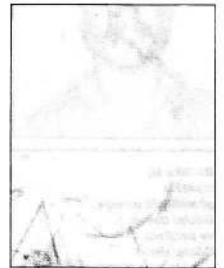
Halkımızın yığt neferi Selahattin KAYA yoldaşı şehit verdik

Ulusal direniş mücadelemizin değerli militanlarından Selahattin KAYA (Remzi) yoldaş, Ekim 1988 tarihinde faşist Türk sömürgeciliğinin ordu ve polis birliklerinin kurduğu bir pususu sonucu çıkan çatışmada, kahramanca direnerek Hikmet OLUK yoldaşla birlikte şehit düştü.

1962 yılında Elazığ'ın Palu kazasının Xeylan (Büyük Çaltı) köyünde dünyaya gelen Remzi yoldaşın yaşamı, ailesinin maddi durumunun iyi olması nedeniyle nispeten refah içinde geçti. Yaşam standartları iyi olan bir aile içinde gelişmiş olması; Onun, kendi halk ve ülke gerçeğine işahip çıkması ve bu uğurda savaşarak şehitlik mertebesine ulaşmasına engel olmuştur.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine bir gelişmeyi yaşadığı 1978-79 dönemlerinde, Remzi yoldaş bu gelişmelerden etkilenerek Parti mücadelesine sempati duymaya başladı. Ve kavradığı ulusal kurtuluşçu düşünceleri çevresindekilere ve gençlik kesiimi içerisinde tasıarak, devrimci-yurtsever propaganda çalışmalarını yürüttü. Bu faaliyetlerde belli başarıları sağlayan Remzi yoldaş, 1980 yılında faşist cuntanın iktidara el koyulundan sonra, dört yıl boyunca ilgisizlik ortamında ülke pratikliğinde kaldı. Parti hareketimizin geri çekildiği bu yıllarda; sömürgeci-faşist rejimin Kürdistan'da yoğunlaştırdığı işkence, katliam, terör ve pasifikasyon ortamına tanık olan Remzi yoldaş, Partîye bağışlılığı ve devrimine olan inancını korudu. Parti ile ilişkilerinin kopuk olmasına rağmen 1984 yılında Almanya'ya gitti.

Almanya'nın Hamburg kentinde kalan Remzi yoldaş bir yıla yakın süre içerisinde meyya bahçelerinde çalıştı. Daha sonra Partinin Avrupa'daki devrimci-yurtsever çalışmalarına katıldı. Kitleler içerisinde yayına dağıtı ve propaganda faaliyetlerinde aktif devreye yer aldı. Üstünlüğü gösteren, büyük çaba ve fedakarlıkla yerine getirdi. Bir süre sonra Kürdistanlı işçiler Darneğ'in öneminde yer aldı. Darneğ bünyesinde yürüttüğü yoğun devrimci çalışmaları kitlelerin saygı ve sevgisini kazanan bir devrimci

durumuna gelmeyi başardı. 1985 yılında, profesyonel devrimci olarak faaliyetlere başladı. Remzi yoldaş profesyonel devrimcilğe başladiktan sonra Partinin siyasi örgütsel faaliyetlerini Achen, Neus ve Köln alanlarında yürüttü. Bu alanlarda; yurtsever Kürdistan gençliğini, Kürdistan Yurtsever Gençler Birliği şeklinde örgütlemeye çalışmalarıyla yer alarak, bu alanda önemli başarıları elde eden bir yoldaş durumuna gelmeyi başardı.

1986 yılında gerçekleştirilen Partimizin tarihsel III. Kongre gerçeği temelinde eğitim gören Remzi yoldaş, faaliyetlerindeki eksiklik ve yetersizliklerini daha iyi bilince çıkardı; Partinin proleter çizgisine uygun bir militanlığı ulaşmayı esas aldı. Proleter devrimcilğin gerekli olduğu bir dönüşümü sağlama, ulusal ve toplumsal yapımdan kaynaklı olan yetersizlikleri asıp, dönemin gerektirdiği militan ölçüde ulaşma bilincine hareket eden Remzi yoldaş, Partinin militan ölçülerine ulaşmanın enerjik çabasına girişti.

Ülke pratikliğinde ulusal direniş savaşımına katılma arzusu ve isteğinden olan Remzi yoldaş, bu isteğini Partîye iletir. Önerisi Partî tarafından olumlu karşılandı ve bunun üzerine 1987 yılının ortalarında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde, Partinin askerî ve siyasi eğitimine katıldı. Remzi yoldaş, Partinin temel eğitim okuluyla gittikten sonra, Akademide verdiği önsözünde sunuları belirliyordu:

"Ben, buraya geldiğimde, ger-

çokten çok farklı bir ortamla karşılaşmış. Henüz bir sarıyını yaşıyordum. Aslında benim umduğum değerler burada yaratılmış. Burada umduğum gelişmelerle karşılaşmışım. Bu bana çok cesaret verdi."

Katıldığı Partinin temel eğitim okulunda, kendini askeri, siyasi ve politik olarak geliştiren ve bunun için belgini bir çabasının içinde olan Remzi yoldaş, Partiyi sunduğu bir raporunda geleceğe yönelik düşüncelerini ise, şöyle belirtiyordu:

"Partimiz, Parti Önderliğimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşımız yüzlerce şehidimizin kanı pahasına güçlenerek çok önemli gelişmelerin yaratıcısı oldu. Partimiz, bu mücadelesiyle, dünya sosyalizm güçleriyle de büyük katkılar sunmuştur."

Partimiz 10. yilına girenken, baş Partî kadrolarına, diğer dönemlerden daha çok önemli görevler devrilmekte. Mücadelemizin geldiği bu aşamada içinde bulunduğumuz ekkalkiller ve yetmezliklerden ayrılmak, ilerleyiye yönelik adimlarımızı daha da sağlam etmek, halk ordusuna komuta etmek için kaçınılmaz bir zorunluluktur. Bugün attığımız

adım, Partimizin 10. yilında zaferi yaratan kadro tipine ulaşmak, esas amaçlarımız temel adımı olmalıdır. Temel amaçlarımız şiar, militan devrimciliği ulaşmayı gerektirmektedir."

Partinin militan kadro gelişimine ulaşmayı rehber alan Remzi yoldaş, Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesinde Ordu ve Cephe

silahını kendisine komut olarak 1988 yilında bir grup yoldaşıyla beraber ülke bakir-Hani Dîreniş Şehitleri grubu içerisinde yer alan Remzi yoldaş, aynı çatı altında kurtuluş, yeniden kısa bir süreli kapsayıcı bir ilimden sonra ise, gösterdiği yoğun çaba sonucunda Bingöl grubuyla ilişkile geçen Remzi yoldaş, kısa bir pratik faaliyet sürecini yaşıdı. Yanında şehit düşen yoldaşlarının anılarına ve şahadetlerine bağlı kaldı. Şehitlerimizin devrettiği bayrağı dalgalandırarak yere düşürmedi. Remzi yoldaş, 20 Ekim '88 tarihinde iki yoldaşıyla birlikte Bingöl alanındaki bir köyde konulanırken, yarılan bir ihbar sonucu çıkan çatışmada kahramanca bir dîreniş sergileyerek şehit düştü.

Remzi yoldaşın cenaze töreni görkemli oldu. Yaklaşık 5 bine yakın insan katıldı. Halkımız, genç çektirilen ülke bağımsızlığı uğrunda feda eden değerli evladına sahip çıktı. Elazığ'dan Xêylan köyüne götürülen cenazeye binlerce insanın katılımı, halkımızın, şehitlerine ve ulusal bağımsızlık davalarına sahip çıkışının en somut örneğidir.

Sömürgeci-faşist düşman, diğer bir yoldaşıyla birlikte, alçakça kurşun yağmuruna tuttuğu Selahattin yoldaşın tanınmaz hale getirilen genç bedenini televizyonda gösterdi. Kendi akılları, yoldaşlarımızın cesetleri, halkımız bir ibret belgesi ya da ona gözdaki niteliğinde olacak. Gerçekte ise, düşmanın bu eylemi, onun ne kadar çürümeye yüz tuttuğunu beğlemekteydi. Bu düşmanın bu yöntemi, halkımızda kin uyandıracak, kurtuluş davasına sahip çıkma birincilini geliştirecekti. Nitekim Selahattin yoldaşın cenazesine katılan 5 bin insan, bu gerçeklerden ayrı düşünülmez. Evet, Selahattin yoldaş, Kürdistan toprağında ebedi uykusuna yatmış günümüzde bile, binlerce insanın hafızasında bir bağışmazlık savasıyla olarak yer edindi.

Partimizin değerli militanı, halkımızın yürekli kahramanı Selahattin KAYA yoldaşın anısı önünde saygıyla eğiliyor, emanet ettiği bayrağı, bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratıcısına kadar dalgalandıracağız ve aramızdan ayrılmış da olsa, özgürlüğe yeniden buluşacağımıza söz veriyoruz.

Silah arkadaşları

Savaşarak insan oldum
İnsanlık uğrunda bu savaşa
Ölünce özgür olacağım
Özgürlük uğrunda öldüğüm için
Bana elveda yaşam
Bana elveda dünya
Siz hoşça kalın yoldaşlarım
Güzelliğine doyum olmaz
Seyrederken Bingöl dağlarını
Dile gelmez acılarım
Anlatılacak yeni olamaz
Ben bilirim ne çektim
Güne kavuşmak için
Her akşam
Kurşun yaralarıyla
Ağrısız can acılarının
Nasıl dindirdi kırkbinlere
Tabakamdağı penzehir

Sana ahımız var Fîret
Sessizliğine dur diyeceğiz
Kükremelisin sen de
Yanında şehit kalanların misali
Kanımız haram olur sonra
Geçti vermezsen bu gece
Al hediyemi götür
Hudutlar ötesine
Selim söyle bizden yana
Bizsiz oralarda edemeyenlere

Eşref yoldaş fedakarlığın sembolüdür!

Bir ülke ki,
toprakta
gömlüydü umudu...
Gözler donuk
ve parlattı...
Gözler dorin
bir acıyı taşıdı.
Nerede geyiklerdi,
bulamazdın
arasan da.
Baştan başa
keder ve acıdan
örülmüştü vatan...
Vatan neydi ki,
sattığı bile
çaktırtılamayacak kadar
utanç duyulan.
Vatan neydi ki,
umudun gömlüldüğü
kapkara bir toprak.
Uzundur yayılları
ve yükseğ,
Oysa güneşle
salamlaşır gibî.
Dağlar
nasıl da yücedir,
oysa davetkar.
Bir ülke ki,
bebepleri ölü doğardı,
onun için
ağır yakardı anılar.
Nüfus kaçtığı
mezar taşıydı
İnsanlarımızın,
doğmadan
öldü diye yazılan.
Tanınmazdı
bu ülke insanları,
ceplerinde taşıyacak
bir kimlik kartı.
Ölümlere gerekmez çünkü.
Ölümlerin
adı da olmaz...
Bir tebessüm de
arama o zaman
sararmış cesetlerin
yüz hatlarında...

Halkımızın parçalanmışlığı ve kendi gelişimine yabancılaştırılması, PKK'nın ortaya çıkışıyla son bulmuştu. Bu dönemden itibaren, insanlarımız için kendi yeteneklerini konuşturma imkânları açılmıştı. Yüzlerce yıldan beri düşmanın dayatmış olduğu yaşama son verme dönemi de bu anlamda başlamıştı. Umudun doğuşu böyle bir seyr izlemiştir. Böylece gökyüzünü kuşatan kara bulutlar yokedildiler, berraklık hakim oldu. Bu dîrenişle katılan bütün halk kesimleri, görkemli dîrenişleri sergilediler. Asırcı ve kabileci anlayışlara lanetler yağdırarak, düşmana saldılar. Ve aynı zamanda "çaçımızın kabileciliği" olan, küçük-burjuva partilerinde de yöneldiler. Çünkü onun, yabancı egemen güçlerin yağışlarıydı.

İşte, yaşam bulan bu tohumculardan birisi de Eşref yoldaş. Eşref yoldaş, bu davada vazgeçilmez bir kararlığı sahipti. 1969 yılında asırcı ve kabileci çatışmaların yoğun olduğu bir bölgede dünyaya gelmişti. Çiftçi bir ailenin çocuğuydu, tarım ve hayvancılığa geçimlerini sağlamaktaydılar. Ailece yurtsever özelliklere sahiptiler. Babası onu okutmakta direttiyordu. Fakat çok yoksul olduklarından, ailenin geçimini sağlamak için okulu terk etmek zorunda kalmıştı.

1976 yılından itibaren, Partimiz tüm alanlara açılmıştı. Eşref yoldaşın yöresi de, bu alanlardan biridir. O alanda bulunan bütün feodal ve küçük-burjuva örgütleri PKK'nın o alana girmemesi için çok çaba sarfetmekteydiler. Bu yüzden Eşref yoldaş, partimizi 1986'nın ortalarında bazı taraftarlar vasıtasıyla tanıdı. Fakat ne varki, ailesinin geçimini sağlamak için metropollere göçmek ve işgücünü satmak zorundaydı. Bildiğimiz gibi partimiz, Ortadoğu sahasını, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen mücadeleyi için bir geri cephe konumuna getirmişti. Bu alan, dışardaki işçiler için bir devrim okulu olmuştu. Eşref yoldaş da, çok zor koşullar altında inşaat kurmayca can atıyordu. O aralarda, şehit düşen Selim yoldaşla tanıştı. Bundan sonra O, çalıştığı işyerini bir eğitim alanına dönüştürdü. Burada Parti yayınlarını ve marksist klasikleri okumaya başlamıştı. Hem de bunları kavradığı oranda ken-

di çevresine anlatmakta ve böylece herkesi bu gelişmeye katmaya çalışmaktaydı. Başka işyerilerindeki yurtsever kesimlere yönelik propagandalar yapmak ve mücadeleye maddi destek toplamaktaydı. Eşref yoldaş bu temelde çağdaş yaşama adam atmış ve eylemleri olan başlarını koparmıştı. Artık eski yaşamı tanımayan ve ona karşı savasıyordu. Burjuvazinin sömürü sistemini çok iyi kavramaktaydı. Eşref yoldaş, Kürdistan gelişimine ulaşmasını şöyle dile getirmekteydi: "Bizler kışla ve ailesel kurtuluş üzerine konuşamayız. Çünkü bizler çağdaş insanlığa ulaşmak için ayak dîretmeliyiz. Biz halkımızda özgür ve mutlu olacağız bir vatan yaratmalıyız." Bu temelde hareket ederek, Partiden, profesyonel faaliyetlere katılma isteminde bulundu. 1987'nin mart ayında işini bırakarak mücadele safılarına yer aldı. Bir yandan güçlü propaganda-ajantı faaliyetleri yürü-

türken diğer yandan kişilik dönüşümü sağlayarak, Partinin militan kişiliğine ulaşmaya çalışıyordu. Eşref yoldaş, yaşınlı küçük olmasına rağmen, Kürdistanlı işçiler üzerinde önemli bir etki yaratmaktaydı. Hatta dışarıya göç etmiş olan aileler üzerinde de aynı etkiyi bırakmaktaydı ve onların Ulusal Kurtuluş Mücadelemize destek sunmalarını sağlamaktaydı.

Bütün bu gelişmelerin ardından, yeni döneme ilişkin gelişmeyi sağlamak için Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gitti. Orada güçlü bir siyasi ve askeri eğitimin geçti. O, her zaman için liberalizme karşı mücadelede, üstün bir kişiliğe sahipti. Akademide kendisine sunulan olanaklardan sonuna kadar yararlanmasını bildi ve kendisini geliştirdi. Bu eğitim sürecinde sosyalist eğitiminin daha da derinleştirilmiş. Böylece Eşref yoldaşın kaptanlığına layık olduğu inşaatla-

ti. Devrimci faaliyetlerinde Ortadoğu'da bir ülkede devam etmiştir. Orada temel eğitim komitesinin içinde yer aldı; okuma çevreleri içinde yer aldı; taraftarları geliştirme görevi vardı. Mültici aileler ve işçiler arasında Parti çizgisini hakim kılmak ve onları özgür düşüncelerine etrafında birleştirmek azmi ve çabası içerisindeydi. Böylesine sonuç fedakarlık ruhu ve coşkusu sonucunda, onların arasında bağımsızlık ve özgürlük ruhunu geliştirdi. Bu aileler arasında kendi ailesi de bulunmaktaydı. Ailesine de hertürlü görevlere hazır yurtsever bir aileye dönüştürmüştü. Bazen kısa süreler çalışma alanından ayırdığından, her arıyor ve Öndan bahsediyordu. Parti Önderliğinde gönderdiği raporlarında, ülkeye gitme ve sıcak savaş alanında faşist Türk ordusuna karşı savışma talebinde bulunmaktaydı.

Bir raporunda, eğitim görevlerini siyasete dile getirdi: "Ben kendimi, planlama yapmak, Parti teklifini zafere ulaştırarak, bağımsız ve özgür bir vatan için hazırlıyorum." İsrarlı istekleri sonucu yeni bir eğitimden geçmek üzere, 1988'de tekrar Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gitti. Bu görevle layık olduğu ve bunun için gerekli kudrete sahip bulunduğunu ispat etmişti. Bu eğitimin ardından, gönderdiği bir raporunda, "Ben şimdi PKK'nın profesyonel devrimcisi olduğumu kavradım... Artık dönemim istediği kişiliğe ulaştım. Partimizin, hangi sahada olursa olsun, vereceği bütün görevleri yürütmeye güveniyorum. Ben, Kürdistan'da askeri faaliyetlere katılmak istiyorum" diyerek, kararlılığını dile getirdi. Partiden ülkeye gitme talebini alınca çok sevinmişti ve coşkusu giderek artmıştı. Böylece ülke pratiğine yöneldi ve ülkemizin kalbi, Botan'da bir hareketli anı birliğimizde yer aldı. Şehitlere verdiği sözde, kanının son damlasına kadar durdu. Büyük bir coşku ve yitiliktir temelde, Ekim 1988'de Gabbar dağında şehit düşene kadar, mücadelesini sürdürdü.

Bizler, mücadele arkadaşları olarak, büyük şehidimize söz veriyoruz ki, kahramanlıktan destanları yaratan PKK'nın yolunda olene kadar yürüyeceğiz.

—Yaşasın yüce Önderimiz APOİ!
—Parti şehitlerimiz ölmüştür!

Silah arkadaşları

Evren-Özal kliğinin ağırlaşan bunalımı ve rejimin yeni arayışları

Baştafı 1. sayfa

Bir gün kala Özal yaptığı istifa tehdidi ile, biraz da olsa oranın yükseleceği beşar. Yoksa alınan oyların daha alt seviyelerde kılması kaçınılmaz bir gelişme olacaktır.

Böyle gelişmelerin yaşanması son birkaç yıldır rejimin huzarına siyasal krizinin daha yansayan etkilerinin de başka bir şey değildir. Evren-Özal kliğinin yönetiminin ömrünü uzatmak için başvurdukları manevralar az olmadı. Faşist diktatörlüğü demokrasi maskesi ile cılatlamış tulumda da eski siyasilerin seçime katmaya kadar, birçok tedbir basırdı. Bütün bu tedbirler rejimin huzarın köşünü yavaşlatmaya bile yetmedi.

1988 yılı için rejimin bir çok hazırlığı mevcuttu. Evren-Özal kliğinin 1988 yılında görevini tamamlaması ve yeni yılı bir yönetime bırakması planlanıyordu. Muhtemel gelişmelere göre de bu alternatif SHP olacaktır. DYP'nin de şansı olmakla birlikte esas olarak hazırlanan SHP idi.

1988 yılına girildiğinde, Evren-Özal rejiminin görevlerini başanmış bir yana ayakta kalma şansının bile azaldığı görüldü. SHP'nin ise bir alternatif güç olmanın uzak oluğu sözkonusuydu. Yine Demirel'in de geçmişte yaşanan nedenlerden dolayı henüz yönetime hazır olmaması, işin yine Evren-Özal tarafından yürütülmesi gerekli kıldı.

Referandum girerken, Özal'ın ortaya attığı istifa tehditini aslında iki yönlü değerlendirmek gerekir: Oylarını düşürmemeye yönelik olan birinci yönünden yanısıra, esas dikkat çeken yönü istifa gerekçesi ni oluşturup, bir erken seçime SHP ya da DYP'ye yolu açmaktır. Böylece rejimin karşı karşıya geleceği önemli bir kırmızı fazla ciddi boyutlara varırdırmadın cözme ihtisirdü.

Ancak, referandum sonuçları, Evren-Özal kliğinin daha bir müddet nefes alabileceği bir gücü kendisine bulmasına yol açtı. Güçlüğü de olsa zar zor yaşamasına yetecek kadar nefes alabilen Evren-Özal kliği, 1988 yılını birlikte aşmakta kalmayıp, ömürlerini 1992'ye kadar uzatmanın da hesaplarını yapmaya basladılar. Bu konuda yaptıkları birçok manevra ile de, ömürlerini uzatma tencihine yöneldiler.

Rejimin siyasal geleceği ne olacak? Evren-Özal kliği için ve dıştan yeterli desteği, 1992 yılına kadar bulabilecek mi? Yeni arayışlar ne zaman gündeme gelebilir? Ya da yeni arayışlar ne kadar alternatif olabilir? Rejim için düştüğü kırmazdan nasıl kurtulacak? Ya da kurtuluş yolu bulabilecek mi? Bunlar ve benzeri daha birçok soruları yıla girişle birlikte, gündeme daha fazla işgal etmeye baslayan sorulardır. Hemen her çevrede rejimin geleceği üzerine yorumlar ve değerlendirmeler yapıyor.

Rejim ömrüne, 1990'lı yılları başları ile asıp, 2000'li yıllara Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girmiş ve sahte demokrasi görüntüsünü yutturmuş olarak girmeye hedefini koymuş bulunuyor. Böylece uzun boyutlu bir hedefin başlanıp başlanmayacağı üzerine bir şimdiden kehanetler bulunamıyor. Ama, başlıca gelişmeler değerlendirilerek, rejimin yakın gelecekteki durumunun ne olabileceğini ortaya ko-

yabiliriz.

2000'li yıllar uzak bir hedef olsa da, 1989 yılı bu yıllar için bir ölçü olarak da alınabilir. Rejimin 1989 yılı içerisindeki durumu pek parlak görünemediği gibi, yaşadığı derin kriz süreci kökünü daha da hızlandırarak görüntüyü yılın ilk günlerinde vermeye basladı bile.

Evren-Özal kliği ve bir bütün olarak faşist rejim, 1989 yılında son derece önemli siyasal gelişmelerle karşı karşıya bulunuyor. Bir kez krizin derinleşmesinin esas nedeni olan ve rejimin nefes borularını

Ecevit, yılın ilk günleri yaptığı açıklamalarla, rejimin geleceğini hiç de aydınlık görmediğini açıkladı. Yerel seçimler, cumhurbaşkanlığı seçimi gibi, iki önemli soruna karşı karşıya olan faşist rejimin önemli oranda zorlanacağı ve istikrarızlığın derinleşeceğini, Ecevit açıklamalarında dile getirmek zorunda kaldı.

Ecevit'in bu açıklamaları, rejimin değişik savunucuları tarafından da dile getirilmeye baslandı. Gerek yerel seçimler ve gerekse de sonbaharda gündeme girecek o-

Faşist rejim 1989 yılına Evren-Özal kliği ile girdi. Ama bu kliğin yıpranması o kadar üst boyutlara ulaştı ki, IMF, Dünya Bankası gibi kuruluşların yanısıra, emperyalist yönetimlerce de gözden kınılması baslandı. Tercihlerini tümüyle Özal'dan çekmiş olsalar da, mevcut yönetiminin yıpranmışlığı ve artan tepkiler nedeniyle, yeni arayışlar içerisine daha fazla girmeye basladılar. En azından Özal'ın kesin gittiği noktada, yerine yenilerini geçirebilecek bir sanatan kendilerini yoksun bırakmak istemiyorlar.

Uluslararası finans kuruluşlarının Le Figaro gazetesine verdikleri bir demece, Özal'ın ekonomik politikası açtıkları eleştiriliyordu. Bu politikaları patlamalara gebe olduğu da belirtiliyor. Yine, geçtiğimiz yıl içerisinde, benzer uyarılar IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşların yanısıra AB ve diğer emperyalist ülkelerin tarafından da yapıldı.

Ekonomik politikasının patlamaları yaratacağı uyarısının yanısıra, ilk patlamalar ANAP içerisinde gelmeye basladı. Emlak Bankası Genel Müdürü Bülent Şemilier ile Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Kaya Erdem arasında patlak veren çekişmeler, Kaya Erdem'in istifası ile yeni bir aşamaya ulaştı. Bu, ANAP içerisindeki huzursuzluğun da suyuza varan kısmı oldu. Öteden beri ANAP içerisinde bazı bakan ve milletvekillerinde huzursuzluk yaşanıyordu.

Sömürgeci basın sayfalarında da yansyan ve açığa çıkan bu çekişmeler ANAP'ın yıpranma sürecinin de giderek hızlandığına açık bir işaretir. Kaya Erdem'in istifası, adeta bu sürecin hızlı bir şekilde devrimisini sağlayan bir ivme kaynağı oldu.

Kaya Erdem'in istifası birçok bakımdan önemli bir gelişmedir. Bir kez ANAP hükümeti boyunca istifa eden ilk bakanıdır. Yine, Erdem'in istifası gerekçesi, "Başbakanlar arasında parlamenter siyasi hayatın değerlendirmesi ve hükümet etme anlayışındaki ciddi fark" gibi bir nedene dayandırması, ANAP içerisindeki çekişkinin boyutunu da göstermektedir. Ayrıca, Kaya Erdem'in kuruluşundan beri partide yer alması itibarıyla da ANAP açısından önem taşıyan biriydi. Kaya Erdem dışında başka ANAP'lılar da benzer huzursuzlukları yaşamaktadır. Nitekim, daha önceleri istifa ettiren ve rahatsızlıklarını açıkça dile getiren başka milletvekilleri ve bakanları da oldu.

ANAP içerisinde başgösteren bu durum, açık yıpranmanın yeni belirtileridir. Özal-Evren kliğinin başarısızlığı, giderek iç ve dış çevrelerce daha fazla yalnız bırakılmakta ve halkta giderek kabağan öfke bu bunalımı arttırmaktadır. ANAP'ın yıpranması, sürükte de bu durum devam etmektedir. Bu konuda Türk basınına yansyan bazı yorumlardan da örnekler vermek istiyoruz: "T. Kaya Erdem'in Başbakanlıktan yarımdoğulandığını istifi, önemli bir olaydır ve ANAP'ı iktidarı için bir dönüm noktasıdır."

Zaten kendi içinde liberal ve "dual ittifakı" biçiminde bölünmüş olan ANAP, eğer Kaya Erdem'in istifası ile bir de "protestocular" kanadına sahip olursa, iktidarın gücü lince

sarsılabilir.

Bu bölünmüşlük, Kasım'daki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, sadece ANAP'ı değil, parlamentoyu da kilitler... Başarısız tutarın etkisinde zorunlu bir erken seçim ve bir iktidar değişikliği de gelebilir." (Mehmet Barlas, Tercüman)

"Bu kadroya şimdiki Kaya Erdem de katılmaktadır. Bu demektir ki, yakın bir gelecekte ANAP'ın ciddi bir bunalıma karşı karşıya gelmesi muhtemeldir. Çünkü huzursuzluk, bir patlama yönünde gelişmektedir." (Oktay Eski, Hürriyet)

Bu görüşler de gelişmenin hangi yönde olacağını göstermektedir. Rejimin temsilcileri de, bunalımın kokusunu şiddetle hissetmeye basladıklarını ve bu bunalımın, çok yakın gelecekte, ANAP ve rejimde bunalımların derinleşeceği yönündeki belirtiler geliyor.

Bu konuda süreci hızlandıracak diğer etken varlığına daha önce de belirttik: Türkiye'de gelişen devrimci muhalefet ve Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesinin yanısıra, yerel seçimler ile cumhurbaşkanlığı seçimi bunalım üzerinde belirleyici rol oynayacaktır.

25 Mart'ta yapılacak yerel seçim sonuçları, ANAP'ta Erdem'e baslayan çözümüyle daha da arttırılabilir. Hatta bir erken seçime de yolu açabilir. Buna bir de cumhurbaşkanlığı çıkmasını etkilecek, rejim tam anlamıyla ciddi sıkışıklık içerisine girecektir. Cumhurbaşkanlığı seçimi üzerinde, henüz bir fikir birliği ve açıklık yok. Meclisin mi, halkın mı seçeceği konusunda da açıklığa kavuşmuş bir durum yok.

Yerel seçim sonuçlarındaki muhtemel bir krizin doğacağı açık olan bir durumdur. Bunun birçok çevre de farkettiği olacak ki, yeni siyasal alternatifler oluşturmaya çalışıyorlar. Bunlardan biri SHP'nin hazırlanmasıdır. Diğer bir yolu ise Mehmet Barlas söyletisiyle; "Kasım'da iktidarı güçlendirmenin bir yolu, 25 Mart'taki seçimlerin sonucuna bağlı olarak, ANAP ile DYP'nin aynı çatı altında birleşme yolının yaratılmasıdır." İhsan Sabri Çağlayangil ise bu formülü, "Özal Cumhurbaşkanlığı, Demirel Başbakanlığı" biçiminde telaffuz etti. Sağda böylesi bir gelişme de bunun ne kadar başlanacağı konusu henüz açığa kavuşmuş olmanın uzak bulunuyor.

Bu durumda, Evren-Özal kliğinin yıl sonuna kadar yaşayacağı yaşamayacağı, 25 Mart'taki seçimlerinde açık çıkacak. Seçim sonuçları ANAP hükümetinin devam edip etmeyeceğini belirleyecektir. Gerçi Evren-Özal bu yıl birlikte geçirmeye niyetli görünüyordu. Hatta, Özal bunun için Ecevit'i yeniden oyuna da sürdü. Seçime katılması, çir birçok yerde aday bulmasına yardımcı olabilir.

Bütün bu gelişmelerden sonra, önümüzdeki aylar, Evren-Özal kliğinin ayakta kalıyacağı sorunu açığa kavuşturacak. Bu aylar aylısa bile, sonbaharda Cumhurbaşkanlığı seçimi gibi bir handikâp bekliyor. Bu bakımdan, hangi açıdan bakılırsa bakılsın, siyasal kriz derinleşen rejim, giderek, yarıran Evren-Özal kliği daha fazla götürmeyecektir.

gidererek kıyayan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, bu yıl içerisinde daha fazla gelişmeye aday bir duruma. PKK'nın önderlik ettiği bu ulusal kurtuluş mücadelesi, sömürgeci yönetime, sadece siyasal alanda değil, askeri ve ekonomik alanda da önemli zaafırlara uğrattırmaktadır. Rejim, bu savaş karşısında bütün gücünü seferber ederek kırmazdan kurtulmaya çalışıyorsa da, savaşın gerek ekonomik, gerek siyasi ve gerekse de askeri alanda getirdiği sorunların altından kalkamamaktadır. Özel savaş yöntemleri ile bu durumu aşmaya çalışıyorsa da, bunda da başarılı olamamaktadır. Böylece krizin ağırlaşması sürmektedir. Savaşın getirdiği ağır ekonomik yükün altından kalkmak için de halk kitleleri üzerinde sömürsünü daha da derinleştirmektedir. Bu ise, yeni patlamalara toplumu gebe hale getirmektedir. Dayanılmaz sömürü altında kitlelerin bu rejimin yükünü daha fazla çekmeye katlanamayacakları her gün biraz daha açığa çıkan ve netleşen bir hususu oluşturmaktadır. 1989 yılı, bu konuda önemli patlamalara da gebe olacak bir yıl izlenimini şimdiden vermektedir. Nitekim, rejimin önemli bir süreci yaşadığı, rejimin temsilcilerinin yapıları da dile getirilmiş zorunda kalmıştır. Her ne kadar askeri politik yaşam içerisinde etkin bir rol yokmuş görünse de, tüm basını rejimi ayakta tutmaya harcayan bir Ecevit bile, bu yıl karanlık görüyor. DSP'nin doğal liderliğinde, resmi başkanlığına dönen

İmpresyon:
V.I.S.D.P.
A. Sarı
Vogelangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazınca Adresi:
SERXWEBÜN
Postfach: 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası:
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

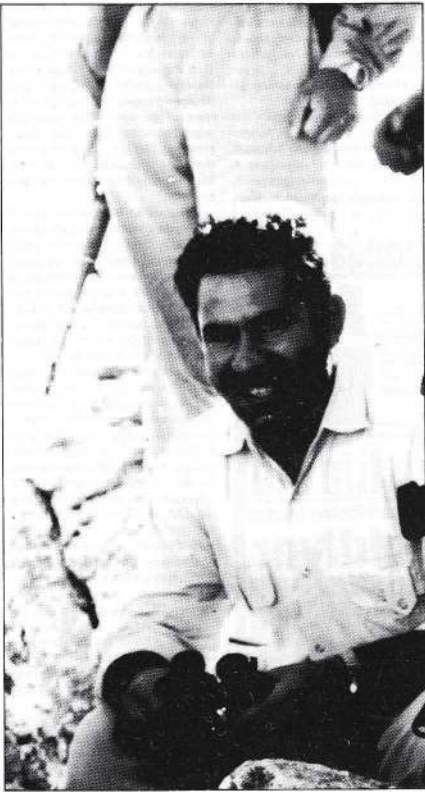
Avusturya 22.50 \$
Belgica 75.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.90 £
İsviçre 7.50 skr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞA UZANAN ELLER KIRILACAK VE ZAFER KÜRDİSTAN HALKININ OLACAKTIR

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin geldiği aşamada, Kürdistan halkı tarihinde arızası olduğu adamların en ileri zirvesini yaşamaktadır. Ulusal ve toplumsal açıdan yürütülen mücadele sonucunda halkımız tarihinin hiçbir evresinde görmediği bir coşku ve azimle kendi öz çıkarları uğrunda tüm varlığını ortaya koyarak savaşı her düzeyde sürdürebilecek konuma ulaşmıştır. Kürdistan halkı, yıllardır tutulduğu karanlık ortamı PKK önderliğindeki mücadele ile birlikte aşmış, ulusal ve toplumsal benliğine kavuşarak, çağdaş uluslararası mücadelede PKK etrafındaki kenetlenmesini alabildiğine hızlandırmıştır. Sorunun bütünselliği açısından ele alındığında bu son derece önemli bir gelişmedir. Kürdistan'da böyle bir durum varmıştı ki, bir halk kendi öz benliğinden uzaklaşmış; en az düşmanları kadar dostları tarafından da görülmeyen, tanınmayan, varlık olarak kabul edilmeyen bir konuma itilmişti. Dirilmemek üzere tene gümüldüğüne inanılan bu halk, bilhassa çağdışı bir sömürgeci ortamında nasıl oluyor da bugün kalkıp konuşabiliyor, ulusal kimliğine sahip çıkarak "ben de varım" diyebiliyor? Bununla da yetinmeyerek olağanüstü koşullarda, tarihin en büyük yükünü omuzlayarak, en vahşi düşmanlara karşı savaşıyor? Bugün bu soruların cevabı dünya kabul edilmiştir. En yalın gerçeklik durumundadır. Yine, halkımız adına bu soruları kısa ve net bir biçimde yanıtlamak gerekirse, cevap açıktır: Katledilen bu tarihi gelişmelerin tek itici gücü PKK ve onun Önderliğidir. En çetin bir savaşım sonucunda tüm engelleri aşarak, halkımızı bu konuma ulaştırmadaki yol göstericiliği pratikte ispatlayan ve yine bugünü halkımıza kazandıran Önderimiz ve Parti Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşdır.

Bugün Kürdistan genelinde bir durum yaşanmaktadır ki, PKK ve onun Önderliğinin konuşulmadığı tek bir gün ve tek bir saat yok gibidir. Şehirde, köyde, evlerde, yolda iki insanın bir araya geldiği her yerde konuşulan konular, Kürdistan sorunu, PKK'nin tek çözümüyle ilgili olduğu, Parti Önderliğinin büyüklüğü ve yol göstericiliği, Düşmanın özellikle de bu konudaki pervasızca saldırılarına rağmen Parti Önderliğinin yüceliği, saygınlığı geniş çevreler tarafından açıkça dile getirilmekte ve en anlamlı tarzda sahip çıkış oluyor yaşamaktadır. Parti Önderliğimizin genel halkı yığınları ve dost güçler üzerinde yarattığı saygınlık kadar düşman üzerinde de yarattığı bir saygınlık ve otoriteden bahsetmek mümkündür. Düşman bunları resmi düzeyde olmasa da değişik kalem ve ağızlar vasıtasıyla aslında ita'at etmek zorunda kalmaktadır. Bu konuda "Özel Hizmet Mahsus" gizli belgeleri, yine silv ve askerlik rapor yöneticinin konuşa ilişkin yorum ve açıklamaları gibi tespitli kanıtlarla doludur. Parti Önderliğimize karşı düşmanın bastan beri yürüttüğü pervasızca saldırı, yürüttüğü çok yönlü kamu kampanyası ve onu tek hedef olarak seçmesi bile bu gerçekliği kanıtlamaya yetmektedir. Bunun nedeni ise şudur: Kürdistan tarihinde ilk defa vücut bulan böyle bir önderlik, sömürgeci düzenin temelden sarılsaması ve her gün darbelenerek düme sürüklenmesi anlamına gelir.

Halkların tarihlerinde değişik önderlik tarzlarına rastlamak mümkündür. Gerçek önderler, yürüttükleri mücadele, harcadıkları emek, sağladıkları doğru, haklı ve ilerici gelişmelerle halklar tarafından kabul görülür ve yüceltirilir. Eğer PKK Önderliği de bugün halkımız tarafından bu derece yüceltiliyorsa bundan ötürüdür. Parti ve Parti Önderliğimiz, halkımızın ulusal ve toplumsal çıkarlarını savunma, onların birliğini en üst düzeyde somutlaşmış ifadesidir. Hiçbir gücün halk gerçekliğimize sahip çıkacak güç ve yeteneğe olmadığı bir anda böyle söyleyişi, kakis, halkın yüreği ve beyniyle konuşmasını sağlamsa, Kürdistan halkının artık gerçek öncü gücüne kavuştuğunun ifadesi olmuştur. Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın önderliğinde şekillenen PKK, ulusal ve toplumsal varlığımız çağda açılmıştır. Ve eğer bugün PKK yarattığı, cesaretini, gelişme ve çığ gibi büyümenin adı olmasa, doğru devrimci bir çizgiye sahip olmasından ve bu çizginin yarıcısı yüzü önder Abdullah ÖCALAN'dan ilham alıyor olmasından kaynaklanmaktadır. Keza, PKK ve önderlik ettiği Kürdistan halkının mücadelesi bugün dünyaca tartışılan konuların başında geliyor, ilerici ve gerici tüm güçler Kürdistan'a yönelik politikaları belirlemeye zorlanırsa, bunu yüz Önderimizin açmış olduğu çığ ve Kürdistan'da tutulmuş olduğu çağdaş gelişmenin ürünü olarak görmek ve yorumlamak gerekir. Yoksa tarihin çokça şahit olduğu gibi, Kürdistan halkı

sayısı kez ayağa kalkmıştır; savaşıp kazanmış, kan dökmüş, çok sayıda şehit vererek tanık olunmamış direniş örnekleri sergilemiştir. Dersim, Zilan, Kocgiri ve Ağrı direnişleri tarihimizin en belirgin direniş örnekleridir. Benzeri diğer olaylarda da sonuçları yenilgi, ya da katliam olmuştur. Yani, halkımız bir direniş geleneğine sahip olmasına rağmen önderlikten yoksun olması nedeniyle yenilgiden kurtulmamıştır. Buna karşılık onbeş yıl yakındır süregelen ulusal kurtuluş mücadelemiz yenilgi almadan sürerek, kesintisiz bir gelişme katediyor ve her geçen gün zafere daha da yaklaşıyor. Bunun temel ve biricik nedeni doğru bir önderliğe sahip oluşturma. Parti Önderliğimiz yaşamından örnek verirken, "PKK gerçekliği sürükleyip çarpan bir yörük, demek bilmeyen bir beyin bir engel daha aşmadın, yeni bir engelini aşması için hazırlanmaktadır" der. Bundan da anlaşılacağı gibi, PKK Kürdistan gibi bir zeminde böyle güçlü vücut bulması ve mücadelesi deyle rahatlıkla gelişip büyüme ulaşmıştır. PKK, halkımızın en değerli evlatlarıdır. Partimizin en militan ve önder kadrolarının kanı pahasına bugüne gelmiştir. Bundan dolayı halkımız nasil ki, tarih boyunca çağda uygun gerçek öncü gücünü kolay kolay yaratamamışsa, yarattıktan sonra da kolay kolay kırılmayacaktır. Birçok güç, büyük bir istiaha her çeşit insanlık dışı yöntemlerle saldırıya geçti ve birçoğu da bu amaçla doğrudan doğruya direkt emperyalizm tarafından finanse edilmiş de sonuçta halkımız gereken

cevabı verdi ve her zaman da vermeye devam edecektir.

Tarih birçok önderlik biçimleriyle doludur demistik. Aynı şekilde yakın tarihimizde de değişik önderlik biçimlerini görmekteyiz. Gerçek önderlerin yanında sahte önderler de boy verilebilmektedir. Ancak sahte önderler yüzlerini ne kadar gizleseler de karakterlerini erken açığa vururlar. Kürdistan'da da Parti Önderliğimizin şekillenmesinden önce ve sonrasında birçok önder taslağının türemesine tanık olundu. Bunlar gerçek önderliği göğelemek ve gelişmesini engellemek amacıyla hummalı bir faaliyet yürüttüler. Avazları kıcıkca ya kadar bağırıp çağdılar. Fakat hiçbir sonuç elde edemediler, edemediler de. Yüzyılların deneyim ve tecrübesine sahip olan Kürdistan halkı, gerçek önder ile sahte önderleri kolaylıkla birbirinden ayırt edebilecek durumdadır. Bu daha ziyade Partimizin doğru devrimci mücadelesiyle sağlanan bir olgudur. Halkımız PKK ve onun Önderliğine sahip çıkarken, diğer tüm sahte örgüt ve önderlere itibar bile göstermedi. Çünkü, "ben önderim" demek önder olunmadığı gibi, "ben büyüğüm" demek de büyük olunmaz. Bu konuda olanlar pratik gerçeklikten uzak ve sadece sözde önderler olduklarından PKK ve onun Önderliğine saldırarak önder olabildiklerini sandılar ve işte bu noktada büyük yanlışları içlerine düştüler. Bugün ortada olan sonları ise yorumu gerektirmeyecek derecede açıktır.

Bugün PKK ve Önderliği halk tarafından onay bulunmuştur. Durum böyle olunca doğaldır ki, PKK ve Önderliği düşmanlık çok yönlü saldırılarına maruz kalacaktır. Düşman en başta, tarihsel deneyimlerinden de yararlanarak çeşitli komplo, yalan, demagoji vb. yöntemlerle Parti ve Parti Önderliğimizi tasfiye etmeyi amaçlamaktadır. Düşmanın bu amacı tescilli bir halin itirafından bile görmek mümkündür. Örneğin TC'ye ulaşmışlığı tanıyan ihanetçi Şahin Dönmez, Düşmana şu akıl hocalığında bulunuyor:

"Abdullah Öcalan yaşadığı mücadelede PKK bitirdi. On PKK çıkarır. Eğer PKK tasfiye edilmek isteniyorsa onun vurulması gerekir."

Burada gerçek açıkça itiraf edilmektedir. Bu ağzın niyet ve amacı farklı da olsa, aslında ortaya konulan Parti Önderliğinin büyüklüğü ve PKK'de somutlaşan gücü, otoritesidir. Bu konuda düşman, birakalım PKK önderliğini, sıradan bir PKK'liye etkisiz hale getirmek için komplo düzenlemekle kelle avcılarını saldırtmaya, ailesine atıtmaya ve yalan-yalanı vasadilerle tuzaga düşürmek istemeye kadar denenmiş yöntem bırakmamaktadır. Buna kitlelerin kendiliğinden tepkisi, PKK'nin tek bir nefesine karşı bu kapsamda bir faaliyet içerisinde olan düşmanın, Parti Önderliğimize karşı yüz kat daha fazla saldırı yönelteceği ve imhayı, tasfiye etmeyi amaçlıya çağdır. Santaj, yalan, demagoji, kamu kampanyası bir taraftan bırakırsak bile, değişik güçler eliyle gerçekleştirilmek istenen komplocu girişimleri hatırladıkça. Bunun için TC basını, "Apu vuruldu", "Apu Ermeni aslıdır", "Apu'nun özel yaşamı şöyle lüks", "Apu'nun öldüğü" vb. konulara azmi manşet attı. Belirttiğimiz gibi bu yönlü yalan ve demagojiler Partimizin birçok kadro ve savaşçılarına

yönelik de sürdürüldü. Bu karalamaların aslısızlığı ortada olmasına rağmen, daha iyi anlaşılması açısından pratikte yaşanan bazı örnekleri yazımıza aktaralım.

1984-85 tarihlerinde Serhed eyaletinde faaliyet yürüten bir birliğimiz için düşman, "Ermeniler asla sızdır" propagandasını yaygınlaştırdı. Bu amaçla Kars valiliği tarafından kaymakamlık düzeyinde toplantılar gerçekleştirildi. Aynı şekilde her kazada kaymakamlar denetiminde yapılan muhtarlar toplantısıyla PKK'li Ermeni olarak tanıtılması ve aian kitesinin bir temelde kıskırtılması bilinci ve koordineli bir faaliyet düzeyinde sürdürüldü. Düşman bu amaçla doğrudan doğruya köy köy dolaşarak propaganda ve ikna yoluyla halkı uyardı. Ancak halk PKK'yi tanıdığında ve bu propagandaların amaçlı olduğunu bildiğinde düşmanın oyununa gelmedi. Fakat hiçbir etkisi de olmadı denilemez. Sınırlı da olsa yaratılan etkiyi kırmak amacıyla birliğimiz B... köyünde bir toplantı düzenledi. Köy halkı birliğimizi görür görünmez. "Devletin bize söylediklerinin tümü yalanmış. Biz bunları ailelerimizle birlikte tenyörüz. Bunlar bizim gerillalarımız ve öz çocuklarımızdır" dedi. Aynı durumlar başka birçok yerde de tekrarlandı. Ve kısa süre içerisinde çocuğundan yaşlına kadar tüm halk, düşmanın neden bu tür propagandalara ihtiyaç duyduğuna anladı. Eyaletimiz genelinde yaşanan benzeri birçok örnek sıralanabilir.

Yalan, demagoji ve karalama kampanyasıyla hiçbir şey elde edemeyen düşman, bir de sık sık yönteme basırdı. Parti safından anan çeşitli yazılı unsurları kazanarak, Parti aleyhinde gerçek dışı ve aslısız açıklamalar yaptırdı. Aynı kaynak tarafından yönlendirilen bazı provokatörler ortaya çıktı. Bunlar direkt Avrupa emperyalizmi ile TC tarafından finanse edilmiş. Çeşitli maskeler altında Parti üzerine saldırıtlar sonuc almaya çalıştılar. Fakat bu konudaki çabaları da sonuçsuz kaldı. Örneğin, 1993 yılında Semir provokatörünün çıkışı bu temeldir. Bunun yanı sıra, sosyal-sevme ve Kürt köç-burjuva reformistlerinin bastan beri ülke içinde ve dışında Parti Önderliğimize yönelik saldırıları sözkonusudur. 1980 yılı öncesinden başlayan komplo, demagoji, karalama faaliyetleri bu tarihten sonra daha da hız kazandı. Ancak tüm bu saldırılar, sabırlı, ıstınlı ve tavizsiz bir direnişle boş çakılabildi. Düşmanın safdarımızdaki yazılı unsurların tutulmuş düşmanlık tüm kör-karış-verimci öğelere varana kadar tutulmuş ve olanaklarıyla sürükli saldırıda olması, anlaşılacak bir durum değildir. Partinin bastan beri ve habire Parti ve Parti Önderliğimize karşı kullandığı tek hedefi ise Parti Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın şahsında Partimizi ve genelde ulusal kurtuluş mücadelemizi tasfiye etmektir. Önderliğimizin yol göstericiliğini halkımız gereken hamleleri yaparak tüm bu oyunları boş çikardı.

Düşmanın medet umduğu ve ısrarla üzerinde durduğu bir yonteme daha değinmekle yarar vardır. Parti safından geline de çeşitli toplumsal yapıtlardan üzüntüden atmayan, dolayısıyla bazı konularda düşmana açık kapı bırakan tipler vardır. Düşman bunları sızıcıları üzerinde değişik yol ve yöntemlerle tespit ediyor. Bu unsurları ilyice etkisiz hale getirmek ve mücadeleyle

karşı kullanılmak amacıyla elindeki tüm imkanları devreye sokuyor. Sürekli ve istemli bir biçimde yazılıklarına hitap ediyor. Alisilni, akrabasına kazanma, tehdit, vaat vb. yöntemlerin yanı sıra, basın aracılığıyla ön plana çıkarma, popülarleştirme vb. yöntemleri habire kullanıyor. Bunun karşısında sayet kişi Parti ve Parti Önderliğinin konumunu gerek anladık kavramamış ve bağımlı idealleri düzeyde ise, o noktadan hareketle giderek düşmeye başlayan ve en düşkünlere kadar soynakabiliyor. Böyle yazıf unsurlar bu noktaya geldikten sonra düşman bu sefer de dolaylı yollarla "büyük", "eksisiz" oldukları, örgütü ele geçirebilecek güçte olduklarını vb. mesajları iletir. Düşmanın bu yollarla hitap ettiği kişi sayet emeli ile gözü değildi yetkili ele edememiş, bu noktada onda eski ile yeni arasında bir bocalama ve çatışma başlar. Bu noktada kişinin kendisinde bir nebeze samimiyet ve dürüstlük olsa Partiden yardım ve destek isteyecek durumunu aşmak isteyecektir. Bunu yapar, eskini yeniliğe galebe calmasını kabul eder, yıllardır Partinin ve Parti Önderliğinin harcamış olduğu emek ve verdiği değere şir çevirerek ihanet yolunu seçmiş olur. Düşkün ve onursuzca yaşama yolu olan teslimiyeti kabul eder. Ve bilinci bir tercih yapmış olduklarından çizgi çizgilerini düşmanın eline vermiş oluyor. Düşman en içgüç emelleri için bu unsurların posasını çıkarınca kadar gözükara bir biçimde kullanır. Dillerini Partinin en dokunulmaz değerlerine karşı çalıştır. Ve aslında bu unsurlar kendisinde denize aşagılık durumuna düşürür. Ordu gücü ve tüm varlığıyla yapamamış, bu konumda birkaç düşkünlü ile ilgili yapmaya çalışmamış, TC'nin baştan beri yaşadığı en büyük yanlışlarıdır. Çünkü, Parti ve halkın dışına itilmiştir, bir halka zararından başka verecek hiçbir şeyleri kalmamış olan bu zavallıların dümana bile verecek hiçbir şeyleri kalmamıştır. Keza, ciziz de olsa bazı sesler çıkarma düşkünlü olmalarından en büyük yıkıf köpek hangisiyle onun sesleriyle havlamaya ve ancak bu şekilde dikkatleri üzerlerinde toplama çalışmaları. Su veya bu gücün tahtığı ağızla konuştukça piyasadaki değerlerin artışı yanı sıra kapılarak bu sefer de edepsiz ve ölçsüz bir şekilde provokatörce açıklamalarla bulunurlar. Evet, son dönemlerde Avrupa'da emperyalistlerin kucakına oturan ve bazı kırın sesler çıkarmaya başlayan zavallı ajan-provokatörlerin durumu biraz da böyledir. Yerli gelmişken en ajan-provokatör bay ve bayanlarımızın durumunu, o masam talepler altındaki içgüç emellerini de biraz açalım.

Her şeyden önce, Avrupa üzeri, legal ilişkileri MIT'e iletme, yakalanmaları için MIT'e fillen yardımı olma, Avrupa alanındaki örgütleri ilgili yakalamak ve dağıtmak amacıyla ajan adı oluşturma, yani Türk MIT'ine bağılı ücretli birer ajan olarak görevlendirme amaçlı durumlar ve bu doğrultuda gözükara bir faaliyetleri var. Bu kadar iyi, yani, isimleri ajan-provokatör olduğu göre görevlerini yapmaları. Bunu doğru karşılayacağız. Ancak bununla yetinmeyerek dillerini edepsizce alabil-digine uzatmaları neyin nesi oluyor? Bu dilleri tanıdığımızdan muhabat abrak üzerinde detaylı durmayarak gerekli görmüyoruz. Ancak kısa ve öz olarak şunu belirtelim ki, bu pekiziz ajan ve provokatörler alçakça tutumlarında direterek o kırın dillerini Parti Önderimize uzatmaya devam ettikleri müddetçe, dillerini keemek bir ya-

na, köklerini kuruturuz. Bir halikin tek umudu ve kurtuluşunu garantile-yen olan Parti Genel Sekreterimiz A. ÖCALAN'ın ve onun Önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelemize her ne sebeple olursa olsun uzanan elleri kırarak sahipleri yeni kat yerin dibine göndereceğiz. Bağimsızlık ve özgürlük yolunda tüm gücümüzü seferber edecek ilerlemeye çalıştığımız bir esnada yolumuza dikilmeyen ve bizimle uğraymayan diyorum. Yoksa aynı öyle bir savurur ki bir daha dirleniz imkansız olur. Parti kadro, savası ve militanların halikimiza birlikte aldıkları tavır budur, bundan başka bir tavır beklemeyin.

Yukarıdaki izahlarımızdan da anlaşılacağı gibi, ister içten, ister de dıştan kaynaklanırsa, bugüne kadar Parti ve Parti Önderliğimize karşı birçok saldırı yöneltilmiştir. Bütün bu saldırılara rağmen halikimiza, Partisine ve onun Önderliğine en anlamlı tarzda sahip çıkmayı sürdürdük. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de gereken cevabı veriyor ve vermeye devam edecektir. Bundan dolayı diyorum ki, halikimizin savasmadaki tek gücü ve inanc kaynağı—mücadelede de görüldüğü gibi—Kürdistan'da ege-men hale gelen doğru önderlik kayıdır. Bu konuda doğruluğu kanıtlanmış teorik belirlemelere girmeye gerek görmedik diye pra-tiğimize yaşadığımız bazı örneklere aktaralım. Bugün Kürdistan'da ya-sanarlardan az çok haberdar olanlar, Kürdistan halikiminden yediden yemise PKK ve onun Önderliğine halkı düzeyde bağılı oldukları da bilecektir. Halikimizin kalbi PKK ile birlikte atmakta, nezdı Parti Önderliğine ile birlikte atmaktadır. Örneğin, Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş eskakali yurte-ber bir imama selam iletmişti. Parti Önderliğinin selamı iletildiğinde yaşı imama selamı alr almaz, yerinden kalkıp sayı duruşuna geçer, ardından ellerini göğsü doğru açarak dua okumaya başlar ve, "Dün olduğu gibi bugün de tek umudumuz PKK ve onun Önderliğidir. Tanrı, bu halka sahip çıkarak barbar Türkiye'ye karşı savasın Önderimizin gücüne güç katsın. Biz tüm gücümüzü onun Önderliğine, Onun önderlik ettiği bu şeref ve namus kavga-sında üzerimize vacip olan görevleri yapmaya hazırız. Önderimiz Abdullah ÖCALAN'ın selamını iletin" der. Dinl inançlara sahip bu yaşlı imamın tavıı yoruma gerek bırakmamaktadır. Halka içine ya-sadığımız benzeri sayısız örnek var. Bunları yazıya aktarmakla bitiremeyiz. Ancak şunu belirtelim ki, halk içinde Parti Önderliğinin bir fotoğrafı, bir ağız, bir konuşma bade bizim birliktir olarak bir yıllık faaliyetleri yaptığımız etkiyi bir günde yaratırdı. Çünkü, halka kendisini her yönüyle kabul ettiren bir önderlik kadrolar tarafından asgari düzeyde bile olsa halka götürüldü mü halikim mücadelesini, heyecan ve coşkusunu göy gibi yitirdi. Uzun yıllardır, pratik savas ortamında ve kitlelerle ilişkisi, pratikte tank olduğumuz olayları, kitlelerin Parti Önderliğine bağlayışın, önderlik ettiği mücadeleye karşı inancını ve bu amaçla yaptığı fedakarlıklar kaleme izah etmek olanak değildir.

Yine, Parti Önderliğinin Milliyet gazetesinde yayınlanan röportajına duyulan ilgi tüm bu ger-çeklerin bir ifadesi olabilir. Halk röportajı okumak ve Önderliğinin seslerini görülebilmek için bir gün önoeden. Bayillerin önoende uzun kuyruklar oluşturdu. Öyle ki gazete-tinin standart fiyatı bir kenara itilerek, bir gazete için 5 binden 10-15 bine kadar para yatırılan oldu.

Kürdistan'daki tüm kesimler röportajından gereken sonuçları çıkar-mak ve bu yöntemle iletilecek mesajları almak amacıyla beklenenin üstünde yoğun bir ilgi gösterdi-ler. Çünkü, Parti Önderliğinden tek bir mesaj almak halikimizin yaşamı için belirleyicidir. Bu röportaj Kürdistan halkı açısından olduğu kadar Türkiye halkı açısından da anlamlı ve önemlidir. Bu önemden dolayıdır ki, TC, gazetesini yayınına anında durdurarak röportajı yeni açılacağı gelişmelerin önoüne geçti. Kürdistan ve Türkiye halklarının Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın mücadelemizin düzeyini ve Partimizin gücünü ortaya koyan bu röportajına duyduğu muazzam ilgi ve yine aynı röportajın ortaya çıkardığı muazzam gelişmeye etki-ler ortada dururken, bir iki düş-künün emperyalizm ve TC'den aldıkları emirle Avrupa'da röportajı tersinden yoruplamaya çalışma-ları tamamen amaçlıdır. Ve akıntıya kürek sallamaktaki ibarettir.

Bu gelişmelerin sıcaklığına yaşadığımız tarihlere Serhed eyaletinde faaliyet yürüten birliğimiz bir köy toplantısı düzenledi. Kabarıp bir kitlenin katıldığı toplantı "Bijl Serok Apo" şiarıyla başladı ve aynı şiarla sona erdi. Toplantının bitir-medi üsse çıkmaya hazırlanan birlik oduncu kalabalık olan tüm mevcudiyetle üsse duruşa geçti. En önde büyük önder Abdullah ÖCALAN'ın posterli, arka sıralarda ise Cephe bayrağı taşıyordı. Düşün sira halinde dizilen silahlı var-gilleriler ardından büyük bir coşkuyla sevgi tezahüratında bu-lunan kitlenin birlikte oluşturdugu görkemli manzara adeta başımız-lık gününü hatırlatıyordu. Bir ara orta yaşlı bir köylü kalabalıktan ayrılarak hızla bize doğru geldi ve Parti Önderliğinin posterine yakın bir noktada durdu. Posterli de yakından ve doğrudan görmek istediği her halinden belli oluyordu. Yaşlı köylüye adının ne olduğunu sorduk. Gülmeyeerek "Apo" dedi. Bize inandırıcı gelmedi. Köylü yaşadığımız ve inandığımızı farkinedice konuşmaya başladı: "Sizler beni tanımsınız. Yeğenim Başkan Apo'nun askeridir. Benim de isimim Abdullah'tır. 1980 yilın-dan beri mücadele ile tanıştığım var. İki sefer yakalandım. Her iki seferde de düşmanın bana sordu-ğu soru, "Sana neden Apo diyorsun" biçiminde oldu. Yine, "Bu isim sahibi kimdir biliyor musun" dedi-ler. Bilmeyeycek ne var; PKK Genel Sekreteri'dir dedim. Bu se-fer de "Kim söyledi" diyerek ödu-meye başladılar. Gazetede okudu-ğumu söyledim. O zaman çaresiz kalarak bana eynen şunları söyle-di: "Köyüne gittiğinde sana Apo diyene küfür edeceksin, onları da bu isme kültürmeye zorlaya-caksın". Yapamam dedim. Tam 34 gün işkencede kaldım. 1.000.000 parama zorla el koydular." Yaşlı köylünün sözünü keserek, "Nasil amca, tüm bunlara rağmen halen isminden memnun musun" diye sorduğumuzda, "Bu isim benim için en büyük şereftir. Başkanımı-zın ismidir. Ben bu isme layık ol-maya çalışıyorum. Vereceğim her türlü görevi yapmaya hazırım. Yalnız benim de sizden bir isteğim var: Köylüme ve toplanıya kaılan tüm köylülerim adına Başkanımız Abdullah ÖCALAN'ın selamını iletin" dedi. Birliğimiz büyük bir moral üstinliğide ile köyden ayrıldı-ğın aynı durumu yaşayan kadın, çocuk, yaşlı tüm köylülerin sevgi-likleri ilgi ve sevgi gösterilerini ifade edebilecek kelime bulmak mümkün değildi çok zor.

Halk içinde mücadelemizin düzeyini Parti ve Parti Önderliğimize duyulan ve giderek örgütü bir

güce dönüştüren ilgi ve sevginin ifadesi olan bu yönlü önderlere sıkıca rastlanırken, aynı şekilde Parti önderliğinin düşman cephe-sinde yarattığı derin etkileri rastla-mak mümkündür. Bu konuda yine Serhed eyaletimizde yaşanan ve halkın tank olduğuna bir örneği aktar-ılim. Kars-İğdir doğumlu özel tim emelani olan bir ajan ile polis olan yediden arasında şöyle bir sohbet gelişiyor. Polis, ajana, "Bu sefer nereye gideceksiniz" diye soruyor. Ajan, "Hakkari'ye" biçiminde yanıt-lıyor. Tecrübeli önder Hakkari keli-meini duyunca kırılıyor ve "Bak, mademki Hakkari'ye gidiyorsun, söyleyeceklerimi iyi dinle. Bunlar kültürüne küpe olsun. Orada herkes kullandığı ve aynı zamanda yediden yemise Apocudurlar. Kendilerini terkli tanıtlar. Şirin görünürler, ama yedi yasadaki bir çocukken yetişmiş yasadaki bir ihtiyara kadar istinsazca tümü Apocudur. Bizim çok sayda adamımız gitti o alana. Birçoğu geri dönmüldi. Yanılanıya-çığın kayıplara karıştı. Bunun için hırpine acıma, çocuklarına kadar eline geçeni vur. Sen vur-mazsan onlar seni vurur. Sana bir nasihatım daha var: Sakın ola ki değlik alana çıkmayasın. Apocul bir kilometre uzaklıkta bile olsalar kokunu al ve seni mutlak öldü-rürler" diyor. Azıtlım emelani ajana, polislin söylediklerine karşılık, "Za-ten bizim gördüğümüz eğitim ve aldığımız talimatlar tamamen be-lirttiğin şeyler doğrultusundadır. Elimizde vurabilecekimiz kadar insan vurma emri ve yetkisi var. Çünkü, birliğinin gibi bir köylü ile silahlı bir Apocuyu ayırtmekt ola-naksızdır. Gündüz tarlasında, bah-çesinde çalışan köylüme gece silahlı bir eyemli köylü söyle-yiyor. Bunun için acımak mümkün değil. Çünkü hep birer Apocu-dur" yanıtını veriyor.

Burada ifade edilen bir ger-çek vardır. Bir polis ve kontranın ağız-ından da çıksa, artık düşmanın PKK ve halkı birbirinden ayıramadığı yediden yemise tüm insanlarınızın gerçekte birer PKK'lı ve Apocu olduğuna açıkça itiraf edilmektedir. Bu aynı zamanda Parti Önderliğimizin doğru devrimci otoritesini, Partimizin en geniş halk kitlelerine nüfus ettiğini ve kitleler içindeki örgütlenmemizin güçlü olduğuna orta-ya koyan somut örneklerdir. Tara-sında çalışan bir köylü ile silahlı bir Apocunun birbirinden farkinedice meslin aynı zamanda TC'nin fazla bir ömrünün kalmamış olduğu anla-nırına gelir. Çünkü, Kürdistan gibi bir ülkede bunu sayılabilecek bir nesil devrimin yaşısıdır. Ve bugün bu düzey her açıdan fazlasıyla tutturulmuştur.

Halkımızın Partiyne, onun Önderliğine bu kadar bağılı olduğunu ve tek güç kaynağı olarak görüldüğün düşün çok iyi görülebilmektedir. Bundan dolayı: zaman zaman şu tahtıkları de gündemeleştirile-bilecektir. Gerçek yüzleriye halkın arasına girmeyen düşmanın kont-ra birlikleri ancak kurtuluş gücümüz-zinin kılık-kiyafetine bürünerek böylece yaklaşılabilecektir. Ama-çları kendilerini PKK'lı olarak tanıttıp halkı provokasyona geti-rme ve istihbarat toplama olsa da, özünde gerçek yüzlerini mas-keledimen halkın içine girmeye korktukları gerçeği şoksondur. Örneğin, Kars-Ağrı-Diğir-Gemce alanlarında düşman ancak bu tür tahtıkları hareket edebilmektedir. Bu tahtığı uygulayan kurum tirme-rinden birliğimiz ağıdosu ayında açıklan bir kaç köye girerler. Yaka-ları Parti Önderliğine rozet sek-lindeki resimleri takmıslar. Amaç halkın Önderliğe bağlanışın ya-rarlanarak bilgi toplamaktır. Parti Önderliğinin resimlerini gören köy halkı anında kontroların etrafında

birikir. Fakat hal-hareket ve ko-nuşmalarından bunların PKK'lı ol-madıkları, kurtuluş savasçıları-nın kılığında girmiş kontrolar olduk-larını anlayarak geri çekilir. Gerçek yüzlerini açığa çıkıfı gören kontrolar tepisi ettikleri birkaç yurte-ber yanlarına alarak apar-topu köylü terkederler. Olaydan birkaç gün sonra aynı köye giren gerilla birliğimize köylülerin aktardıkları bilgi bu biçimdedir: "Başkan Apo'nun resmi yerine Kenan Evren'in resmi yanlarına olduysa, yan-larına hiç yenasamzık. Onlar da bizim bildikleri için Önderimizin resmini taşıyorlar. Buna rağmen bakışlarından bile düşman olduk-larını anlaşıyordu." Bu ve benzeri olaylardan sonra halk yediden yemise düşmanın bu tahtığı de boşca çıkarıldı.

Derler ya, gerçekler inatçıdır, üstü ne kadar ötelide de sonunda itiraf edilmek zorunda kalınır. Düş-manın Partimize ve Önderliğimize yaklaşıp bir kaç böyledir. Ancak gerçekleri örtbas etme cabaları bile gerçek anlamda da bir itirafın ibarettir. Halikimz arasında sıkça söylenen bir atesöz var: "Görün-men köylü kılavuz istemez" diye. PKK ve onun Önderliğinin karakteri de bu derece açıktır. Ve en önemide bu-buna tanık olan halktır. Düşman izlediği tahtıkları her ne kadar bu gerçektiki kabul etmeyip ona karşı savasıyorsa da, bu itiraf etmek zorunda kaldığından ifadesinden başka bir şey değildir. Düşmanın "Özel Hizmetle Mahsus" beltele-rine basıyormu ve yine PKK hak-ındaki arşivlerini karıştırmış: ora-da bile PKK ve onun Önderliğinin güçlü olduğuna başka bir şey bulun-mayacaktır. PKK ve Önderliği Kürdistan zemlinde halka bütünsel-miş, halikimz, dolayısıyla düş-manın üzerinde bile saygınlık u-yandırmayı başarmış tek güçtür. Bu Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mü-cadelesi açısından önemli ve önem-li olduğu kadar da belirleyici bir gelişimdir. Bundan dolayıdır ki, bugüne kadar halikimz en önde-kı kuşullarda Partisine ve Önderliğine gelen tüm saldırıları kendi öz gücü ile bertaraf etmeyi başarmış-tır. Mücadelelerin her döne-minde tüm gücünü ortaya koyarak gereken her şeyi yapmaktan asla geri durmamış ve PKY'ı her koşul altında başına basarak koruması esnas almıştır. Halikimzin gerillaları görürken veya eylem haberlerini birbirlerine aktarıken, kullandık-ları tabir bile bu gerçektiki ortaya koymaya yetmektedir. Örneğin, "yön ji me çötir", "APO'nun askerleri", "bizimkiler", "APO'nun çocukları" vb. kısa tabirler halk arasında bir-çok şeyi dile getiren kısa birer parola haline gelmiştir.

Mücadelemizin geldiği aşama-da, ilerisinde bulunduğumuz du-rumu gözönünde bulundurduğumuzda, halikimzin her zamankine nazaran daha duyuları ve daha bilinci olduğunu söyleyebiliriz. Bu-nun için de mücadeleye gelebile-cek ve bertaraf olamayızlabile-cek her türlü saldırıyı omuzlayılabile-cek bir başarı edebilecek güçte sahiptir. Henüz bir saldırı tamamlan-madan yeni bir saldırının başlama-sı bile halikimzi bu savasın yıldıramamaktadır. Mücadelemizin gelişme yası: biraz da böyledir. Der düşmanın daha tehlikeli olan iç düşmanlara karşı savasımızın daha cetin geçtiği bilinmektedir. Çünkü halikimzin tarihinde iç ih-a-netin oynadığı rol açıktır. İhanetin affedilemez değeri halikimza mü-bahit görünce yekame yekama ve-bilginiz inkar edip soyusadılmayı kabul etmek anlamına gelir. PKK ve onun doğru önderliği bu kölece yaşamın kabul edilemezliğinden ibarettir. Yine halkla birlikte en ür-sele direnişin haykırmasının ifa-

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Tarih önce kardeşçe paylaşımla olusageldi. İnsanlar birlikte üretir birlikte tökettiler ve birbirlerine baskı yapmadan, birbirlerinin emeklerine saygı göstererek ilerlemeye koyuldular. Sonra üretim yoğunlaştı ve emeğe sahiplenme olgusuyla birlikte, insanların insanlar içinde baskı kuraları da gündeme geldi ve o günden sonra tarih, baskı yapıları bir baskıya karşı direnenlerin kanlarıyla yazılmasına başladı. İnsanlar varolmak için, yaşamak için, özgürlük için ve insanlık onuru için nice destanlar oluşturmaya koyuldular. Nice kahramanlar yarattılar ve nice insanlık düşmanları lanetlediler. Sömürgecilik insanlığın başbelası olarak gündeme geldi. Katliam, soykırım, baskılaşma, benlikten uzaklaşma, kişiliksizleştirme bununla başladı.

Köleci dönemde KAWA Asur'un, SPARTAKÜS Roma'nın beyinli parçaları; yürekli paramparça etti. Feodal dönemde engizisyonlar kuruldu ama, karşılarında yüğit di-

manlarının ve 14 Ocak 1984'te ölüme halay tutanların HÜRMÜZ alevleri meşale meşale yalınlanıyordu.

Biz 5 Eylül 1983 zaferinden sonra onların bizi rahat bırakmayacaklarını biliyorduk. Çünkü halkımızın şanlı Partisi PKK, önderliğinde geliştirdiği VAROLMA MÜCADELESİ, bir halk savaşına hazır- lık günlerindeydi; bize vurulacak bir darbe, halkımızın moral kaynağını tıkayacak, bizim alacağımız her zafere, halkımızı yüreklendirecekti.

Aralık 83'ün ilk günlerinde bizleri yeniden teslim alma savaşlarının ilk adımı atmak istedikler, ama biz, 10 Aralık gününden itibaren bedenlerimiz havasız, güneşsiz ve gökyüzü görmezsin bırakmayı tercih ederek, onların bu adımı boş çıkarttık.

O günden sonra bizde durum, düğün-dernekti. Yeni bir direniş olacağı gibi apardı. 5 EYLÜL'de yarattığımız değerlere sahiplenme sinavına girecektik. Bu, bizi denli gururlandırıyor ki, 3 Ocak-

bu oyuna gelmeyiz, amaçları 81-82'yi hortlatmak, bedenlerimizi çiğnemenin bunu beceremeyiz, tek fert kalesi bile önce canımızı alacaklar, sonra bizi" diyor...

Bizim bu kararlılığımızın inadıyla çıkınca, eğreti barikatlarımız yıkılıp yerine 1845 direnişlerini kıskandıracak yüğitlikte bir barikat kurduk. Tuvaletin iki demir kapısını söküp koşuş kapısının ardına yanlamasına uzattık. Ardına bir tahta masa, onun üstüne çelik yemek dolabı ve garişeriyi ise yuğdört adet döşek ve onların üzerine doksanışkın direniş meşalesi dızdık. Ranzalarımızın desteklerini, pencerelerin çerçevelerini kırıp sopalar oluşturduk. Artık dümüzü pahılaya satacaktık. Düşmanın olduğu her yer bir cepheydi ve cephe, savaşın en keskin yeriydi. Öyle bir yerde teslimiyete, yığılma yer yoktu. Zaman, destan yaratmanın zamanıydı.

Ocak ayının öndöründe bir grup arkadaşın ölüm orucuna girdikleri haber geldi. O güne dek

Şanlı Ocak Direnişinde Barikatlar kurduk, insanlık onuru için...

birer top güllesi gibi nizamiye kapısını dövdüklerinde hep sıcaklıklarını, coşkularını, yürekliklerini gördük ve bundan aldığımız cesaretle daha bir direndik, daha bir haykırдық.

Çocuklar oyun başışlarına bizim sloganlarımızı katmış, "İnsanca yaşamak! Kahrolsun işkence!" diyen o incedek haykırışlarıyla gü-lüşüp oynayıyorlardı. Sloganlarımızın, çocuklarımızın oyun oğ-lıkları olmalarından daha güzel ne olabilir? Çok, çok seviniyorduk.

Ve günler 18 Ocak'ı 19'a bağlayan geceye erdiğinde, o gece, gençlerin bahçesinde bir yüğit,

Baharın çiçeklerinden bir taç örüverdi boynuna,

İnceden inceden

bir türkük haykırıyor beraberinde,

derinden derine

"...özgürlük için savaşmaya-na, özgürlük savaşını denmez..." diye sarmaladı çiçekten tacı boynuna.

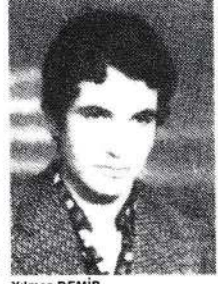
O mazlum gülümseyişle, düşman ne bilirdi içinden su akıtılabar bulurda

hem de DEMİR'den YILMAZ bedenler...

Biz, BBC'den aldık haberi, her olduğu gibi. O günlerde en güçlü haber kaynağımızdı BBC. Yılmaz, özgürlük savaşında şehit olmuştu. Üzüntülü değildi, hüznünlüydü; yası değildi, gururluydu; ağlamaklı değildi, coşkuluydu. Nice arkadaşın "Ne mutlu O'na" diyen iç geçirmeleri hala kulaklarımızda yankılanıyordu. O gün kendimiz olduğundan daha güçlü hissettik. Sesimiz daha bir gururlandırdı köhneleşmiş duvarlarımızda.

O akşam üzeri yoldan geçen bir ana, askerlerin tüm çabalarını karşı sesini bile ulaştırmanın mutlu-luğu içinde, ince bir tebessümle gözden yitli. "Lawo em li pişta wene. Me ji bo we dileke daye. Em bi we re ne" demek içi o anın en gös-tergisi çaba ve uyankınlık başışına bir övünç kaynağı, bir gurur deryasıydı. O gurur deryasının coşkularından coşma sesini, kışkık, sabaha dek hep o anıyı, konuşuk, O tüm halkımızda ve bizim ber-i berdi. Daha yenilemek bir miydi?

Kırk-kırk nöbet tutuyorduk; gly-sirizimi hiç çıkarmadan, yatıla-rımızı dümdüzen, silahlarımızı in-dirmeden... Tahtaların üzerine ya-

Yılmaz DEMİR

ha bir dirence adım atmalıydık.

Sanırım Ocak'ın yirmi ya da yirmibiriydi. Yüzbaşı Abdullah Kahraman kapı mazgalının önüne ko-mando Yüzbaşı Cengizle birlikte gelip barikatımızı iki fenerleyle kontrol etmeye başladı. Ancak tüm çabasına rağmen nasıl oluştunu çözemedi. Karşısında duran, çekemeyen bir duvardı ve o, bunun gelisini göremiyordu. "Sizi teslim ala-cağım," dedi. Barikattaki herkes buna güldü. Kimisi, "Bekliyoruz," dedi. Ortalığı öyle bir neşe sardı ki, bay Kahraman, yaptığı "kahra-man" lıktan pışman bir halde çekip gitti. "... Biz, kendimizi tam teçhizat savaş mangelinden böldük ve beklemeye başladık. Öyle ki, tuvaletin arka penceresinden bakıp da Belediyeye Arazözün faaliyet geçişini görünce, yüzümüzdeki sevinç ifadesi şaşırıcı bir coşkunluktu. Çoğumuz pencerelere terimдик. O an çatılarda eral kayıyordu. Diş tarafta kayırlar dızılmış gürlütlü çikarıyor karırlar dızılmış. "Buna er meydin, derler (Hasan Mutlu-can) naları, yükseliyor, mahalle-nin anayola kavuştuğu yerde de ailelerimiz birikmiş, yüreklerini yü-reklerimizde katıyorlardı. Belediyeye Arazözün bizi geçtiğinde, karimiz-daki 26 koğuşa bahr verdik, "Heval ten cem we" dedik. Onlar da "Em hazin, Heqê we helal biki. Em xwe bi erzan nafroşin" dedik. Onlar da "Em hazin, Heqê we helal biki. Em xwe erzan nafroşin," dediler. Ve o an 26 koğuşun çatısına merdiven dayatıldı. Koğuş-

Soldan sağa (ayakaltıları): Mehmet Yıldırım, Ahmet Bayık, Ferhat Gülmüşoğlu, Süleyman Aslan, ... Hidir Kirmizioğlu, Zeki Kayun, ... Mehdi Aslan, Emine Turgut, Re-sit Kaye, ... Neim Kılıç, Yusuf Onat, Sakine Polat, Ali Zorluoğlu, Huseyin Barış, Bekir, ... Reşit Üper. Orta sıra: Abdullah Aslan, Hacı Ceylan, Mahmut Aslan, Melville Açar, Ali Temel, Cahide Serier, ... Salih Kubaş. Öncü sıra: Ali Demir, Mehmet Aydoğdu, M. Emin Aslan, S. Batur, Adnan Yüksel, Temo, Kazım Türkan, Gani Akkan, Hacı Çarper, ...

renişçi BRUNO'yu buldular. O, "zaferin elde edilebilir olduğunu düğünerek mertepe savattım..." diyen yüce bir inandı... Kapitalizme karşı Paris sokaklarında barikatlar ku-ran yüğit insanların atlaydı.

Biz de barikatlar kurduk onu-rumuz için, ancak yalnız bizim onu-rumuz değildi bu; tüm insanlığın onu-ruydur. Ve barikatlarımız sokak-larda değil, düşmanın beyrindeydi. Ve düşman bize her saldırdığında, kendi beyini tırmalıyordu. Beyni tırmalanınca da çidiyori, ağızlaşıyor, daha bir saldırganlaşıyor.

Ancak biz, karar vermiştik, be-yinlerimizin kıymayacak; bir çınar ağacı heybetliliği içinde orada hep korku salatacak dokularına, takı zafere meyvaların olgunlaştırma-na dek...

3 Ocak '84'ün hemen öncesinde ve birkaç gün sonrasında dek E-blok 32 koğuştaydı. Yalnız başımıza bir 32 koğuş olarak hiçbir şeydik. Kavgaşağlarımızın insanlık onuru-na sahiplenme haykırışları hep cesare-t ve gurur kaynağıımız oldu. Oluş-tuğumuz barikatın gerisinde di-zilen yüreklerimizde, direnerek ya-samaları yitiren Mazlumların, Dört-ler'in ve 14 Temmuz Destanı Kahra-

ta düşmanın saldırısıyla beraber, bizdeki heyecan doruğa çıktı. Boğazlarımızdan yükselen haykırışlar faşist-gövenist marşları değil, ken-di öz değerlerimizi haykırıyordu; bundan daha onur verici ne olabi-lerdi ki?

Hiçbirimiz "oturalım, geri-leyelim, istediklerini yalım bile dokunmazlar..." türünden zıvalı-mıyorduk. Herkes, "varsin gelsinler, verecek bir canımız var, varsin al-sınlar ama, pahılaya alsınlar; dire-ne direne öleceğiz, zira 'Direnmek Yaşamaktır'" diye soluklanıyordu.

O günkü dayanışma, gözyaşar-tıcıydı. Yoğun bir işbölümü vardı. Ve herkes bir diğünün bir iş ya-masına fırsat tanımadan her işe koşuyordu. Öyle bir birliktelik, öyle bir şevk tarihte ancak destan ya-ratan insanların aşılarında görüleb-irdi. Birkaç başkuvamızı kardeşçe paylaştık, coşkunlarımız da öyle. Açık ama kimse "açız" demiyordu. Kimse "onlardan kaçmaz itelemeyi" de demiyordu. Tüm yürekleri, tüm dudakları bir olmuş, "Direniş, Dire-niş!" diye haykırıyordu.

Abdullah Kahraman (Yüzbaşı-Cezveci İki Emniyet Amir) kapının mazgalına gelip tek tip elbiseleri dayatınca, en az bilimiz bile, "biz

baskılar iyice artmış, B ve C blokları basılmış, yakılan alevler bize doğru ilerliyordu ağır ağır. Bu arada yoğun haberler geliyordu, ölü sa-yısı günbegün artıyordu. Her ölüm haberi dirençimiz daha bir kemale erişiyor ve en üşenge-nimiz bile o yükecek pencerelere tırmıyor, ölmekle tükenmeyeceğimizi, yeşillere bürünmüş cana-varlara tükenmez azmizle kanıtlı-yorduk. Öyle ki, karışlıkların gürlü-tüleri bile sesimizi halkımıza ulaş-tırmayı engelleyemedi. Yine de her olasılaş karşı bir pankart hazırladık. Bu, elbirliğiyle hazırlandı; kimi bezi düzeltti, kimi harfleri kesti, kimi yapıştırdı. Bez dedimiz, o bit torbası MONTI'dı. Harflerimiz ise kağıttandı. "Bize işkence yapıyor-lar... kış ilüdü orucuna girdi" diye yazmıştık.

Koğuşumuzdan mahallenin gö-zükmece bizim için ayrı bir direnç kaynağı idi. Alanlarımız, bacılarımız peşpeş dızılmış yürekleri cephe lerimizdeki mitralyözlerden daha etkileyici oluyordu bizim için. Onlar, bizden azmizli, yüğitlik kaynağı-mızlardı. Elele tutunup o narin bedenleriyle düşmanın üzerine yü-rüdüklerinde, kendilerini kaldırdı nizamiye duvarına vurdularında,

şiyor, her slogan atılışında uyanıp sloganlarımızı haykırıyor, sonra ye-niden yatıyor, sabah öldüğünde ise nöbel devralıyor. Öbür kırık kıl-yatmaya çekiliyordu. Bunu yap-mamızın nedeni, kavgamızı uzun süreli görmemizi, Bu, kır-iki göğüş-lük bir iş değildi. Bunun bilincin-deydik. Öyleyse her yeni güne da-

şun yüksek taraftaki pencerelerinde içleri hortum sarıktırken, bir yandan da koğuşun kapıları zorlandı. (26 koğuş, iki kapı-yıyın, hem ondan, hem arkadan girişli-dir, upuzun hangar türünden bir odadır.) Her iki kapıyı birden savunmak güçlü ve göğüş yükselen kıvılcım yüklü dumanlar arasında, "yarasa-

lar" kapıdan içeriye akın ettiler. Savaş, gözlerimizin önünde oldu. Seherimiz bir anda kariyer gürlü-tünü aşip ziyaretçilerimizin kulak zarlarını parıladı...

O, ne muhteşem atıldı! Analar, bacılar en ağır gülleleriz oldu havan toplarının, Bizimkiler, en yiğit mermerli oldu, uzupun namılı sevdalıların, Bizimkiler, el çekilmiş pimi oldu,

yeniden ve yeniden başkaldırın, pençesi kesildiler bizimkiler baştan başa, o, yücelerde yuvalanan kartalın ve başladılar bedenleriyle dövmeye nizamiye kapılarını ve dikenli telleri ve süngülerini o elleri kırılacaklar

O ipeksi tenlerini itelediler anılarımızın, bacılarımızın, üstüste yığıldılar ama yılmadılar; yenden kalkanıp yeniden ve yeniden akın ettiler, hem de onurlarımı haykırarak, "Kahrolsun işkence!" diye destanlar yaratarak...

Sömürgecilerin "Allah Allah!" naraları hoparlörden en gür ses tonuyla yükselirken, 26. koğuştaki kavgadaşlarımız direne direne süzülüyorlar CANPAZARI'na doğru. O an biz, düşmana haykırdık: "Bize saldırdın" dedik. Ve o anda Ali Osman Aydın'ın patıdan sinisce yaklaşıp girdi. Ve yılların kırk, nefeti bir anda sellesiyeler. Ali Osman, Ali Osman olduğuna binip-man oldu. Üzerine yağın kiremit perçaları, traş fırçaları ve soğanlar arasında catıdan yuvarlanmaktan, o Coşya doğu şansıyla kurtulacak, canını havalandırmaları ayran duvarın üzerine zor attı. Ardından Arazböz bizim koğuşun duvarına yazdırdı. Hortum pencereler tutuldu ve camlarımız sangır-sungur köküllümeye başladı. Pencereye çıkan arkadaşın giysilerinin üzerine bir naylon torba geçirmistik. Arkadaş, pencerenin demir çubuklarına sıkı sıkıya yapıştı. Gözlerinin erimekindi dışardan ailelerimizin canfeda atılmaları ve kullarımızın bizim kararlı ve gür sloganlarımız ona yölesine bir güc verdi ki, üzerine o tazyikle yarım tankır su sikildiğinde, onu oradan düşürmediler. Savaşta cephanesi bitmiş asker yıkılmışlığıyla düşman suyu tükenip piti pirtisi toplayarak geri çekildi. Bizdeki zafer sevinçli görülecek muhteşemlikti.

Savaşın bir muharebesini kazanmanın gururuyla dopdolu. Ancak savaş sürüyordu ve yeni yeni muharebelerle hazırlanmıyorduk. Yine savaş düzeni aldık ve beklemeye koyulduk. Çok geçmeden Yüzbaşı A. Kahraman çıkageldi. Gülmüşüyorduk ama, bu cürümüş bir gülmüşemeydi: "Size bomba yağdırın, öyle girerim" dedi. Biz "Enden geleni ardına koyma" dedik. O, yine bombacılarından dem vurdu ve çekip gitti.

Biz, hemen bir "bomba imha ekibi" organize ettik. Ne kadar kova, leğen varsa boydan boya dizdik, içlerini su ile doldurduk. Herkesin eline islağ bir havlu verip teltike baktik. Atılacak bombalar ranze altlarına yuvarlanmıyordu diye ölem aldık. Ancak günün emindik ki, içeriye bomba atarsalar bile, kapıdan içeriye giremezlerdi. Pencere demirlerini keşip aşığı atmalardı halindeyse, saymış oranınca kayıp verecekleri kesindi. Hele 26. koğuş başkınıni gördükten sonra daha bir bilimsiz, savaş, kanımızda gezir-nin olmuştuk.

Nihatç 23 Ocak akşamı 24. koğuş basıldı. Yine pencerelerdeki O an 25. koğuşun pencerelerinden alevler çıkırmaya başladı. Her yandan sloganlar yükseliyor, pencerelere vuruluyordu. 25. koğuşun pen-

Ocak karlarının bembeyaz dingiliğinin ardından, gün Mayıs'lara gecedir... Kızıl kanlar ipeinden kızıl karantilleri gelir Mayıs'lar...

ceresinden fıskıran alevler birer Newroz yalından farksızdı. Ancak...

Ođun yerine tutuşan, Amed'te bir Ahmet, bir bir alevlere tuttu dokularını kıpkızıl kıvılcımları birer ateş busesi oldu gecenin koyuluğunda ve o kani çekilmiş gününde bir zindan ısındı, bedenden bedene...

Daha sabah olmadan Necmettin BÜYÜKKAYA'nın öldürüldüğü haberi geldi; yine BBC'den... Zaten Abdullah Kahraman O'nu çoktan gözüne kestirmişti. Necmettin öldürüleceğinin bilincindeydi.

O, ölüm treninden korkmadan yürüğüni durak kılanlardandı, o her siren sesinde yeniden ve yeniden dolup taşıandı,

O, kimsesizliklerle bile bağnandı bir coşku taşıyanlardandı, O, her an ölümüne hazır yaşama aşık bir ÇİÇEK'ti...

24. koğuşa geri geldiklerinden sabahı onurlu bir haberle daha bildirildi:

Bir yaşam aşığı insanoglu daha öldümü yeğliyordu İnsanlık onurunu yaşatma uğrunda,

bedeni henüz soğumamışken, yanışında;

"...ben yaşamdan biktığım için kendimi öldürmüyorum aksine, yaşamı çok seviyorum, sömürgeç işkenceyi durdurmak, direnen ve ölüm arasında olan arkadaşlara

destek olmak için yaşamımı feda ediyorum.

Kahrolsun sömürgeçlik!" diye yazılı direngen bir ferman bulundu

Bu ferman, sömürgeciliğin fermanıydı ve bize öyle bir güc kattı ki, artık barikatların ardından çıkıp canlarımızı pazara sürmeyi öndek birimizle. "Savaş hattı tüm zindandan, kapılarımız açalım, direnen insan her yerde direnir kararıyla barikatı yıktık ve savaş daha da sıcağılaştırdık. Düşman, bu atılımımız karşısında şaşakaldı.

Gelip biz koğuştan aldıklarından halay tutan yağızlar misali kol kola kenetlenerek en düşünsel giysilerimiz içinde koridora taşık. Koridor, boylu boyunca asker dizildi. Ethen iki duvar arasında başımız

dik, alnımız açık, gözbebeklerimizde zafer partitilleriyle ilerledik.

Kaç kez yaşamımızı şahneledik! 26. koğuşun salonunda sinadık, sorgulandık.

Ağzımızdan çıkan sözük: "Bu kafenleri dirimize asla gıydirmeyeceğiz!" yığıtlemeseydi. Bu karartılığımızla yeniden koğuşa ge-

rinin daha da bileneğini beklemeyi uygun gördük. Zira düşmanın bize yeni bir saldırdı bulunması bekliyorduk ve beklediğimiz ertesi gün gerçekleşiverdi...

Biz yeniden sinema salonuna götürüldük. Yeniden sorgulandık, sinadık... Yeniden, ekinlini aynıydı: "Bu kafenleri dirimize asla gıydirmeyeceğiz!" ve o kallesli tıplı sinis üstöğmen "Öyleyse biz de sizi öldürür, öyle gıydırınız," dedi. Biz, "bunu yapabilirsiniz," dedik. Ve yaptılar.

Bizleri tek tek alt-ana koridora indirildik. Her birimiz başına ve di-sekiz er cullamp yere yatırdılar. Sonra "şanlarına yararıncasına" öldürüldük. Ve gıysilerimiz param-parça edip bedenlerimizi kafenlediler. Sonra tabuta koymak üzere musalla taşına yatırdılar. Traş etmeyi ihmal etmedin... ne de olsa dini bütün müslümanızdır.

Ardından 36. koğuşun ölüm koridoru koğuşunun kapısını önüne getirildik. Kapi aralığında sanki demirciler çarşısına amir atıldık...

Ufak salondan hücreleri tarafına baktık. Erat, hücrelerin önüne dizilmiş; içeriye ayak atanı tekme, tokat, yumruk evirip çeviriyor, komalık bir halde tabutlara yığıyor. İşte Şanlı Ocak Direnişimizin karar anı o andı: Ya gırsın geri kaçacak, ya da vahşi hayvanların aç aç beklediği arenaya dalıvercektik... Ya iftemizli onlara teslim edilecek, ya da Besey Hatun gibi bedenlerimizi ucurumdan aşığı atacaktık. Ya o minnet dolu cenneti sepecek, ya da minnetsiz cehennemi alevlerine kosar adım atacaktık...

Ve biz o an düşündük; belki bir saniye bile değildi düşünme süremiz ama üçün yili kadar uzundu, bu süre...

Ve Dörtler'in kendilerini alevlere atması misali, bedenlerimizi dertop edip arenaya daldık, ucurumdan aşığı Beseyleserek. Ve bedenlerimizin her bir dokusuna verilen ağırlar içinde "tabut"larda kavgadaşlarımızı kucaklaştık.

Düşman bileseydi o tabutlarda yeniden ve yeniden dirileceğimizi, asla tika mıydı bu yüğit aslanları o namlar kateseler?

Onlar bizi kilitlemekte, kilitlenenin korkacağıydı sandılar. İnsanların "hücre" denilen yerden uzaklaşmak isteyeceklerini sandılar. Ama biz ne korktuk, ne de u-

zaklaşmak istedik. Hücreleri evlerimiz haline getirdik. Gerisinde en değerli varlığımız olan irademizi, onurlarımızı, gururlarımızı, karartılığımızı ve direngenliğimizi öyle onların anahtarlarına terk edemedik. Kilitleri üzerimize tıkladık, kendi yüreklerimizle. Düşman çıldırdı. Ve biz slatmakla hatalarına hata eklemeye devam etti. Onlar su sıkıttık biz zafer sloganları ve coşku kahkahaları attık. Daha bir çıldırdılar ve suları bitip sünecece yitip gittiler.

Kavgadaşlarımız ölüm orucunun basamaklarını bir bir aşılıyorydular. Herkes bu onurlu kavgayı yüklemek için can alıyordu, yollarılarımızın bedenlerini ariyen her bir doku, türüklerimizde bir direniş tohumu olup parmaklarımız göğşe sıziyor. Ülkemizin o gelinisti emsitsinin kucağında dağlardaki yoldaşlarımızı selam götürüyor, yoldaşlarımızı daha bir sevkendiriyordu. Düşmanın bitmek tükenmek bilmeyen cankeşikli saldırılarını bertaraf etmek gayesiyle bir taktik olarak bapıruılan tek tip elbiseyi giyme eylemi¹³ birkaç durğun gün yaşattıysa da bu, bilince erişile birlikte, kilitleni azmini daha bir bileli. Herkes ölümüne coşkuyla, arzuluyla. Ancak "sadece ölmek" değil, "bilinçli ölmek" yararıdır bir Kürdistan Devrimcilerine.

Ve bir 3 MART gününde, yeniden dirilti bir CEMAL tek tek bözülen dokuları tohum tohum saçtıdı yüreklerle yeniden ve yeniden dirilen yüreklerle. Ve ardından 5 MART'ta: bir KESKİN haykırış yığıtildi

duklarda tamamlanmıştı artık BES N'olunun beşinci halkası. Ve demir çubuklu parmaklıklarının gerisinde

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

Teknik olarak bapıruılan tek tip elbise giyme eylemi, Şubat 1984 Ocak Direnişiminde nereden o an düşman saldırısına, düşmanın temel gayesi 1981-82 yıllarında ve 83 Eylülüne kadar Cezayirde uyguladığı baskı, işkence ve tirat politikasını yeniden uygulamaktır. Tek tip elbise bu uygulamaların gününgele gelirden sadece ve sadece kamuyuna karşı kamusal işlevi gördüğü için düşünülmüştü. Yeni düşmanın amacı bize tek tip elbise giydirmek değildi, tek tip elbise giydirmenin kavasısal anlamında militanlar, asker, işçi, öğrenci, baskı ve her türlü insanları dışı uygulamalarını 1981-1983 arası dönemde olduğu gibi yeniden işe ettirmek. Bizler düşmanın bu niyetini kırıp güden ortaya çıkarttık ve en uygun bir zamanda tek tip elbiseni giymeyi kabul ederek onların bir daha Cezayirde işkence uygulamaya başlamalarını böylece kördük. Nitekim 3 Mart 1984'te arkadaşlarımızı Cezayir idaresi ve 7. taburdu Komutanlığı yetkilileri arasında yapılan anlaşma uyarınca bir daha işkence yapmaması kararla alındı. Tek tip elbise ise 87 yıla kadar giyildi. Ancak 1987 yılında tek tip elbisenin tasiri ki, önce karışık olarak giyilmeye, bu her ne kadar bir taktiksel olarak giyilmeye de Cezayir idaresine bildirildi. Ve o gündün sonra Direniriz! Özal Askeri Cezayir Tutanaklarındaki tutuklularla tek tip elbise giyilmeyi, Nitekim en son olarak Şubat 8 Şubat 1988 Direnişiminde tek tip elbisenin işkence aracı olarak kullanılması talebi part konulu. Ve bu talep bizzet 31 Ocak'ta idarelerce kabul edildi.

3 Ocak 1984 Direniş bir devrim 1987'de alevle anılmıştır. Aslanlarımıza bütün işi sahiplenme, düşman içine geri alma sevasıydı.

3 Ocak Direnişinde tek tip elbiseyi pahlı oldu, onlarca baskı vardı; ancak "Direnmek zahere, teslimetmek ihanet, öldürmek şairin yeniden ve yeniden kavgaya: düşmanın yürüdüğü ve beyinde dahi ona en ağır darbeleri vurmuş azim, kararlı direnişin göstergesi, şairdeki. Bizden yolların bir direniş meşalesi taşıdık. Cezayirde anıtlarına armağanımız olunc. Direnmek Yaşamaktır.

Dipnotun yazış tarih: 27 Nisan 1987

Anı yazısında adı geçen şahıtlar: Yılmaz Demir, Necmettin Büyükkaya, Ali Çiçek, Cemal Arat, Orhan Keskin.

Ahmet Bayık (yaralı kurtuldu)

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ, FEDERAL ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARI VE PKK DAVASI

GİRİŞ

"Drang nach Osten", Alman emperyalizminin günümüzdeki yayılmacı politikasının da mihing taşı olmuştur. "Doğu'ya açılış" ya da "Drang nach Osten" politikası Alman emperyalist burjuvazisinin daha ilk yıllarında dayandığı temel politikaydı. Bu politikanın bir gereği olarak, Alman genç emperyalist burjuvazisi kapitalist masadan pay kapabilmek için önce Doğu'ya ele geçirmek istiyordu. Doğu'da güçlendikçe Batı Avrupa'ya ve diğer kıtalara uzanacaktı.

Bu nedenle, 19. yüzyılın son çeyreğinde Almanya'da "Doğu'ya açılış" politikası ağırlıklı olarak geliştirilmeye başlandı. Pangerman Birliği'nin geliştirdiği bu politika kısa sürede emperyalist burjuvazi, büyük toprak sahipleri ve imparatorluğu da etkisi altına aldı. Alman dış politikası, böylece "Drang nach Osten" sloganında ifade edilmeye başlandı.

Doğu'ya açılış politikasının ilk ayağı ise Osmanlı İmparatorluğu'du. İmparatorluk toprakları üzerinde Alman nüfuzunun artırılması ile birlikte, Doğu'nun diğer ülkelerine de Alman etkinliği yayılabilecekti. Her şeyden önce, Anadolu ve Mezopotamya'nın Alman egemenliği altına alınması gerekiyordu. İmparatorluk toprakları içinde ilk elden egemenlik altına alınacak alanlar böylelikle ortaya çıkıyordu.

Bu temelde Alman-Osmanlı ilişkileri gelişti ve Heydratspa-Bağdat demiryolunun yapımını Alman nüfuzunun istenilen mertebe ile doruğa çıkarmıştı. Peşinden I. Dünya Savaşı'na birlikte katılmışlardı. I. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkan Alman ve Osmanlı İmparatorluklarının ilişkileri bir süre kesilmesinde de TC'nin kuruluşu ve Almanya'da Hitler'in başa geçmesiyle birlikte yeniden canlanmıştır. TC, II. Dünya Savaşı'na katılmış; ama Almanya'nın en yakın destekçisi olmuştur. Kısaca, günümüzde kadar Türk-Alman ilişkileri kesilmeden sürmüştür.

Alman-Türk ilişkileri daha önceki dayanmakla birlikte, II. Dünya Savaşı'na başlangıcı olarak II. Wilhelm'in tahta çıkışı 1888 yılı alınabilir. Aynı dönemler, Alman emperyalizminin yeni gelişmeye başladığı ve diğer emperyalist devletlerle boy ölçüşmek bir güçle ulaştığı yıllardır da. Alman emperyalist burjuvazisinin "Doğu'ya açılış" politikası da geliştirilmeye başladığı bir dönemdir bu yıllar.

İlkliklerin kuruluşu geliştirilmesinin üzerinden 100 yıl gibi bir zaman geçti. Bu zaman sürecinde bir hayli değişiklikler de meydana geldi. Fakat, Alman-Türk ilişkilerinin temelinde yatan nedenler pek değişti. Bugün de Türk ve Alman yakınlaşması yeni boyutlar kazanıyor. Her iki devlet birbirine daha da yakınlaşıyor.

B. Alman devleti ile faşist Türk devletinin bugün ortaklaşa birçok kompo ve saldırı geliştirdikleri de açık olan bir durumdur. Alman burjuvazisi 100 yıllık politikasını hiç olmasa bugün başarıya götürmek ve sonuçlandırmak istiyor. Bunun için de yine temel bir dayanağı olan faşist Türk devletinin omuzunda yükselmeye çalışıyor.

Özellikle de 12 Eylül 1980'den bu yana Alman emperyalist burjuvazisinin faşist Türk devletine olan desteği daha da artış gösterdi. Gerçek NATO içerisinde, gerekse de ilkliliklerde cuntanın baş destekçisi olarak, Almanya ortaya çıktı. Almanya'nın faşist Türk devleti-

ne artan bu desteğinin altında yatan en önemli nedenlerin başında, Alman emperyalist burjuvazisinin "Doğu'ya açılış" politikası gelmektedir. Almanya 100 yıl önce Berlin-Bağdat demiryolu hattı ile bölge üzerinde istediği hakimiyeti ulaşılmadı. Ama bugün son derece gelişmiş olan teknolojinin nimetlerinden yararlanarak, bu hedefine varmak istiyor.

Almanya'nın ısrarla Doğu'ya açılma istemesinin çeşitli nedenleri var. Bunun en önemli nedeni, daha doğrusu saldırıdan bir öz taşıyan Alman emperyalist burjuvazisinin yeni sömürge ve sömürü alanları ele geçirmek istediğidir.

I. ve II. Dünya Savaşları'ndan emperyalist yayılma amacını gerçekleştirilemeyen Alman burjuvazisi, günümüzde bu amacına ulaşmak istiyor. Ancak yeni bir savaş çıkartıcı değil. I. ve II. Dünya Savaşları'nın kollarını bugün mevcut değil. Bu nedenle yine sınırlı bir politika izleyerek, bu amacına ulaşmaya çalışıyor.

II. Dünya Savaşı'ndan da ağır bir yıkıntı çıkan Alman emperyalist burjuvazisi, bu yaralarını kısa sürede tedavi ederek, toparlandı. Günümüzde ise pazar sıkıntısı içinde yeni fiyatlar bir duruma geldi. İyde, bu iktidarı, paylaşmak için, yine TC'yi önemli bir kadrice olarak görüyor. Bunun için de TC'ye ilklilere oldukça ağırlık veriyor.

Günümüzdeki koşullarla, 100 yıl öncesinde Alman-Türk yakınlaşmasına yol açan koşullar arasında büyük bir benzerlik mevcuttur. O dönemde, Osmanlı İmparatorluğu önemli bir kriz ve çöküş içerisindeydi. İmparatorluk sınırları içerisindeki halklarda uyanış hali yükseliyor. İmparatorluk ağır bir ekonomik kriz içerisinde kımazı yapıyor. Sultan'ın yönetim gücü de zayıf düşmüştür. Kısaca, O dönemde kullanılan yaygın terimle "hasta adam". Bu hasta adamın ayağı kalkması için güçlü bir dayanağı ihtiyacı var.

Tam da bu noktada, Alman emperyalist burjuvazisi bir kuruntacı olarak devreye giriyor. Hasta adamı iyileştirmek için olağanüstü çabalar yapıyor. Diğer emperyalist ülkelerin tersine, Alman burjuvazisi imparatorluktan hiçbir toprak talebinde bulunmuyordu. Böylece imparatorluğu yaylatması temelinde bölgeye egemen olmak istiyordu. Osmanlı kalkını arına gizlenen Alman emperyalist burjuvazisi, Berlin'den Bağdat'a uzanan bir sömürge hakimiyeti kurmayı amaçlıyordu.

Bugünkü koşullarla baktığımızda benzer koşulların az olmadıkları görüyoruz. Alman emperyalizmi için gelişmesini önemli oranda ilerletmeye ve dış pazar ihtiyacı daha fazla duyar hale gelmiştir. TC ise, yine hasta adam yatağında. Ekonomik, siyasi krizi derinleşmekle kalmamış, Kürdistan'da yükselen ciddi bir ulusal kurtuluş mücadelesi de de karşı karşıya. Böylece Türk egemenliği altında kalan Kürdistan'ın da elden çıkması koşulları gelişmiş ve olanakları artmıştır.

TC'ye Osmanlı İmparatorluğu'nun geniş topraklarından geride kalan Misak-ı Milli sınırlarında parçalanmışın koşulları ortaya çıkmış. Misak-ı Milli sınırlarını koruyamayan TC'nin uzun süre yaşayamayacağı da açık olan bir durumdur. Bu nedenle, faşist Türk devleti ne pahasına olursa olsun Misak-ı Milli sınırlarını korumak ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bastırmak istiyor.

Bu noktada Alman emperyalizminin rolü yeniden ortaya çıkıyor. Osmanlı İmparatorluğu'nun yaylatmak için verdiği desteğin bir benzerini Alman emperyalizmi, bugün TC'ye de sunuyor. Bu kez verdiği desteğin boyutu daha pervaz. Çünkü, başımız bir Kürdistan sadece TC'nin yıkılış sürecini hızlandırmayacak, emperyalizmin Ortadoğu'daki egemenliğini de sarsacak ve buradaki egemenliğin yıkılış sürecini hızlandıracaktır. Bu nedenle, tüm emperyalist devletler TC'nin yayılmasına büyük bir önem vermektedirler.

Almanya, yine birinci elden TC'ye aktif bir destek sunmaktadır. Bu desteği, ekonomik, askeri, siyasi yön ile sınırlı kalmamakta, direkt saldırı ile de sürmektedir. Genelde emperyalist yönetimlerin, özellikle ise emperyalist Alman yönetiminin saldırıları PKK'nın 15 Ağustos 1984 Atılımından sonra artarak yoğunluk kazandı. Bunun böyle olması bir bakıma doğal bir gelişmedir. PKK'nın Kürdistan'da yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelesi, sadece TC'nin değil, tüm emperyalist yönetimlerin çıkarlarını sarsmaktadır. Bundan dolayıdır ki, tüm emperyalist yönetimler, TC ile elbirliği içerisinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırımlar yapıyorlar.

Batı Alman yönetiminin 1987 yılı ortalarında başlattığı ve 1988 yılı başları ile birlikte hızlandırıldığı saldırıları, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesini engellemek için TC'ye aktif bir destek olduğu açık olan bir durumdur. Alman emperyalistleri, bu saldırıları ile PKK'nın direnişini ve bağımsızlığı önüne hedefleyerek, ulusal kurtuluş mücadelesini Avrupa'dan darbelemek istiyor. Kürdistan ulusal mücadelesinin, buradan beslenildiği kaynakları kesmeye çalışıyor. Bu amacına yönelik olarak 1988 Şubat'ından başlayarak, tutuklamalara girişen Alman devleti, yakın bir zamanda da 16 Kürt politikacı hakkında dava açtı. Böylece, faşist Türk devletinden sonra PKK davalı açan ikinci devlet olarak B. Almanya ortaya çıktı. TC'den sonra PKK'yi yargılamak isteyen ikinci devlet Batı Almanya olması bir tesadüf değildir. Yukarıda kısaca da değindiğimiz gibi, Almanya her devletten daha çok Türk egemenliği ile ilklilik içerisinde olmuştur. Alman emperyalist burjuvazisi Türk egemen sınıfların yıkımını yaklaştığı dönemlerde ise, bu desteğini daha da aktifleştirmektedir.

Günümüzde de olan durumun kendisi budur. Türk egemen sınıfları sadece Kürdistan üzerinde ki egemenliklerini yitirmekle kalmıyor; aynı zamanda bütünüyle egemenlikleri tehlike altında. Bu nedenle de Batı Alman emperyalist burjuvazisi hemen Türk egemenlerinin yardımına koşuyor. Bu aktif desteği göstermede adeta kendisini mecbur hissediyor.

Batı Alman emperyalist yönetimini, faşist TC'ye bu derece yakınlaştıran başka nedenler de elbette vardır. Bu nedenler, tarih ve güncel olarak ilkiye ayrılabılır. Batı Alman emperyalist burjuvazisinin, faşist TC'ye desteğinin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bu kadar saldırmasının tarihi ve güncel yönlerini bu yazımızda ortaya koymaya çalışacağız. Ayrıca Batı Alman emperyalistlerinin açtığı PKK Davasının anlamını ve önemini de ortaya koyacağız.

I. BÖLÜM ALMAN-TÜRK İLİŞKİLERİNİN BAŞLANGICI

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine, Alman emperyalist burjuvazisinin yönelttiği saldırıların nedenlerini daha iyi anlayabilmek için, Türk-Alman ilişkilerinin tarihine bakmakta yarar vardır. Bu, hem güncel durumu ve hem de Alman egemen sınıflarının tarihten gelen Kürdistan düşmanlığını kavramamızı sağlayacaktır.

Alman-Türk ilişkilerinin tarihi, 100 yıl öncesine dayandırılabilir. A-

dınyanın paylaşımını tamamlamış durumdaydılar. Almanya'nın yeni topraklar ele geçirmesi, diğer emperyalist ülkelerin ellerindeki toprakları almaya bağlıydı. Diğer emperyalist ülkelerin de bu isteğe evet demeyecekleri açıktır. İşte bu evet demeyen emperyalist ülkelerin kendi aralarında çatışma sürecinin hızlanmasını da beraberinde getirdi.

Almanya'nın bu paylaşım sürecine katılımının esas sonucu 19.

Kaiser Wilhelm I.

Başbakan Otto von Bismarck

man bundan önce de ilişkilerine tanık oluyoruz. Tabii bu ilişkiler, kısmi bir yakınlaşmadan öteye geçmemiştir. Daha sonra bu yakınlaşma aktif ilklilik ve desteğe dayanancağıdır.

Bu gelişim sürecini ortaya koymak, özellikle de Almanya'nın emperyalist paylaşma katılma sürecinde Osmanlı İmparatorluğu ile içine girildiği ilklilikleri açıkça kavuşturmak gerektirir. 1900'ü yıllarda doğru düymünzini sürdüğü gibi bir dönemde yoğunlaşan ilklilikleri açığa kavuşturmak önemlidir.

Bugün de, düymünzini 2000'ü yıllarda doğru sürdüğü gibi bir süreçte, bu süreçte B. Almanya emperyalist burjuvazisinin Türk egemen sınıflarına desteği giderek artıyor. Birçok bakımdan yayılmacıların ve sonunda yoğun olarak geliştirilen ilklilikler arasında benzerlikler vardır. İlklilik, yeni bir yüzyılın kapısına dayanırken yoğunluk kazanmaya başlıyor. Bütün bu nedenlerden dolayı ilkliliklerin tarihi gelişim sürecini ayrıntılarıyla açmak istiyoruz.

Almanya'nın emperyalist paylaşma katılması

Almanya kapitalist gelişme sürecine, İngiltere ve Fransa'dan sonra girer. Buna karşın Almanya'da kapitalist gelişme hızlı oldu. Almanya kısa sürede büyük gelişmeler kaydetti. Sanayide gösterdiği devatılma, İngiltere ve Fransa gibi emperyalist devletlerle boy ölçüşebilmek bir seviyeye de hızla yükselmeye başladı. Almanya'nın bu derece hızlı gelişmesi, İngiltere ve Fransa'ya da tehdit eden bir durumdur. Böylece bir gelişmenin emperyalistler arasındaki çatışmayı kızıştırmaya başlamıştı.

Almanya kapitalist gelişme yoluna girmenin yanı sıra, adım adım diğer emperyalist güçleri çatışmaları da körükleyordu. Bunun nedeni de, Almanya'nın paylaşma katılması için diğer devletlerin durumunu zayıflatması gerektiğiydi. İngiltere, Çar Rusya'sı ve Fransa

yüzyılın 3. çeyreğinde hızlandırılmış görüyoruz. Öncesinde ise, Almanya daha ağırlıklı olarak kendi iç sorunları ile uğraşır bir durumdaydı. 1870 yılında Prusya-Almanya savaşına kadar, Almanya kendi içinde 40 küçük devlete bölünmüş durumdaydı. Almanya'nın Fransa ve İngiltere gibi emperyalist devletlerle bir savaşta tutuşabilmesi için Almanya'nın birleştirilmesi öncelikle gerekiyordu.

1861 yılında tahta geçen Kral I. Wilhelm zamanında bu çabalar da yoğunlaştı. Esas olarak bu girişimleri yürüten de Prusya Başbakanı Bismarck'tır. Prusya İmparatoru I. Wilhelm ile Başbakan Bismarck'ın yürüttüğü çabalar, konumuzu ilklilik olan yönlere ilklilikle de olsa izah etmek istiyoruz.

Bölünmüş Almanya'nın birleştirilmesi önünde çeşitli engeller vardı. Bu engellerin en başında ise Avusturya ve Fransa'nın tutumu ile Danimarka ile Almanya arasında çalma konusu olan Schleswig-Holstein'in kime kalacağı sorunu gelmekteydi. Almanya'nın bu sorunlarını çözebilmesi için de tek yol vardı: Savas.

Tarihte diplomatik manevraları ile meşhur olan Bismarck'ın bu dönemdeki manevralarının özüne de, bu savas isteği oluşturmuyordu. Bu bakımdan Alman emperyalist burjuvazisinin daha doğrudan doğruya saldırıya geçmesi bir amaç taşıdığından söyleyebiliriz. Çünkü, bunun dışında başka bir yolla Alman emperyalistlerinin diğer emperyalist ülkelerle rekabet girmelerinin koşulları mevcut değildi.

Bismarck'ın diplomatik manevralarının yönü de her Almanya'yı rekabet edebilecek bir düzeye yükseltmeye yöneliktir. Almanya, diğer emperyalist ülkelerin ellerindeki topraklardan kendi payını kapabilmek için, onlarla savaşabileceği bir güçle ulaşmaya da zorlunu gürüyordu. Buna parçalanmış bir Almanya ile ulaşmak mümkün değildi. Kaldı ki, birleşmiş bir Almanya daha güçlü bir Almanya da

demektili.

Bu dönemde Alman feodal devletleri içerisinde en güçlü olan Prusya'dı. Bismarck, bütün Alman devletlerini kendi öncülüğünde birleştirmeyi amaçlıyordu. Fakat Avusturya ve Fransa bu birleşmeye engel oluyor ve karşı çıkıyorlardı. Yine, Danimarka kendisine bağlı bir parça olan ve Almanya ile de sınırlı oluşturan Schleswig-Holstein'i Almanya tarafından işgaline karşı çıkıyordu. Bu durumda, Almanya'nın birlik yararması ve yeni topraklardan pay kapma savaşına girmesi, bu engelleri ortadan kaldırmasına bağlıydı.

Bismarck önce Schleswig-Holstein'e yönelik olarak geliştirdiği politikasını uygulamaya koydu. Schleswig-Holstein meselesini Avusturya İmparatorluğu'na ya da Prusya'ya bırakarak, Prusya Başbakanı Bismarck, İngiltere, Fransa ve Rusya'yı bu sorunda taraflı kalacak bir konuma sürüklemeye çalıştı. Danimarka, Avusturya ve Prusya gibi devletlere karşı koymayacağından ayrıca savaşın 4. ayında teslim olacak. 12 Mayıs 1864'de imzalanan ateşkes ile aynı yılın Ekim ayında imzalanan barış antlaşması ile Schleswig-Holstein Prusya ve Avusturya'ya bırakıldı.

Schleswig-Holstein sorunu bu şekilde çözümlenir Prusya, ikinci engel olarak Avusturya'ya yönelir. Avusturya kendi önderliğinde bir Cermen federasyonunun kurulmasını çalışıyordu. Prusya ise, Avusturya'yı dışarda bırakan bir Cermen birliğinden yanındı. Bu ikinci engeli de Bismarck üstün diplomatik yetenekleri ile aşmayı başarmıştı.

İk önce Fransa Kralı Napolyon III'ü tarafsızlaştıran Bismarck, Avusturya'ya karşı İtalya'yı da savuşturarak süregelen savaşın alayışa, İtalya'yı Venedik meselesi dolayısıyla itki kısıtlı olarak, güneyden Avusturya'yı saldırdı. Kuzeyden ise Prusya orduları ani bir saldırı ile Avusturya ordularını yenilgiye uğrattı. Bu ani başarı karşısında Alman İmparatoru ile diğer devlet yöneticileri ordunun Viyana'ya karşı ilerlemesini istedikten, Bismarck ilk baştaki tutumunun tersine savaşta bir barış antlaşması ile son verilmesini istiyordu. Antlaşma için ise üç koşul öne sürüldü. 1- Avusturya'nın Cermen konfederasyonundan çıkması, 2- Holstein'in vazgeçmesi, 3- Prusya önderliğinde yeni bir Kuzey Almanya konfederasyonunun kurulmasına razı olması.

Avusturya İmparatorluğu öne sürülen bu üç koşulu kabul etti. Böylece, Avusturya engeli de Prusya'nın önünden kalktı. Geriye Fransa engeli kalıyordu. Bu engeli ortadan kaldırmak ile birlikte, Almanya'nın birleşmesi önderliği engeller ortadan kaldırılmış olacaktı.

Kuşkusuz, Bismarck, Fransa üzerindeki planlarını da uygulamaya geçirecekti. Bismarck Fransa'ya karşı politikasını yürütürken, yine usta diplomatik manevra kabiliyetine başvurdu. Önce, Fransa'yı diğer emperyalist devletlerden dışlayarak yalnız başına bıraktı. Bu durum Prusya'nın Fransa'ya karşı bir savaş açması için de elverişli koşulları oluşturmuyordu.

Fransa'nın İspanya konusundaki isteklerini kabul etmeyen Prusya Başbakanı Bismarck, kendi İmparatoru Wilhelm II'ni gönderdiği bir telgrafta düzenleme yaparak, savaşın fitilini ateşletmişti. Fransa ile Prusya arasında başgösteren savaş, Fransa'nın yenilgisi ile sonuçlandı. Fransa, Alsace Loraine'i Prusya'ya bırakmanın yanısıra, 5 milyar frank tutarında bir tazminat ödemek zorunda da kaldı.

Böylece, Almanya'nın birleşmesi önünde varolan son engel de ortadan kaldırılmış oldu. 1871 yılında bölünmüş Almanya'nın birleşmesi gerçekleşti.

Güç emperyalist bir devlet olarak ortaya çıkan yeni Alman devleti, birleşmenin ve Fransa ile Avusturya gibi güçlü İmparatorluklara karşı zafer kazanmanın da verdiği güçle paylaşma daha büyük bir iştehalı katılmaya başladı. Prusya ne kadar güçlü bir devlet olarak ortaya çıkmışsa, Almanya da daha fazla güçlü bir devlet olarak yükselmisti.

Bu ise, şu anlama geliyor: Prusya'nın güçlü bir devlet olarak çıktığı rolün daha fazlasını Almanya oynamaya başlayacaktı. Nitekim Almanya, kazandığı zaferlerin de bir sonucu olarak diğer emperyalist devletlerden daha fazla isteklerle bulunmaya başladı.

Bismarck'ın Prusya önderliğinde diğer Alman devletlerini birleştirme başarısı, Alman burjuvazisinin emperyalist isteklerini karşılama yetimiyordu. Gelişen savaşçı üretilen daha fazla pazar alanına ihtiyaç duyuluyordu. Bu da Almanya'nın elinde mevcut değildi.

Fakat, Bismarck bütün cabasını Avrupa üzerinde yoğunlaştırmıştı. Avrupa dışında pazar arayışlarını yemiyordu. Hatta, Bismarck'ın bu dönemde, "Tüm Balkan toprakları bir Pomeranya askerini kemiklerine döğmez" sözlerinin yanısıra, "İstanbul'da gelen mektupları okumaya döğmez" bulduğuna söylediği de yazılmaktadı.

Aslında Bismarck'ı böyle bir tutumdan bir çok neden vardı. Bu dönemde Almanya ağırlıklı olarak kendi iç sorunları ile uğraşmak zorunda kalmıştı. Birleşmiş bir Almanya'nın pazar kapma mücadelesinde diğer emperyalist ülkelerle yüz rekabet edemeyeceği de açık olan bir durumdur. İste bütün bu nedenlerden dolayı Bismarck hem Almanya'nın birleştirilmesini sorunu ile uğraşması ve hem de en büyük tehlike olarak gördüğü Avusturya, Fransa ve İngiltere gibi rakiplerine karşı savaşmıştı. Bu başarıyı sağlamanın dışarıya açılmaya çalıştığı da Bismarck bilmekteydi.

En son olarak Alman burjuvazisinin Fransa'ya karşı da savaş açmaması, yeni bir döneme doğru yu almasını da başlatmış olmuştur. Ama Bismarck uzun yıllar, Fransa'nın mutlaka itimale alacağı korkusu ile yaşamış ve sınırlarını korumaya çalışmıştır. Nitekim, Almanya ile Fransa arasındaki bu çatışma durumu giderek, her iki devletin temelinde yer aldığı çekişmelerin I. Dünya Savaşı'na yu açılacak bir düzeyde gelişmesini de birlikte getirmiştir.

Bismarck, bu dönemde Doğu'ya fazla açılmaması temeline bu durumun yarattığı nedenler vardır. Yoksa, burada Bismarck'ın Doğu'ya açılma istemediği anlamı çıkmaz. Almanya yeni yükselen bir kapitalist ülke olarak ilk elde kendi sınırlarını ve komşu devletlerle ilişkilerini güvence altına bir duruma getirmek istemiştir. Kuşkusuz, bu durum belli bir süre devam edecektir. Avrupa'da bir yere kadar gelebilen ve daha fazla açılma olanağına sahip olmayan emperyalist burjuvazinin çok geçmeden Doğu'ya yönelmeceği açık olan bir durumdur.

Almanya, Fransa zaferinden sonra gelişmesini hızla bir şekilde devam ettirdi. Almanya'nın bu hızla gelişmesini sürdürmesi kısa sürede egemenlikli pekiştirme ile de sonuçlanırdı. Bu durum, diğer emperyalist ülkelerin tedirgin etmekteydi. 1871 den sonra Almanya ticaret alanında diğer emperyalist ülkeleri tehdit eder bir düzeyde geldi.

Almanya ilk sömürgelerini 1883-1885 yılları arasında ele geçirdi. Bu durumda Almanya sadece ticari bir rakip olarak değil, henüz paylaşımı tamamlanmamış sömürge topraklarını ele geçirmede de bir rakip olarak ortaya çıkmaya başladı.

Alman emperyalistlerinin yeni politikası: Weltpolitik

Alman emperyalist burjuvazisinin yeni bir "dünya politikası" (Weltpolitik) geliştirmesi, Pangerman İttifakı'nın (Alman İrki Birliği) 1891'de kurulması ardından faaliyetlerini yoğunlaştırmasına denk düşmektedir. Pangerman İttifakı, aynı zamanda yeni yeten Alman emperyalist burjuvazisinin sömürgeler ele geçirme, dünyanın paylaşımına katılma isteğine de denk düşüyordu.

Aslında Alman İrki Birliği içerisinde yer alanlar da genç emperyalist burjuvazisinin temsilcilerinden başkaca değildi. "Bu büyük bir çok partiye üyesi, birçok tutucu ya, ama onlardan da çok olarak milliyetçi-liberal parti üyeleri için de almış bulunduktaydı. Kısacası, ayrıca sayısız bilim adamı, hukukçu, sanayici, general ve süvari örgütünü üyesiydi. Örgüt maddesiz kaynakları büyük maddesizlik farslarından geçiyordu; böyle ki, ağır sanayi tröstü, birliğin gerçek elendisi durmuyordu."

Birlik, çok geçmeden, Alman diplomasisinin şekillendirilmesine, yönlendirilmesine ve yürütümünde büyük çapta söz sahibi olmuştur.

Sınırsız bir emperyalist yayılma amaçlayan bir propaganda yapıyordu İttifak. Almanların bütün öteki halklardan üstün olduğunu öne sürüyor; ve Alman kültürünü, dünyanın en yüksek uygarlığı ilan ediyordu. Hitlerizm'in o saçmaşarın öğretilerinden çoğu Alman İrki Birliği'nin, sözlümüne "tikir sermayesinden alınıp türetilmiştir."

Alman İrki Birliği, kuruluşunun ardından yoğun bir propaganda yürütmeğe başladı. Bu propagandasının temelini ise, Almanya'nın sömürge savaşlarına daha büyük bir iştehalı katılması amacı oluşturmuyordu. Birlik, propagandayı o derece ileri götürmüştü ki, Almanya'nın hiç vakit kaybetmeden sömürgelerinin paylaşımına katılmasını istiyordu. İlk elde Belçika ve Portekiz gibi zayıf ülkelerin sömürgelerinin iştehalı işe başlanması ve ardından Fransız ve İngiliz sömürgelerine de saldırma çağrısını yapıyordu.

Bütün bu sömürge kapma savaşında Alman İrki Birliği, Osmanlı İmparatorluğu'na aynen bir yer veriyordu. Bu İmparatorluğu yönelik politikaları da, sömürge üstünlüğüne alınıyordu. Herde bu konuya daha geniş olarak değineceğiz.

Alman İrki Birliği'nin sömürge elde etme istemi, sadece bunlarla bitmiyordu. Avrupa'nın birçok parçasının Alman İmparatorluğu sınırları içerisinde almak istiyorlardı. Danimarka, Hollanda, İskandinavya ve İsveç'in bir kısmı bu İmparatorluğun ayrılmaz bir parçası haline getirilmeydi. Belçika ve Fransa'nın doğu kesimleri ile Rusya'nın Baltık kıyıları, Ukrayna, Kafkasya da bu İmparatorluğu sınırları içinde dahil edilmeydi. Balkanlar da bu sınırlara dahil edilmesi gereken toprak parçaları arasındaydı. Avusturya-Macaristan ise, Osmanlı İmparatorluğundan başlatılacak Drang nach Osten (Doğu'ya açılış) politikasını gerçekleştirme bir köpürü vazifesi görmeliydi. İste, kısaca Alman İrki Birliği'nin sömürge fetih savaşları sınırları kapsıyordu. Böylesine bir fetih ruhu ile dolu olan

ve giderek iştahı kabaran bir emperyalist burjuvazinin paylaşımı yeniden gündeme getirmesi de o lağan bir gelişmeydi.

Hızlı gelişen ve elinde pazar olmayan bir emperyalist burjuvazinin bundan başka bir taleple ortaya çıkması da beklenemiydi. Bu, kapitalizmin de bir gelişme yasağıdır. Çi pazarda kır olanağı bulunmayan bir emperyalist ülke, dışa açılacak yeni pazar alanları bulma arayışına yönelmecekti. İşte, Alman kapitalizminin geldiği yeni noktanın kendisi de buydu.

Bu yeni arayış, bir dünya politikası, "Weltpolitik" in geliştirilmesi sonucunu verecekti. Alman emperyalist burjuvazisinin dünya politikasının temelini de sömürge toprakları ele geçirme oluşturmuyordu. Dünya politikası ile kast edilen, Alman emperyalizminin dünyanın paylaşımına artan bir hızla katılmasıydı. Bu ise, sömürgelemlerinden yeni bir paylaşımını gündemleştirme demekti. "1895 yılında sonra ise, Alman dış politikası yapının bir görevi yüklenmiş bulunduktaydı artık: Gerek bir sömürge İmparatorluğu kurmak ve gerek kalımsız bölgelere nüfus alanları edinmek. Bu iki hedefe ulaşmak Alman kapitalizminin belli başlı öksüsü haline gelmiş bulunduktaydı."

Ne var ki, o dönemde dünyanın bölünmüş, sonra ermek üzereydi. Bu durumda Almanya, henüz "boş" toprakların tehinden ve henüz bölünmüşüm gibi ülkelerde "nüfus alanları" edinmekten çok, diğer kapitalist devletlerin ellerindeki sömürgeleri ve "nüfus alanları" kopararak almaya yöneldi. İşte, Alman kapitalizminin bu yönüyle

Yani, artık burada sözkonusu olan, sadece fetih ve bölünme değil, aynı zamanda önceden tehdimli toprakların yeni bir bölünme uğratılmasıdır."

Almanya bu amacına ulaşmak için sömürge savaşlarına katılmaya başlayacaktır. Bir yandan Rusya'ya, bir yandan Amerika'ya, diğer yandan ise Fransa ve İngiltere gibi büyük sömürgeci devletlere karşı çıkıyama başlayacaktır. Örneğin: Afrika'da İngiltere'nin yeni girişimlerini boşa çıkarmak için Fransa'nın yanına yer alacaktır. Yine, aynı dönemde Alman İrki Birliği Zulu'nun gazetesinde Fransa'nın doğu kısmının ele geçirilmesini savunacaktır.

Alman İrki Birliği'nin bu yoğun saldırı, sömürge elde etme propagandası kısa sürede İmparatorluğun dış politikası haline de gelecekti. Hatta bu dönemde Bismarck'ın yürüttüğü politika ciddi eleştirilere uğradı. Bismarck'ın politikasını fazlasıyla Avrupa'da dönük bir politika olarak niteleyen Alman emperyalizminin yeni temsilcileri, Almanya'nın bunun yerine bir "dünya politikası" (Weltpolitik) geliştirmesi isterler.

Almanya'nın dünya politikasının özünü de yukarıda örneklendirdiğimiz gibi, sömürge savaşları oluşturmaktaydı. Almanya'nın sadece Avrupa'da paylaşımı ve pazar kapmayı gündemleştirme değil aynı zamanda dünya çapında bir paylaşım katılmasını da istemekteydi. "Dünya politikası" geliştirilmesinin anlamı da en somut ifadesini burada bulmaktaydı.

Alman irkiğin geliştirdiği iştehalı toprakları ele geçirme ve yayılma istemi, bu yıllarda İmparator olan Wilhelm II'ye başta etkilendi. İmparatorun yanısıra, Bülow gibi sanayiciler, amiral van Tirpitz ya da Kiderlen-Wechter ve Jagow gibi hükümet üyeleri tarafından da ırkçı çağrılar destekleniyordu.

Almanya'nın dış işleri ile görevli Devlet Bakanı Bülow, mecliste yaptığı bir konuşmada, "Alman-

ların ötekiler tarafından pastanın bölünmesini seyretmekten bıktığını" söyledikten sonra, "güneşin bir yer" edimlik için mücadeleye katılmak gerektiğini açıklıyordu.

Bu çağrılar ve önde duruma geçiş istih bir sonucu olarak da Alman emperyalistleri fetih gerçekleştirme paylaşım katılacaklardı. Afrika'dan Avrupa'ya, Asya'dan Amerika'ya kadar birçok alanda sömürgelemler elde etmek için mücadeleye edecektir.

İşte, Almanya'nın Wilhelm II döneminde oluşturdugu ve geliştirdiği Weltpolitik'in özü budur. Bu, Almanya'nın dünya çapında bir sömürge savaşını yürütecek bir düzeye gelmesini de denk düşen bir politikaydı.

Alman emperyalistlerinin kapitalist gelişmeye diğer ülkelerden sonra girmiş olmalarına rağmen, gelişmeleri onlardan hızlı olmuştur. Bu hızlı gelişim Bülow'un da konuşmasında belirtildiği gibi, pasta paylaşılardan sonra olmuştur. Bu durumda, Almanya'nın önde, pastanın yeniden paylaşımını istemekten başka bir yol kalmıyordu. Ama pastayı paylaşılabilir, kendi paylarını azaltacak bir başkasını sofraya katılmayacak pek niyetli de görünüyordular.

Bu durum Alman emperyalistlerinin önde duruma geçiş istih arttırmaktan başka bir sonuç da vermedi. Önde, paylaşılacak pastaya uzanmayan Alman emperyalist burjuvazisi hem öfke ile hem de ağzından akan salyalarla masaya yansımaya başladı. İlk kıskırtmalarla, kâh tedirginlik, kâh ittifaklara yönelmek, masada kendisine de bir yer açmaya çalıştı. Mithis bir saldırı politikası yöneldiği bu paylaşım savaşında Alman emperyalistleri elde ettikleri ilk sömürgelemler zevki ile yenilerini ele geçirmeye yöneldi. Pespese gelen sömürge savaşları ve bunun I. Dünya Savaşı gibi bir çatışmaya yu açmasını temelinde Almanya'nın bu bitmez iştahı yatmaktaydı.

Alman emperyalistlerinin sömürgelerinin paylaşım savaşına katılmasında önemli bir dayanak, Osmanlı İmparatorluğudur. Osmanlı İmparatorluğu Almanya'nın yeniden paylaşımına payına düşen pastanın en il ilimlidir. Almanya bu dilime sahip olmak için emperyalist kurnazlığı ve politik oyunlarını sonuna kadar kullanmıştır.

Bütün bunların yanısıra, Osmanlı İmparatorluğunun topraklarının elde edilmesi Almanya için özel bir öneme haizdir. İşte, bu önem, Almanya'nın Osmanlı İmparatorluğu ile ilişkilerinin temelini de oluşturmaktadır.

Aynı zamanda Osmanlı İmparatorluğu da Almanya'nın yanına iten nedenler vardır. Bu nedenleri de ortaya koyduğumuzda görülecektir ki, Alman ve Türk egemen sınıflarının sadece karşı birliği değil, ruh birliği de onları birbirine yaklaştırmıştır. İlkçilik, her iki egemen sınıfın temel özelliğidir. İşte, kapitalizmin gelişim tarzı da aşısından olmayıp, yukarıdan junker tipidir. Bu ve daha birçok benzerlik ve yakınlık noktaları Alman ve Türk egemenlerini birbirine yaklaştırmış ve giderek bütünleştirmiştir.

Alman emperyalist burjuvazisinin 19. yüzyıl öncesinde ve hemen başındaki durumunu ortaya koyduk. Şimdi, aynı süreçte Osmanlı İmparatorluğunun durumuna da değinmek istiyorum.

DEVAM EDECEK

(1) Helfferich Karl, Georg von Siemens, Ein Lebenbild aus Deutschlands Großer Zeit, sayfa 16.
(2) Köhler, sayfa 4.
(3) Jülicher-Asien: Tarih, Cilt 2, sayfa 228.
(4) Age, sayfa 227.
(5) Age, sayfa 229.

mazsak çok şeyin yitirileceği bilinciyle hareket ettik. Sadece kendimizin değil, tüm dünya Partili çabalarının bu yıllara tüm güçleriyle yüklenmelerini ve bunun için bütün yeteneklerini konuşturmalarını istedik; çağrı üstüne çağrı yaptık. Böyle yolları boşa geçirilemezdi. Böyle yıllara anlamı yaklaştık, hakkını vermek, emrettiği cabağı sergilemek, emeğin en yücesi olan siyasal faaliyeti ustaca yapmak; enerjimizi toplamak, yanlış yollara kanalizasyon eden olumsuzluklardan kaçınmak ve doğru yolda sağlam adımların sahipleri olmak için ne gerekiyorsa onu söyledik ve gerçekten de başka türlü ne kendimizi kurtarmamız, ne tarihe alını açık, girmemiz ve ne de yili yili karşılamamız mümkün olabiliirdi.

Yine bu yıllarda belli bir sosyal gelişmeyi yaşayan Türkiye emekçi halkı bile doğru düştü kendi öz çıkarlarına yönelme cesaretini bulamamaktadı. Kürdistan'da işbirliklik kraldan daha kralcı bir ihanet içinde derinliğine kulaç atılmaktadı. Kürdistan'ın diğer tüm alanlarında ulusal kurtuluşçuluk adına arzi endam edenler en azgın düşmanla Partimiz aleyhtarını sinsi

le geçirdik. 1987-88, direnişi bir adım daha boyutlandırmak için büyük çabaların sergilendiği, aynı zamanda da bu çabaların büyük şehirlerini olduğu yıllardı.

10 yıla yakın bir süredir askeri bir sıkıyönetim sürdüren düşman, tarihinde ilk defa tank olduğu böylesi bir direnme karşısında bir taktik değişikliğe yönelme zorunluluğunu duydu. Bu yıllarda karşı karşıya kaldığı durumun, tarihi boyunca ordusundan birine düştüğü en ağır durumlardan içine düştüğüne gördü. İçine düştüğü başarısızlığı ustaca bertaraf etmek için, Kürdistan'daki savaşın ordunun klasik savaşı ile geriletilmeyeceğini göreberek taktik değişikliğe yöneldi. Bu tarihi geri adım atışını, devrimci savaşımızı karşılayacak bir özel savaşımıza telafi etmek istedi. Üzerimize daha köklü gelme, ulusal kurtuluşumuzda ve Partimizin kendisi yenileyebileceğini gönen, özel savaşını yenileyecek karşı koyma gibi bir tutum içine girdi.

Biliyoruz ki 1986 yılı, Partimizin tarihinde kapsamlı dönüşümle ilgiliydi ve Partili ortamın netleştiği; sınıfsız analizler ile özellikle feodal-aristokratik ve küçük-

sından yeterli olmadığı, savaşımı kazanmak için biraz daha zamana ihtiyaç duyduğu, ama en çok da bu bakımdan çok anlamlı ve sonuç almak için her şeyini ortaya koyması gerektiği düşüncesine götürdü. 88'e dayatılan savaş bu bakımdan tayin edici bir öneme sahipti. Düşman bu yılda, Partimizin ulusal direnişe ve kendi iç yapısında hızlanan gelişmesini durdurmak için çok yönlü planlara başvurdu. Ancak her şeyi karşılayamaz, ulusal direnişin, Partimizin tek başına kalma, onun önderliğinde gelişebileceği kanıtlandı. Yine, Partili içine dayattığı provokasyonun teşhis, teşhir ve tecritinin —ki şahıplarının çoğu yıllarca umut bağladığı anlayış, tutum ve küçüklerin sahipleri— yine bunların tasfiyesinin mümkün olduğunu gördü.

Burada hemen belirtelim ki, daha 1982'lerde TKP'ye dayatılan imha ve provokasyon, o gün bu gündür soldan kaynaklanan bütün gelişmelerin önemli oranda parçılmasını, özünden boşaltılmasını ve bir polis müdahalesiyle bastırılmasını mümkün kıldı. Türk burjuvazisi

"Kazançlar stratejik düzeydedir, çünkü yıllar sonrası etkileyecektir. Düşmanın dayattığı bütün stratejiyi işlemez duruma getirdiği, ulusal kurtuluşçuları salımlarına diğer sınıfların olumsuzluklarını bertaraf ettiği ve en ilerici sınıflar önderliğini pekiştirdiği için stratejiktir. Taktiksel önderlikte sağlam adımlar atılmıştır. Partinin kadro güçlü savaş zeminlerinde, zindanda ve yurtdışında devrim için yaşayabileceğini, devrimi pratikte gerçekleştirebileceğini kanıtlamıştır. Sınırı da olsa her türlü imhaya, provokasyona dayanabileceğini, boşa çıkarabileceğini gösterebilmiştir. Stratejik-taktik önderlik içine bir gelişmeyi en anlamlı bir biçimde bu yıl da yaşamıştır. İşte bunları gözönüne getirdiğimizde, '88 yılı devrim açısından; ulusal direniş, halkımız ve buna önderlik eden Partimiz açısından kazanımları diyorsak, bugün ve yerinde bir değerlendirme yapmış oluruzcu..."

yılları daha güçlü kılmanın büyük çabası içindeydi. Ama bu konuda daha güçlü olan, işe ve dışta çok sayıda dayanağı bulunan düşman idi. Fasist Türk bönümgeçliği gerçekten bu yili karşılamaya hazırlanmış, bizi tamamen imha etmeyi, Partinin kalan gücünü de provoke edip özünden boşaltarak —TKP'yi CHP içinde eritmiş gibi—, bizi de SHP içinde eriterek sonuç almak için kesin kafasına koymuş bulunuyordu.

Bu yili kesinlikle böyle değerlendirilmemiz gerekiyor; çünkü, daha sonraki uygulamalar bunu tamamlamaya kanıtlandı. Pek, neler yapıldı, özellikle 88'lerin başlarında? Her şeyden önce, kiş mevsimiyi birlikte askeri yünden yaygın bir hazırlık yaptı düşman; tatbikatlar geliştirdi, donanım açısından kendini yetkinleştirdi, ileri bir donanıma sahip oldu. En önemlisi de NATO'lu müfettişlerinden sadece askeri donanım sağlamlaştırmakla kalmadı; onların parlamentolarından, hükümetlerinden de yararlandı; PKK'nin terörist olduğuna dair kendilerini ikna ettirmeye çalışarak, özellikle Avrupa'da üstümüze saldırtma sonucuna ulaştı. Daha önce CIA, MIT, SAPO vasıtasıyla Palme cinayeti etrafında geliştirilmekte istedikleri provokasyonun yeterli olmadığı ve işlev gerilerinin buna güçlerinin yetmediği ortaya çıkınca bu sefer de Alman emperyalizminin baş aktörlerinden Federal Başsavcı —ki bu en gerici kesimden biri olarak devrimcileri her türlü yöntemle tasfiye etmenin de uzmandır— terörizm adı altında bu işe soyundu. Bu yıllarda direkt emperyalizmin bir saldırısı geldi. Bu saldırı tek başına ele alamaz; TC'nin yürüttüğü özel savaşın yurtdışındaki emperyalist müfettişlerinden aldığı bir destek olarak değerlendirilmelidir. Böyle bir kararlılığın oluşturulduğu görmek gerekiyor. Yine, TC, Yunanistan PASOK hükümeti ile "Davos ruhu" adı altında taktik bir uzlaşmaya yöneldi. İran, Irak ve Hıta Suriye ile benzer ilklere anlaşmalarla yönelerek, Partimizin olası düş düşes bollarını kesmeye çalıştı. Sovyetler ile ilişkilerinde bahar döneminden bahsetmeye başlamıştı.

İçeride ise referandumlarla ve diğer seçimi olaylarıyla bir yandan halkın ilgisinin devrim kanalizasyonuna engellerken, diğer yandan da burjuva sınıfları bir uzlaşma yaratmaya çalıştı. Hatta bu uzlaşma sınırları içine yurtdışından birçok aydın çekme, "gelin siz cezalandırılmayın" kabilinden yeşil ışık yakma ve böylelikle uzlaşma zeminini daha da büyütmeye çalıştı. Düzen için muhalefetin soluk aldığı yoluyla 12 Eylül fasist rejiminin kendisini bir daha güçlü ve biraz da sivilleşmiş maktelenmiş olarak sürdürmesi, özünde Kürdistan'a dayattığı özel savaş daha tehlikeli ve daha sinsi biçimlere yurttirmesi için yollar açtı. Büyük bir özel savaş day-

tacaktı 88'de, bunun için de dışta diplomatik-siyasi bütün tedbirler ald; iç politikada da aynı yöntemler geliştirildi. Karşına kendine göre sözümüne tecrit etmiş olduğu PKK'nin direnişini aldı ve baharla birlikte bunları bir hismıta üzerine atıldı.

Partimizin birçok kadrosu bu konudaki özel savaş gelişimini kavramaktan ve kapsamlı bir değerlendirilmeye tabi tutulmaktan yoksun oldukları gibi, Partinin halihazırda devrimde de doğru hayata geçirilmekten çok uzak idiler; hatta bazı bölgelerde bu işi aymazlığa, duyar-sızlığa kadar götürülen oldu; ama buna rağmen Parti, özel savaşına karşı duyarlıydı. Kendini özellikle kırsal alanda ayakta tutmak için tüm gücünü seferber etmiş durumdaydı. Eğer yetkinleşen taktik uygulamada da benzeri yüksek bir duyarlılıkla ve önderlikle sürdürülmüş olsaydı, şüphesiz 88'e daha güçlü karşılık verecekti. Düşman bu alandaki zayıflığı da iyi hesaba katarak, sert darbelerle, imha ile "kopardığını koparma" taktiği güdüyor, geri kalanları muhtemelen direnmeyceklerini, dağılabileceğini hesaplıyordu. İşte bu dağılan ögeleri, bir iç provokasyonla, —sahte TKP'yi yarattığı gibi— sahte bir PKK adı altında örgütlemeyi planlamıştı. Daha 87'nin ortalarında gizli çabalara girişildiği bugün daha iyi anlamamıza karşılık, kökleri şüphesiz ki daha derinde olan, kendini tüm yönleriyle ortaya çıkaramaması, her türlü sınıf düş, feodal, küçük-burjuva ögeleri bu yılda TC'nin bu özel savaşına denk gelen bir biçimde kendilerini yoğunlaştırıyor ve 88'e gelirken faaliyetlerini daha da planlı hale getiriyorlardı. Partinin 88'de büyük ölçüde imha olacağına kendilerini inandırmışlardı. Bunu mümkün kılmak için, bir yandan Partili içinde çok bağlı (!) ama özünde hain bir suratla kendilerini yaşatmaya çalışıyor; diğer yandan da özellikle SHP içinde, —geçmişte CHP'Nin TKP kadroları kendinde çalıştırmış gibi— PKK'nin kullanılabilecek kadrolarını kullanma veya PKK kitlelerini SHP içinde eritmeyi; böylelikle işgid edilmis, gücünden düşürülmüş, provoke edilmiş, kendilerine göre sözümüne sosyal-demokratik yapılmış bir PKK ile amacınla ulaşmayı planlıyorlardı. Bunu Avrupa'da da anlatımlardı. SHP de bunu anlayışlardı. Ki bunlar devlet düzeyinde kararlar ve anlaşmalarla. Senaryo, planlama tamamen böyle ve uygulamalar da adım adım böyle geliştirdi.

Bildiğimiz gibi, Avrupa'da Partinin önemli sayıda kadrosu, birçok zayıflıkları ve hataları da bahane edilerek işçileri ayrıldı. Kalan birkaç sahtekar meydan boş bıraktı. Bunlar Hıta Avrupa örgütü içinde kendisi kişiliklerine bağlı kişilikler oluşturmuş ve Partinin özellikle bahar-yaş ayları boyunca yiveceği darbeleri fırsat bilip kalan Partili

ve hainane çabalar içinde bulunmaktadırlar. Partinin en çok sahip çıkması zorlandığı, kazanmak için her şeyin yapılmasını emrettiği bir dönemde, gerçekleri çok iyi bilen ve nelerin yapılması gerektiği konusunda bilinci olanlar da dahil olmak üzere çoğu kişinin adeta o Roma çağındaki aslanların önüne atılan gladyatörlerin düşüncesine gördüğü gibi, stadyumda olup biteni seyretme ve hatta kendilerinin bile yem olmasını beklemeye gaffetini yaşamaya benzer durumlar içinde olduklarını gördük. Ama yine de yem olmamak gerekiyordu. Köleler aslanların ağzına tahriri birçok yüz yıllarında yem olarak atıldıklarını bilirler. Bizim halkımız da yüz yıllardır bizim bu tip vahşilerin ağzına tahriri bir lokma hazine getirildiğini biliyoruz. Ama bile iddialıydık; kendimizi kolay bir lokma haline getirmeyecektik. Bizi ağzına tahriri asalar bile ağzından dışları parçalayacak; midelerine indirsel bile midelerini parçalayacaktı; ancak yine de yaşamaya gücünü gösterecektik. Bu vahşete işe böyle yaklaşıyorduk. Kolay lokma olmamak; büyük yürek ister, büyük caba ister. Biz de işte bunları sergilemek için elimizden geldiğince yükümlü, göstermesi gereken her türlü caba gösterdik ve düşmanın özel savaşına karşı kendi halkı savaşından özgül biçimlerini, ilkel tarzda bile olsa, ortaya koyduk. Bütün bu yılları biz direniş-

burjuva inançsızlıklarının, yozlaşmışlığının, bundan kaynaklanan her türlü dağılıcılığın, bozgunculüğün önünün alındığı; doğru Parti çizgisi temelinde doğru çalışma tarzının geliştirildiği; doğru yolda yürüyeniğin getirdiği Parti yolunda mesafe kaydettikleri, bunlarla çelişenlerin de bir bir tasfiye edildikleri bir yıl oldu. 1987-88 bu nedenle daha da ileri atılmaların, konuşulmanın, sonuç almanın hızlandığı yıllar oldu.

Kısacası, bu yeni dönemde, ulusal direniş yetiletilerimiz hen de sayısında, hem niteliğinde ve hem de capında bir gelişme olurken, bunun Partili içinde sağlanan gelişmelerle sıkı sıkıya bağlanmış olduğu gerçeği de ortaya çıktı. Bu, düşman özel savaşta yeni bir aşamaya geçiren, Kürdistan gerçeğini ve dolayısıyla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ıfıral etmiş, düşman yürüttüğü savaşın bir karşıdevrimci savaş; buna karşı geliştirilen Savaşın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı olduğuna kanıtlayan bir gelişmeydi. Bu gelişme, şüphesiz ki, öncünün kendini yenileyebilmesi, en ilerici sınıflar devrimci ögelü gücü olması, giderek kendi eylem çizgisi ve taktiğini yetkinleştirmesi, yetkinleşen taktikler daha ileri sonuçların alınabileceğini ortaya koyması bakımından önemli bir gelişmeydi. Kendini daha ileri açığa çıkaran bu durum, düşmanı, 1987'deki sonuçların kendisi aç-

bu konuda büyük bir deneyime sahipti. Aynı deneyimi bize de dayattı ve aynı sonucu almak istedi. İmha ve ardından da provokasyon dayattı; bunun için çeşitli sahtekarca yöntemler içine girdi; "İlmli PKK", "Demokratik PKK" sahtekarlıklarını geliştirerek, tasfiyeyi bize de uygulamak istedi. Ama TC tarihinde ilk defa, PKK şahsında, Türk solunun içine düştüğü durumun yasılatılması, Türk burjuvazisinin caymıç olduğu o köhnemiş, ancak çok yeni ve modern kılıflar altında sunulan politikaların boşa çıkarılması söz konusudur. Biz bu politikaları, zamanında teşhis ve teşhir etmeyi, almanması gereken tavırları gecikmeden almayı ve böylece boşa çıkarmayı amaçladık; özellikle zindanlarda Mazlum, Kemal ve Hayriyerin büyük çabaları ve her alandaki büyük şehirlerinin zenci pahasına, arkadaşan hancelerlemelere rağmen karşı dirençleri ve yine bitmez-tükenez bir örgüt içi durum değerlendirmesi, doğru örgüt anlayışı ve bunun için sonsuz sabır gösterip çabaları dayatmakla sonuç almaya çalıştık. İşte tam da bu noktada düşman, son bir çabasıyla 88'i kendi lehine çevirmek için yeni bir planlamaya yöneldi. Şüphesiz bizim de bu yılı sağlamak yakalamak için bir planımız vardı. Biz de yetkinleşiyorduk; hem de yakın tarihimizden ders alarak; sadece Partimizin değil, ulusumuzun yakın tarihinden ders alarak bu

kendi alçakça ve hainane emelleri dorultusunda kullanma hesaplarına girdiler. 15 Ağustos'un 4. yıldönümünü bizim için şanlı bir yıldönümü değil, kendileri için PKK'yi ele geçirdikleri bir yıldönümü olarak kutlamak istedikler. Bu konuda her ne kadar bazı sahtekarlar açıkça isimlerini ortaya koyarsalar da; yıllardır Partimiz için kemiren, görülmemiş bozgunculuğu, her türlü feodal entrikalıkla ve küçük-burjuva hain-şıbrıklılıkla yürüten birçok tavrin sahibi olmuş ama kendilerini sonunda tamamen ele veren bazı hainlerin de cabalarıyla tahribatlarını doruk noktasına vardırarak istedikler, Kürt meselesine bağlanışta sahip çıkmaya çalışan SHP, meseleyi daha hızlı gündeme getirme, hatta PKK'ye yanaşmak sahtekarlığını da yine bu dönemde hızlandırdı. 15 Ağustos'a doğru geldiğimizde onların hesaplarına göre, Partinin ülkedeki direnen güçleri tasfiye olacak, Avrupa örgütü ele geçirilecek, Parti önderliği de mümkünse Avrupa ya çıkarılarak etkisiz hale getirilecek; etkisiz duruma getirilemezse eğer, büyük bir fitirayla, "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" sloganı altında son hamle yapılacak. 15 Ağustos'a geldiğimizde gerçekten Avrupa emperyalizmi TC'nin direktiflerini aynen uyguladı. Yine birkaç hain tam o aya denk gelecek bir biçimde sözüme nazaran isyan bayrağını çekti ve önceden planlanmış bir oyunun gereklerini yerine getirdi. SHP içinde sözüme nazaran milletvekilleri peşpeşe Avrupa'ya taşırıldılar. Bu rada sözüme nazaran Kürdistanı kitleye sahip çıkmıyorlar. Onlara da bu rol böyle oynatılmak istendi. Baktilar ki Parti önderliği mevzisinde koparılmıyor; o zaman bunları bir saldırıyla fitira kampanyası açtılar; hem de basın yayının geniş desteğini alarak bunu yaptılar. Bu kampanyayla önderlik etkisizleştirilmek istendi.

Ülkede de zaten özel savaş had safhaya varılmıştı. Güney Kürdistan'da daha önceden planlı bir ihanet ayanlanmış. TK, ilkel milliyetçilikle yıllardır sürdürdüğü ve ABD emperyalizmiyle birlikte yurttukları ilkerlik temelinde onların ısrırlılığını yitise açığa çıkardı. Bunların Kürdistan Usul Kurluşu Hareketi içindeki tükensiz engellemenin kendilerini apakış çıkarmak zorunda kaldılar. Türkiye içinde onları zorla yaşatmanın çarelerini geliştirdiler. Bizzat rejim içindeki PKK'ye karşı en iyi cevabın o ilkel milliyetçi önderlere nefes aldırarak olduğunu söyledi ve bir de bu cepheden Hareketimizi tecrite almayı amaçlıyorlardı. Zaten TK'yi uzlaşma cemgisiydi; bir de ilkel milliyetçi KDP'yi adılar yedeklerine ve solda TKP, "Sol Birlik" ve benzerlerini, sağda ise ilkel milliyetçi KDP'yi buldular. Partimiz 4. yıldönümü sonuna geldiğinde, tamamen teşhir ve tecrite emeli planladılar. Onlara göre, Partimizin ama edilecek güç imha edilmiş; Önderlik zaten büyük bir çember içinde sıkıştırılmış, sözüme nazaran nefes alamaz duruma getirilmişti. Böylelikle, kalan PKK artıkları da daha demokratik bir PKK biçiminde örgütleneciklerdi. Biz, buna resmen ad verdiklerini de biliyoruz. "PKK-Devrimci Birlik" adı altında sahip çıktıklarını bizzat kendi mektuplarında ortaya koydular. Onlara göre, 88 yılı Partimizin aleyhine sonuçlanacak ve PKK de böylece tarihe karışacak.

İşte böyle plan ve bu planın gereklerine göre yürütülen uygulamalar buydu. Ama tarih neyi doğurdu? Doğru devrimci temellerde giderek netleşen ve netleştiçe güçlü bir uygulama gücüne kavuşan Partinin önderlik hatvının zaferi; en devrimci sınıf proletaryanın ideolojik, politik, pratik önderliğini git-

"Her gün Demoklesin kılıcı gibi, başta Partimizin kahraman direnişçileri olmak üzere, bütün zindan direnişçilerine dayatılan bu hunhar politikayı sert bir biçimde cezalandıracağız. İdamları ister gündeme soksun, isterse sokmasın bu alçakça tehdit politikası karışıklığı bulacaktır..."

Biz öldürden korkmayız; öldürmek gereken yerde ölmesini de biliriz. Ama imdenden daha beter olan bu durum ortadan kaldırılması için özel savaşın bu tehlikeli yönlerine acımasız darbeler indireceğiz. Kendi hukukuna bile bu kadar saygısız olan bu rejim ya en azından burjuva hukuku ölçülerini içinde kalmaması bilecek, ya da eğer ısrarla bu tutumunu sürdürürse hak ettiği ve hiç beklemiyeli darbeleri peşisıra yiyecektir."

tikçe yetkinleşmesi; ulusal kurtuluşta birlecek — ilkel milliyetçiliğin iflasıyla birlikte — Kürdistan capında onder bir örgüt durumuna gelmesi; yalnız ideolojik-politik olarak değil, pratikte de önderliğe hakim olması; sol içinde her türlü sosyal-sosyalizm ve oportünizm boşa çıkartılması, dayatılan TKP tasfiyeciliğinin boşa çıkartıp devrimci sosyalizmin gereklerini sağlam bir biçimde temsil edileceği... İşte bütün bunları PKK kendi somut mücadelesinde kanıtladı. Sadece ideolojik, siyasi düzlemde de sınırlı kalmıyordu, aynı zamanda görülmüş ve bir eylemlik altında bu yürütüldü. Daha 1988 yılı son ermeden, güz aylarında günlerce süren askerî çatışmalarda düşmana onlarca, hatta yüzlerce kayı verdilerken, Hareketimizin çok az bir kayıpla çok büyük başarılar sağlanmış sözüne sonuydu. Gerçekten adına eylem de diyemeyecğimiz, savaş dişi adlandırılabilircek boyutlara ulaşan çatışmalar tanık oldu. Düşmanın bizzat verdiği rakamlara göre, onlarca kontrogerillan, özel savaşçının imhası sözünüştürdü. Buna rağmen Partinin sürekli gelişip güçlenen partizanları sözünüştürdü.

Bu yıl sona ererken bir yeniselme vardı. Düşmanın dayattığı özel savaşa karşı Partimizin dayattığı halk savası temelinde, gerilay gelişime politikamız 6. nemi oranda hayata geçme gücünü buluyordu. Ve ısrarla uygulamak istendiğinde nasıl önemli başarılar sağlanabileceğini ortaya koyuyor.

Demek ki, 88 de anladığımız tarihi bir yıl anlamını taşıyor. Düşman açısından hayati bir yıl olduğu kadar, mücadelemiz açısından da böyle bir yıl niteliğindedir. Sımdı bu yıl sona erdiğinde daha da açık

görülüyor ki kazanılan halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi ve buna önderlik eden Partimiz oldu. Kaybeden ise tüm böbürlenmelerine rağmen, kendisi de yenilgisini itiraf etmekten geri kalmayan düşman, onun özel savaşı ve her türlü dolaylı-direkt yandaşları oldu.

O halde, diyebiliriz ki, 88 Partimizin, halkımızın ve ulusal kurtuluş savaşımızın oldu. Bu yıl geride bırakırken, yeni bir yıla giriyoruz. Bu yeni yıl, düşmanın için, halkımız için ve Partimiz için neyi ifade edecektir? Yakın geçmişin tarihi dersleri ışığında bunu görmenin, değerlendirmenin büyük önem taşıyor. Geçmişte içinde düşülen yanlışları, yanlışları atmak için bu bir zorunluluktur.

Bu yeni yılı karşılarken, yakın tarihimizin, özellikle de 88'in derslerini sıkı sıkıya derlemek; kayıplarımız açısından gerçekten kabul edilememesi gerekeni yaşatmamak ve daha da büyük başarılar ulaşmaya mümkün kılacak uygulamaları sahibi olmak için, durumu iyi değerlendirmek hem mümkündür ve hem de büyük gelişmelerin esası olacaktır.

1988'in özel savasta düşman açısından stratejik bir anlama sahip olduğu açıktır. Stratejik bir anlama sahip olmasının diğer bir ifadesi de şudur ki, düşman bütün ekonomisini boylesi bir özel savaşın emrine verdi. Bunu hem de yüksek enflasyonu göze alarak; muazzam iç ve dış borçlanmayla göze alarak; kitleleri patlama noktasına getirebilecek tehlikeleri göze alarak yaptı. Bunu yaparken tek hedefi, özel savaşı kazanmaktır. Birçok çevre halen Türkiye'nin ekonomik yapısından ürüyor; mutlaka sosyal patlamalara yol açacağına belirtiyor. Ama şunu gözönüne getirmiyorlar veya özel savaşı kendisi sansürle yitirtilmiş için görmek istemiyorlar: Bütün bunlar özel savaş için yapıldı; özel savaşın stratejik bir yer olduğu için ona bu kadar ağırlık veriliyor. Türkiye bir çok yazar-cizir tarafından tahliye tabi tutulmasına rağmen, bir türlü bu gerçek kabul edilecek istenmiyor veya çok sınırlı olarak doku-nuluyor. Ama herkes Türkiye'nin yaygın bir krizi yaşadığını ve o krizin temelinde de "Doğu problemi", yani Kürdistan sorununu olduğunu söylüyor. Artık isadamlarından tutalim, çeşitli aydınlarına kadar bunu söylüyor, lakin zorlukla itiraf ediyorlar. Ama daha da üstü desilifer, gerçekleşen krizin kendini en çok açığa çıkardığı ve derinleştiği sorunun bu olduğu ve bu sorun Partimizin tarafından her ortaya gıdıldığı her de çözüm yoluna gıdıldığı gerçeği iyi görülüyor.

Devrimci savaşımızın bu açıdan da stratejik bir dönemi yaşadığını kabul etmek gerekiyor. Partimize

biçilen imha etme ve kalandarı da reformize ederek devrimci özünü birime planının boşa çıkarması anlamında stratejik bir önemi söz konusu. Eğer düşmanın stratejisi bu yıl içinde başarıya gitsaydı, biz stratejik bir yenilgi almış olurduk. Yenilgisiz sonuçları ağır olur; yıllar sonrasını olumsuz yönden etkilerdi. Ama bu yıl da stratejik anlamda bir yenilgi almamamız; bilakis üstün bir stratejik başarıya ulaşmamız, öndümüzdeki dönemi, birçok olumlu gelişmenin yaşanacağı, büyük bir potansiyel göze kavuşturması sözünüştürdü. 88'in stratejik anlamı budur. Geniş bir soluk alma, gerilade hem yerleşme ve hem de yetkinleşme, Parti içinde anlayışın her düzeyde kendini hakim kılması, dayatılan her türlü pasifikasyon ve provokasyonun boşa çıkarması, ulusal kurtuluş saflarında ilkel milliyetçiliğin iflasının yaşanması, küçük-burjuva reformizminin ulusal direnişe daha bir adım bile atamaması, yaygın bir sürgün Güney Kürdistan'da aralarına alarak yaşatmaları, ama buna mukabil Partimizin kitleleri patlatmaya dönüştürmesi, kadrosal yönden gelişmesi, yalnız kaybedilen yerlerinin doldurulması kalmamaması, baktebek daha fazla kadronun çekilmesi, hem eğitim ve hem de savas tecrübesiyle yetkinleştirilmesi... İşte tüm bunlar bu yıllarda ileri bir boyuta ulaştırıldı. Bütün bunları birleştirildiğinde görülmektedir ki, düşmanın özel savaş orduları Kürdistan dağlarında başına bata olduğu gibi, Partimizin de gerilla deneyimi baş istisnalar dışında esas itibarıyla uygulamaya geç buldu. Demek ki Partinin iç örgütsel yönünün netleşmesi, bu son kesinleşmesi; özellikle dayatılan provokasyonun en sonucunun da iflas ettirilerek buna ulaşılması, dayatılan imhanın boşa çıkarması, gerillanın yetkinleştirilmesi, ilkel milliyetçiliğin ulusal kurtuluş saflarında dayattığı teslimiyet ve ihanet boşa çıkarması; tüm bunlar stratejik anlamda başarılarımızı ifade ediyor. Yaşanılan kayıplar taktik kayıplardır; hatta önlenilebilecek kayıplardır. Ama, parti taktiğine hakim olamama, parti taktiğine içten içe duyulan tepki, onu uygulamamak için her türlü ortayolculuğu dayatılması; bir türlü kendisi ve örgütü koruyamamanın alışkanlık haline getirilmesi; hatta bazılarının adate örgütüne düşmana yenilgisini bekler gibi beklemesi bu kayıplarımız daha da fazlalaştırdı. Ama bunlar bira-kalim stratejik kayıplar olma, Partiyi sundukları dersler açısından da bu derslerden anında sonuç alma sonucunu gözönüne aldığımızda, 88 yılını sığırdı.

Sımdı bu yıl sona ererken görüyoruz ki, Partimiz ulusal kurtuluş saflarında, yalnız Küzey-Batı Kürdistan'da değil Kürdistan'da ideolojik, politik ve pratik önderdir. Partimizin sadece Krastistan ulusal kurtuluş saflarında değil, Türkiye'nin devrimci-demokratik ve hatta Ortadoğu'daki halk hareketleri saflarında da saygın, örnek alınır, birçok deneyiminden ders çıkarılan, sağlam bir pratiğin sahibi olması gerçeği vardır. Partimiz şimdi yalnızca öğreniyor, artık öğretiyor da. Yine iç bölünülüğü açısından, eskiden varolan ideolojik-politik birleşim şimdi en güçlü bir pratik-örgütsel birliktelikle tamamlanmış bulunuyor. Örgütsel çözümlerle stratejik ve taktik önderlik düzeyinde en sağlam bir tanıma ve giderek uygulamaya kavuşmuştur. Doğru parti nasıl inşa edilir, örgütlenir ve yönetilir sorusuna en iyi cevaplar bu yıllarda verilmiştir. Sağlam militan kişilik nasıl yaratılır, özellikleri ve uygulamaları esastarı nedir, adim

adım nasıl hazırlanır, işte bütün bunları pratikte gerçekleştirilmiştir. Bütün bu gelişmelere biz stratejik düzeyde kazanımlardır derken, bir doğruyu dile getirmiş oluyoruz. Kazanclar stratejik düzeydedir, çünkü yıllar sonrasını etkileyecektir. Düşmanın dayattığı bütün stratejiyi işlemez duruma getirdiği, ulusal kurtuluşu saflarında ilkel sınıfın olumsuzluklarını bertaraf ettiği ve en ileri sınıfın önderliğini pekiştirdiği için stratejiktir. Taktiksel önderliğe sağlam adımlar atmıştır. Partinin kadro gücü savaş zeminlerinde, zindanda ve yurt dışında devrim için yaşayabileceği, devrimi pratikte gerçekleştirebileceğini kanıtlamıştır. Sınırlı da olsa her türlü imhaya, provokasyona dayanabileceğini, boşa çıkarılabileceğini gösterebilmiştir. Stratejik-taktik önderlik için bir gelişmeyi en anlamlı bir biçimde bu yıl da yaşamıştır. İşte bütün bunları gözönüne getirdiğimizde, 88 yılı devrim açısından; ulusal direniş, halkımız ve buna önderlik eden Partimiz açısından kazanımlıdır dersek, doğru ve yerinde bir değerlendirmeyi yapmış oluyoruz.

Öndümüzdeki yıl ve yıllar süphe-siz ki, bu temelde kazanımların kendini daha çok açığa vurduğu ve yıllar olacak. Düşmanın süphe-siz kendi özel savaşını 89 ve daha sonrasına da yaymak isteyecektir. Ama asil stratejik başarısızlığı; cemgiste, özellikle de 88'de yaşadığı için 89 ve sonrasına ancak bazı taktik başarıları deneyebilecektir, ki bu da ancak mümkün olabilecektir. Yani kendi özel savaşında gelistireceği yeni sistemleri yoktur. Her türlü silahlı denedi; sonuçta istediğini elde etmedi; daha kalsın; tarihinin her bakımdan kayıplan en çok olan, en çok yiprandığı, ekonomik köktünlüğü en derinliğine yaşadığı, siyasal kesmekesizliği, inancsızlığı iktidar ve muhalefet düzeyinde had safhada yaşadığı Cumhuriyet başından tutulim parlamento ve hükümet kadar, her türlü inancsızlığı, çürümüşlüğü, rüşvete battığı, tüm bu gerçeklerin bizzat burjuva başınında bile artık ayıkta çıktığı bir dönemi yaşayacak. Dışarda emperyalist müteffiklerine o kör inkar politikasını kabul ettirmekte zorlandı, en azından sınırlı da olsa burjuva ölçülerine uyua gereğini daha da fazla duyuyodu, ABD'den bile artı Kürt meselesine daha da gerçekçi yaklaşması gerektiği konusunda azarlar iltisatı bir süreçte bulunuyor. Kısacası 88 için de emperyalist çevrelerden almış olduğu desteği öndümüzdeki dönem fazla bulamayacaktır. NATO, ABD, Almanya, her zamankinden daha fazla, Kürt meselesine siyasi çözüm bul diye ona dayatmalarda bulunacaklardır. Yine, bu konuda yeni çözümleri dayatacaklardır; bu TC'nin sağladığı desteğin zayıflatılması anlamına gelir. Alarınadık çekilipkin gelişmesi anlamına gelir. Bunu yaşayacaktır. Burjuva muhalefeti ilahisi yanında sağlağıdık birlik de bozulacaktır. Daha şimdiden çatırdamış bulunuyor. Kızışan sınıf savaşımı ulusal sorun da olduğu gibi, demokrasinin bir çok sorunda da karşı karşıya gelişmelerine olu ancak ve kendi kalk savaşımında kızmıyayı getirecektir. Zaten özel savas ayağı almıştır; özel tim, korucular işleme durumdadır. Terörcüler veya mahallî savunma birlikleri adı altında bir sistem geliştirmek istiyor. Bu sistem de ne olduğunu iyi biliyoruz. Daha önce MPF eliyle örgütlediği sivil-faşist terör örgütlerini geliştirmek istiyor. Özellikle Kürdistan'da gelişen direnişin Türkiye'ye sıçramasını engellemek için ve Türkiye'deki sınıf mücadelesine

sine karşı bir ön tedbir olarak özel savaş bir birimini, yani teritoryal sistemini geliştirmeye hedefliyor. Kürdistan'da bu savaş zaten uygulanıyor, ek olarak Türkiye'de gelişecek patlamalara karşı da tedbir alıyor. Bunun için de bu faşist niyetle yeni bir örgütlemeye direliyor. MHP'nin yeni kuşullarda, özellikle de geliştirdiğimiz savaşma karşı genelleştirilmesi, resmîleştirilmesi, kanunlaşmasıdır.

Bu aracı ne kadar sonuç alabilir? Kürdistan'da zaten bu özel savaş yöntemleriyle alabileceğini alıyor. Bu süreci uzatacak; uygulamasını daha da geliştirmeye isteyecek ama, bahsedildiği gibi, dışta giderek yayılmasını, yine iç politikada Evren-Özal klâşını tectirinin gelişmesi, durumunu daha da ağırlaştıracaktır. Bu tectir bugün %30'lara kadar yüzde destekle kalmasıdır ya açmıştır. Bunu bir ölçü olarak belirtiriz. Cumhuriyetin seçimi üzerinde çekimleri daha da artacaktır. Halkın bunlara karşı direnişi daha şimdiden özellikle zindan direnişlerinin mücahedeleşme sahip çıkma temelinde daha da hızla gelişmeye adaydır. Zaten hayat pahalılığı nedeniyle kitlelerin öfkesi daha safhalardadır. Yeni yılda bu kendini yer yer daha iyi açığa vuracak ve örgütlemelere yansıyacaktır. Devrimci örgütlemeler gelecektir. Türkiye'de dayatılan faşistlik TKP türü uzlaşma partileri çıkarılamadığı gibi, alsalar bile devrimcilerin devrimci örgütlenmesi bundan daha fazla sonuç alabilecektir. Yine ilkel milliyetçilik dayanarak Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücahedeleşme faşistye etme niyetini sürdürmek istese de, daha şimdiden korucular politikasında olduğu gibi bu yeni politikada da büyük güç kaybedecek; baltık ulusal kurtuluş güçlendirdi bir kaynağa dönüştürülecektir. Oluşturabileceği yeni politikalar bulmak şurda kalsın, mevcut politikalar her uygulanmak istendiğinde daha fazla güç kaybına yol açacaktır. Üstelik devrimin bu politikaları daha fazla kendi lehine dönüştürme gücü söz konusudur.

Her şeyden önce önmüzdeki dönemde, 12 Eylül faşizminin gerek daha da tectir olması, toplumsal dayanaklarının daralması durumu yaşanacaktır. Evren-Özal klâşının özellikle 12 Eylül'ün ilk yıllarında baskı, sindirme ve pasifikasyonla sağladığı istikrar daha sonraları Özal'ın özel savaş ekonomisini daha fazla devreye sokmasını belli bir süre daha sahte bir biçimde de olsa yaşayabiliriz; ancak son yıllarda kendini artırdı daha fazla muhafaza edemez duruma gelecektir. Yeni yılda, krizin bütün yönleriyle kendini açması, varması durumunu alabildiğine hızlanacaktır. Emekçiler üzerindeki yoğun sömürünün bütün sosyal ve siyasal sonuçları kendini açıyor, vuracaktır. Özel savaş ekonomisini topluma daha rahat kabul ettirmek için, her türlü demagogik yöntemle birlikte geliştirilen sosyal-siyasal politikalar gittikçe daha çok teşhir olacak; inanırızın tamamen yitirecek ve böylelikle düzen içinde yeni alternatifler ileri sürülmeye çalışılacaktır. Uluslararası sermayenin daha şimdiden bu durumu gördüğü, ANAP'ın yerini alacak olan düzen içi alternatifler Evren-Özal klâşını geliştirmektedir. Üstlenmiş olduğu alımlar ve ölmüş olanakları geliştirmektedir. Bu aracı ne kadar sonuç alabilir? Kürdistan'da zaten bu özel savaş yöntemleriyle alabileceğini alıyor. Bu süreci uzatacak; uygulamasını daha da geliştirmeye isteyecek ama, bahsedildiği gibi, dışta giderek yayılmasını, yine iç politikada Evren-Özal klâşını tectirinin gelişmesi, durumunu daha da ağırlaştıracaktır. Bu tectir bugün %30'lara kadar yüzde destekle kalmasıdır ya açmıştır. Bunu bir ölçü olarak belirtiriz. Cumhuriyetin seçimi üzerinde çekimleri daha da artacaktır. Halkın bunlara karşı direnişi daha şimdiden özellikle zindan direnişlerinin mücahedeleşme sahip çıkma temelinde daha da hızla gelişmeye adaydır. Zaten hayat pahalılığı nedeniyle kitlelerin öfkesi daha safhalardadır. Yeni yılda bu kendini yer yer daha iyi açığa vuracak ve örgütlemelere yansıyacaktır. Devrimci örgütlemeler gelecektir. Türkiye'de dayatılan faşistlik TKP türü uzlaşma partileri çıkarılamadığı gibi, alsalar bile devrimcilerin devrimci örgütlenmesi bundan daha fazla sonuç alabilecektir. Yine ilkel milliyetçilik dayanarak Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücahedeleşme faşistye etme niyetini sürdürmek istese de, daha şimdiden korucular politikasında olduğu gibi bu yeni politikada da büyük güç kaybedecek; baltık ulusal kurtuluş güçlendirdi bir kaynağa dönüştürülecektir. Oluşturabileceği yeni politikalar bulmak şurda kalsın, mevcut politikalar her uygulanmak istendiğinde daha fazla güç kaybına yol açacaktır. Üstelik devrimin bu politikaları daha fazla kendi lehine dönüştürme gücü söz konusudur.

Her şeyden önce önmüzdeki dönemde, 12 Eylül faşizminin gerek daha da tectir olması, toplumsal dayanaklarının daralması durumu yaşanacaktır. Evren-Özal klâşının özellikle 12 Eylül'ün ilk yıllarında baskı, sindirme ve pasifikasyonla sağladığı istikrar daha sonraları Özal'ın özel savaş ekonomisini daha fazla devreye sokmasını belli bir süre daha sahte bir biçimde de olsa yaşayabiliriz; ancak son yıllarda kendini artırdı daha fazla muhafaza edemez duruma gelecektir. Yeni yılda, krizin bütün yönleriyle kendini açması, varması durumunu alabildiğine hızlanacaktır. Emekçiler üzerindeki yoğun sömürünün bütün sosyal ve siyasal sonuçları kendini açıyor, vuracaktır. Özel savaş ekonomisini topluma daha rahat kabul ettirmek için, her türlü demagogik yöntemle birlikte geliştirilen sosyal-siyasal politikalar gittikçe daha çok teşhir olacak; inanırızın tamamen yitirecek ve böylelikle düzen içinde yeni alternatifler ileri sürülmeye çalışılacaktır. Uluslararası sermayenin daha şimdiden bu durumu gördüğü, ANAP'ın yerini alacak olan düzen içi alternatifler Evren-Özal klâşını geliştirmektedir. Üstlenmiş olduğu alımlar ve ölmüş olanakları geliştirmektedir. Bu aracı ne kadar sonuç alabilir? Kürdistan'da zaten bu özel savaş yöntemleriyle alabileceğini alıyor. Bu süreci uzatacak; uygulamasını daha da geliştirmeye isteyecek ama, bahsedildiği gibi, dışta giderek yayılmasını, yine iç politikada Evren-Özal klâşını tectirinin gelişmesi, durumunu daha da ağırlaştıracaktır. Bu tectir bugün %30'lara kadar yüzde destekle kalmasıdır ya açmıştır. Bunu bir ölçü olarak belirtiriz. Cumhuriyetin seçimi üzerinde çekimleri daha da artacaktır. Halkın bunlara karşı direnişi daha şimdiden özellikle zindan direnişlerinin mücahedeleşme sahip çıkma temelinde daha da hızla gelişmeye adaydır. Zaten hayat pahalılığı nedeniyle kitlelerin öfkesi daha safhalardadır. Yeni yılda bu kendini yer yer daha iyi açığa vuracak ve örgütlemelere yansıyacaktır. Devrimci örgütlemeler gelecektir. Türkiye'de dayatılan faşistlik TKP türü uzlaşma partileri çıkarılamadığı gibi, alsalar bile devrimcilerin devrimci örgütlenmesi bundan daha fazla sonuç alabilecektir. Yine ilkel milliyetçilik dayanarak Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücahedeleşme faşistye etme niyetini sürdürmek istese de, daha şimdiden korucular politikasında olduğu gibi bu yeni politikada da büyük güç kaybedecek; baltık ulusal kurtuluş güçlendirdi bir kaynağa dönüştürülecektir. Oluşturabileceği yeni politikalar bulmak şurda kalsın, mevcut politikalar her uygulanmak istendiğinde daha fazla güç kaybına yol açacaktır. Üstelik devrimin bu politikaları daha fazla kendi lehine dönüştürme gücü söz konusudur.

seceğini, zaten istikrarını daha şimdiden yitirmiş olan ekonominin iyice altüst olacağını, bu biçimleye zorlanmanın gerek sistemin ve gerekse onun içi ve dış dengelerinin çökmesi için daha fazla vurgulamaktadır.

Alternatif olarak geliştirilmeye istenen modelin sosyal-demokrat maskeli olduğu, SHP somutunda buna ulaşmak istedikleri görülmektedir. SHP'nin, özellikle MİT yönlendirmesiyle içindeki düstür demokratları gittikçe daha yayıflattığı ve etkisizleştirdiği, bunun yerine tepeden inme devletçi, gerek ulusal sorunda ve gerekse demokrasi sorununda geri ve faşizm iştirakçisi adınımları atıyor görülmektedir. Ki, bu, sermayeye daha fazla güven vermek için yapılmaktadır. SHP'nin burjuvazi ve uluslararası sermaye için tehlikeli bir aygıt olmadığı, eklektikliği, güvencileşeceği diye getirilerek ve bizzat TÜSİAD'ın düzenlediği toplantılar, garantiler verilerek, alternatif haline getirmeye çalışıldığı gözlenmektedir. Eğer Evren-Özal klâşını hak nezdinde kendini kabul ettirebilir, özellikle yer seçimler ve cumhurbaşkanlığı seçimlerinde istediği sonucu alabilir ve çeşitli sahtekarlıkları, baskıları ve her de ekonomiyi oynayarak, en azından hedef olarak aldığı 1992'ye kadar dayanabilir, kendi önmüzdü uzatmaya çalışacaktır. Ama eğer bu mümkün olmazsa ve zorlanırsa, sömürüne demokratik mekanizmaları, darbe dışı ve demokrasiyi söze daha da geliştiren bir alternatif ortaya atılacaktır. Böylelikle Türkiye'ni AT ile daha iyi bütünleşmesi için demokratikleşmenin sağlandığı iddia edilebilecektir.

Önmüzdeki dönem ve özellikle de 1989 yılı bunun için kilit bir yıl olarak değerlendiriliyor. İhteki ve dıştaki gelişmelerin daha sağlam bir çözüme ulaşması gerektiği vurgulanıyor; bunun adına da demokrasi içinde bütün sorunların halledilmesi deniliyor; Avrupa ile iyi entegre olma deniliyor; bölgenin en istikrarlı ülkesi konumuna sürdüme adı veriliyor.

Açık ki, yaşadıkları ağır bir kriz var ve bütün bu iddiaları kendileri de inanamazı zorluk çekiyorlar. Ama yine de düzen içi bütün olanaklarını seferber ederek, burjuvaziyi durmadan güçlendirerek, sermayeye daha güçlü çıkararak krizden kurtulmak istiyorlar.

Açık ki, böyle bir bunalmış dönemden devrimi de güçlü çıkarmak mümkündür. Daha şimdiden halta bir hoşnutsuzluk bir tahammülsüzlük gelişmektedir. Bütün emekçi sınıfların, aydınların, gençliğin sistemden aldıkları ekonomik pay yükselen enflasyonla etkilenerek her gün biraz daha artan bir hızla düşerken, sosyal ve siyasal olarak da dayatılan politikaları sürekli geliştirilmeye çalışılmaktadır.

İşte bu krizli durum tepkinin daha bilinci, daha örgütlü bir hale gelmesini ve özellikle 89'da daha da tırmandırılmasını objektif koşulları yarattığı gibi, bilinc ve örgütlenme düzeyinin geliştirilmesini de mümkün kılmaktadır. Her ne kadar bu durumdan en çok yararlanmasını gereken devrimci muhalefet eski alışkanlıkları tam aşmamış da, hayatın zorlaması ile 80'ler öncesinin dogmatik, kendi üretmeyen, sağlam bir iktidar adayı haline getirmeyen, çözüm değil çözümlüştürük içinde kendi kendini tüketen ve böylelikle her türlü yeniliye açık tutan devrimci sol muhalefet yerine, kendini yenileyebilir, diğer emekçilerin çıkarlarını bilimsel ifadesi olarak siyasal geliştirebilir, bunu uygun

örgütlenmelerle hayata geçirebilir ve tutarlı çabalarıyla sonuç alabilirliği mümkün kılan olgularının ortaya çıkması önemi içine girildiği açıktır. Bu dönemde dayatılması gereken, halkların kurtuluş hareketidir. Türkiye için devrimci-demokratik bir seçenek geliştirme gerek vardır. Partimizin, 12 Eylül faşist rejiminin bastırıldığı dönemde, yapılmaması gereken bir direniş hareketi geliştirmek olduğu düşüncesiyle buna anlam kazandırılmı. Şimdi, Faşizm Karşı Birleşik Direniş Cephesi silâhını kullanarak tüm gücüyle destek olmaya çalıştığı bilinmektedir. Partimiz, önmüzdeki dönemde bu silâhı yenileştirerek, güncel koşullara uyur hale getirerek ve genel olarak bir iktidar alternatif haline gelmesi için elinden geleni yaparak, halklarımızın birleşik mücahede cephesini açmak ve giderek birleşik halk cephesini somut bir ölçü haline getirmek için elinden geleni yapacaktır. Bu dönemde, bir yandan da Kürdistan'da ilkel milliyetçilik ile her türlü yeniliye, iştirakçiliğe bağışlanan kadim etnis reformist küçük-burjuva milliyetçiliğinin birlikte dayattıkları faşistçiliği tamamen boş çıkarmaya çalışacak, bu doğrultuda atılan adımları sonuca götürmeye bilecektir. Türkiye devrimci-demokratik mücahede gerçeğine dayatılan klasik sosyal-sosyal, oportünist eğilimleri ve önmüzdü özellikle Evren-Özal'a ulaşma temelinde geliştirilmeye istenen iktidari TBKP ile "Sol Birlik" biçimindeki faşistçiliği alabildiğine teşhir ve tectir edecektir. Türkiye halkının devrimci-demokratik seçeneğinin güçlenmesi için her türlü enternasyonalist dayanışma gösterecektir. Önmüzdeki dönem bu alanlarda da önemli gelişmelerin sağlanması ortaya konulacak çabaların niteliğiyle kendini iyice hissettirecektir.

Düşman açısından önmüzdeki dönem böyle geçecekken, Partimizin çizgisinin daha da yetkinleşmesi; hem nitelik ve hem nicelikte sağlam bir kadro örgütü haline gelmesi kaçınılmazdır. Alınan bütün tedbirler, yüzlerce yeni kadronun eğitimi, örgütlenmesinin ve mevzilendirmesinin mümkün kılınacaktır. Kürdistan devrimini her düzeyde karşılayacak bir kadro sayısı ve sağlam özellikleri söz konusudur. Sağlam bir taktiksel savaşma gücü, doğru örgüt ve mücahede anlayışı denenmiştir; sağlamlığı kanıtlanmıştır. Kazanılan sağlam mevziler vardır. Yurt içinde, dağlarda savaşma şehirler de ilave edilmiştir. Şehitlerin de büyük desteği ve örgütlenmesi söz konusudur. Daha şimdiden içine girilen bu sürecin yeni yılda daha da hızla gelişmesi, Ulusal Kurtuluş Cephesinin büyük kitle gücünün ortaya çıkması, köylülükün Partiyeye duyduğu büyük umut ve güvenin örgütlenmeye dönüştürülmesi, Ulusal Kurtuluş Cephesinin giderek maddi bir güce dönüştürülmesi söz konusudur. Bir yandan çok sayıda taze güç bu siyasal hareketliliğin ortaya çıkarken, gerilimin de çok olması, sağlam mevzilerin daha da sağlamlaştırılması, üslenmeden tutulmı lojistik kadar giderek yetkinleşmesi, sağlam bir komutaya kavuşması, yeni yeni gerilla üs alanlarına ulaşması ve bunu Türkiye'ye kadar yayması görevi vardır.

Önmüzdeki dönemde, Partimizin, temel mücahede bilinci olarak taktikine yansıtıldığı gerilla daha iyi oturtulacaktır. Gerek örgütlenme ve gerekse hedefler düzeyinde giderek daha etkili adımı atması söz konusudur. Gerillanın hem nicel ve hem de nitelik olarak gelişmesini sürdürmesi, şimdiki kadar sağlamlaştığı mevzilerini

daha da güçlendirerek yenilerini ilave etmesi kaçınılmazdır. Daha sağlam bir hedefler programına ve bu programların daha gerçekçi hayata geçirilmesine tanık olacağız. Gerilla sadece dağlık tarak alanlarda değil, ovalık kırak alanlarda ve kentlerde de mücahedeyle tırmandırılacaktır. Özellikle, özel savaşın o sınırlı tanım ve kendini hiçbir ahlaki kurala bağlı hissetmeyen özellikle kar, devrimci yöntemleri alabildiğince çeşitlendirilerek geliştirilecek; yine, özellikle zindanlardaki yoldaşlara dayatılan idam tehditleri ve onları direnişi militanlıkta uzaklaştırmak için provokasyonlarla içine sürülen politikalar karşılıklı bulacaktır. Her gün Demoklesin kılıcı gibi, başta Partimizin kahraman direnişçileri olmak üzere, bütün zindan direnişçilerine dayatılan bu hunhar politikayı sert bir biçimde cezalandıracağız, idamları ister güdümlenmesin soksun, isterse sokmasın bu alcağla tehdit politikası karşılıklı bulacaktır. Sömürgecilerin daha şimdiden PKK sosyalistleri dergilerinin ayırdıkları, bazı generallerin idamların bazılarının yapılmasını istediği biçimde bazı tehditleri ileri sürdükleri görülmektedir. Biz ölümün korkmayız; ölümüne gerek yerde ölmesinde de biliriz. Ama idamdan daha beter olan bu durum ortadan kaldırılması için özel savaşın bu tehlikeli yönlerine acımaz darbeler indireceğiz. Kendi hukukuna bile bu kadar saygısız olan bu rejim ya en azından burjuva hukuku düfleri ile kalmasını bilecek, ya da eğer ısrarla bu tutumunu sürdürürse hakkettiği ve hiç beklemeyen darbeleri peşisıra yiyecektir. Önmüzdeki dönem bu yönden de güçlü bir atılım ortaya çıkarılmasına tanık olacaktır. Hedeflerimiz her düzeyde daha çeşitlendirilecektir. Özellikle, yerli iştirakçilik ve teritoryal savunma dedikleri milisi daha da güçlendirerek ve resmi bir kılıf giydirerek geliştirmek istedik-

"Bu yeni yılı karşılarken, yakın tarihimizin, özellikle de 1988'in derslerini sıkı sıkıya derlemek; kayıplarımız açısından gerçekten gerekli yaşatmamak ve daha da büyük başarıları ulaşmayı mümkün kılan uygulamaların sahibi olmak, durumu iyi değerlendirmek hem mümkündür ve hem de büyük gelişmelerin esası olacaktır..."

leri içi savası daha da acımasız bir devrimci savaşma karşılayacak; ve yalnız Kürdistan'da değil, Türkiye'de de diğer özel savaş taktiklerinde olduğu gibi bu taktikliden daha da doğmadın boş çıkarmak için elinden geleni yapacaktır. Bu temelde, Kürdistan'da geliştirilen bu direnme olanakları Türkiye'nin devrimci-demokratik gücüne destek olarak sunacak; bir yandan ilkel dayanışma birlikleri geliştirilen, aynı zamanda eylemde Kürdistan'ın üs alanlarında Türkiye halkını sonuna kadar yaralandırarak, onun da omuz omuza kutsal bir emek kavuşması girmesine sonuna kadar kendimizi görevi hissedecek; ona karşı görevlerimizde gerekeni yapacağız. Halkımız kendi siyasal ordusu-

masını en çok bu dönemde somut bir biçimde yaşayacaktır. Her düzeyde bütün halk kasimlerini kendine kurtuluş cephelelerinde örgütlenmektedir. Düzen partilerinin etkilerinin daha da sınırlanması, pasifikasyonu yöntemlerinin daha da etkisiz kılması ve özel savaşın özellikle geliştirmeye istediği, sürekli tahrip ettiği örgütlenmesinin daha da hızlandırılması için büyük çabalar harcanacaktır. Halk komiteleri her düzeyde geliştirilmeye çalışılacaktır. Halkımız kendine çok birliklerinde birleşmenin gereğini derinden inanacak ve kendi savunma savaşını tarlada, fabrika, okullarda, mahallelerde, kasabası her yerde geliştirecektir.

Halk savunma birlikleri, düşmanın teritoryal savunma birliklerine karşı daha şimdiden hazırlanarak hayata geçirilmeye çalışılacaktır. Halk savunma birlikleri bir yandan emeği korumak, yani halkın ekonomik olarak daha da sömürülmesini önlemek, yani halkın bir ekonomik mücahedeyle bu dönemde daha da hızlandırırken, aynı zamanda bunun güçlü bir siyasal mücahedeyle mümkün olacağını da görecektir, dolayısıyla ekonomik ve siyasal mücahedeyle örgütlü bir biçimde sürdürme gereğini duyacak ve gereklerini yapacaktır. Yine, kendisine dayatılmak istenen, düzen içi burjuva partilerine bağlama politikalarının ve bu konuda ara bir kayış rolünü oynayan, daha şimdiden tüm hedeflerine icazetli bir sahte Kürt partisi ile komünist parti kurmayı koyarların teşhir ve tectirini yapacak; bunun da hayati bir sorun olduğunu bilecektir. Kendi devrimci seçeneğini her zaman bu içi iştirakçilere karşı da sağlam bir biçimde hazırlayıp, bundan asla vazgeçmeyecektir. Kürdistan halkı ilk defa düzenli direnme temelindeki mevzilerini daha iyi savunacak, daha fazla yeni mevzi kazanmaya çalışacak, ideolojik ve siyasal bağımsızlığını hayati bir konu olarak değerlendiren giderek daha güçlü bir halk hareketine ulaşacaktır. Daha şimdiden bu konuda halkımızın yaşadığı büyük tartışma, kendi gereğini değerlendiren ve bunu kurtuluş götürme konusundaki kararlılığı büyük bir yitirme gücüne, bir halk özgürlük yürüyüşüne dönüştürülecektir. Partimizin kadrolarına şimdiki kadar yürüttüğü özgürlük hareketine, halkımız kendi savunması ileri bir özgürlük yürüyüşüne dönüştürerek eşlik edecektir. Bu durumda ulaşılması her türlü zararların temel olduğu bilecek, öyle değerlendirecek ve öyle yürütecektir.

O halde, bütün bunlar daha şimdiden içine girdiğimiz gelişme yönelimlerini, Ulusal kurtuluş Kürdistan genelinde Partinin artan itibarı söz konusudur. Her tarafta yükseltilen içi destek gelişmektedir. Yalnız aydınların değil, bütün sınıf ve tabakaların Partiyeye yönelik ileri düzeydedir. Partinin kitle desteğinde ve savaş gücünde muazzam bir gelişme ve buna önderlik edecek Partinin çekirdek gücünde bir gelişme vardır. Bütün bunlar daha şimdiden ulaştığımız sonuçları ve eğer doğru yolda ısrarla dayatırsanız bu gelişmelerin katbekat daha fazla olması isten bileceğidir. İşte ulusal kurtuluş savaşlarına ve özel örgütlenmelerinde daha ortaya çıkan gelişmelerle dayanarak diyorum ki, önmüzdeki dönem gerçekten halk savaşımızın sağladığı bir dönem olacaktır.

Stratejik gelişmeyi bu yakın geçmişte yaşadığımız belirttik. Bu olumlu etkisini önmüzdeki döneme de yatacağı, ama bu yönlendiren olamayacaktır. Buna söy-

Sevgili Partime, Yoldaşlar!

Bu sözcüğe çok şey; aşında her şey gizli. Ortak kavga, irade ve eylem birliği, düşün birliği demektir. Yani ortak bir yaşam biçimi, düşünüş ve eylem birliğini dile getiren bir sözcük. Dava arkadaşları, mistik bir bağlılık ve sevgi vardır. Bu bağlılık, mayasın ortak düşüncesinden alır, ortak amaçlarla, ortak yaşamla, ortak kavga ile biçimlenir. Ve aynı örgüt çatısı altında biçimlenir. Yeryüzünde olduğu gibi bağında, yoldaşlık duygusundan, yoldaşlık sevgisinden daha değerli bir şey düşünmüyorum. Böyle soylu, yüze ve kutsal bir bağla size bağlandım. Bu yüce ilişkiyle sizinle aynı dava denizinde kucaklaşacağım için, bilesiniz ne kadar mutlu ve kıvançlıyım! Bu duyguyu ancak yaşayarak bilecek, anlayacak, etinde kemilginin hissederek yaşayarak, sevincine ve coşkusuna varabilirsiniz. Size, yoldaş diye seslendikimde, tüm hükümlerim bir sevinç, coşku dalgalı kaplar; tüm benliğimi etkisi altına alır. Bu sevinç sonrasında ne mutlu ki PKK'lı diyeli geliyor insanın. Yaşatan, yaratan, kişilik veren, çalkalamasını öğreten, sorumlulukların bilincine varıran, kavga adamı eden, onurlu ve kişilikli bir yaşam için ÖLMEYİ öğreten Ö. Kölelik, varoluşu neredirli Ö. Kölelik ve aşaklığın hüküm sürdüğü bir toplumda insanı değerli kazardıran, onları yeniden yücelterek layık olduğu yere koyan da Ö. "PKK"lı olma, "yoldaş" sözcüğüne derin gözle; her şey var onda. Ne mutlu ki, bizim için çok yüksek ve derin anlamlar yüklü bu sözcükle tam anlamıyla bütünleşebilenlere, onu kişiliğince cismileştirebilenlere... Doğal olarak buna varmak için kavga etmek yine kavga etmek, her düşüncü nedenleri ve sonuçlarını çözümlüyecek aydık kalkmak ve yaşamı bütün boyutlarıyla devrimci mücadele gerektir. Yüzyılların anlayış ve alışkanlıklarının hüküm sürdüğü, insanı değerlerin içinden, örgütsel ve çapışlı değerlerin egemen olduğu bir toplumda filizlenen devrimci değerlerin kısa sürede yeni bir kişilik yaratması elbetteki zor, uzun sürede olabilecek bir iş. Ama olanaksız değildir. Bizim kısa tarihimiz, bunun yüzölçümü örneğiyle dolu.

Yoldaşlar, mücadele yaşamının büyük bir bölümünü faşist sömürgeci zindanlarda geçiren, bugün ise aynı güçlerce ölüme mahkum edilmiş bir yoldaşız olarak, son kez size seslenmek, bağ duygu ve düşüncelerimizi ana çizgileriyle de olsa teslim ediyorum. Bunu, sizden aldığım pevek ve moral gücüne ölüme göden bir yoldaşızdan, sevgi, selam ve bağ mesajı olarak algılamalıyız. Bir yargılama metni değildir, yani. Öyle de olsa, vicdanımızı rahatlatan eden geçmiş yaşamımdaki bir-iki noktayı belirtmeden geçmeyeceğim.

Evet, mücadele yolu, bizim ülkemizde daha bir çetin, daha bir

zorlu, daha bir inış çıkışlı, daha bir özerlikli. Bunun nedenleri belirdir. Ortadoğu çapında deprem yaratacak kadar büyük bir dava olması. Büyük dava, büyük insanların, güçlü insanların omuzları üzerinde yükselmek anlamı. Büyük bir davayı omuzlamak PKK, bizi bu davanın gereklerine göre eğitti. Yeniden biçim verdi, yeni bir kavga ve yaşam biçimi vermeye çalıştı. Bu PKK kişiliğiyle kısa, PKK kişiliğiyle edindik, tüm eski eğitim, düşünce, davranış ve alışkanlıklarını altı edip devrimci ögeleri kişiliğin tüm alanına egemen kılmak süreci işiydi elbette. Tüm hayat hikayemi anlatıyacağım, bunu gereksiz görüyorum. Bunun yargısını size bırakıyorum. Şu kadranı belirtiriyim. Partiyi varlık nedenini bildim. Onurla yaşadım, onunla coştum, onunla sevindim, onunla düdüldüm, onunla duyduğundım, onunla düşündüm. Onsuz bir yaşam çizgisi düşünmek ne kelimem. Düşünmüyorum.

Böyle olmakla birlikte, PKK ideolojisi ve değerleriyle tanışmam, onları benimsemem, özümlemeye, kavga ve yaşam biçimi olarak seçmeye çalışmam, hem PKK kişiliğiyle ete-kemide bürünmek anlamına gelmiyordu. Daha işin başındaydım. Yılların köklesim alışkanlıkları, yer etmiş ediliş ve yazılıkları bir çırpıda istemem de atılmıyordu. Köklü bir devrim gerekiyordu. Ve kişilik düzeyindeki çelki ve çatışma varlığını sürdürmekte. Bu kıyasıyla bir devrim kavgasıydı. Diş koşullar devrimci olmayan ögeler, lehinde işlediği dönmeler bu ögeler yeterince etkisizleştirilmemişse öne fırlıyor. Bende kişilik düzeyindeki bu kavga edici, olumsuz ögelerin öne fırladığı, davranışlarımı (özellik davranışlarımı) belirlediği anlar olmuştur. Örneğin polis sorgusu.

Diyebilirim ki, mücadele yaşamının en olumsuz anını oluşturan Partiyi layık bir tavır koymamıştım. "Ser verip sir vermeme"ni yaşamıma geçirmemişim. Bu PKK'lık, PKK kişiliği sözüğü tam anlamıyla direnişli, kavga; y; yüce değerler, dava, dava uğrunda ölmesi bilmedik. Engin bir fedakarlık, içkencenin, cecallın, sözcüzün üstüne üstüne ürnetmek. Tek sözcükle kararlı, ısrarlı, sabırlı kavgasıydı. Evet, ben bunlara ulus varanavranımıştım. Partiyi yeterince temsil edemediğim içkence tezgahlarındım. Bunun biricik ve esas sorumlusu bendim. Oysa sorumlulukları vardı. Bu durumu daha da ağırlaştırıyordum. Kişiliğimde devrimci olanı devrimci olmayan arasındakı çatışma, bir an için de olsa, olumsuz olanın lehine sonuçlanmıştı. Ama yaşam ve kavga tüm hızı ve şiddetle sürüyordu. Buna ayak uyurmak, olumsuz kaynak ve kaynakları üstüne cesaret ve kararlılık yürümek gerekiyordu. Politika tavrımın nedenini şöyle de değerlendiriyordum: Demek ki PKK'nın bana verdiği ideolojik ve kültürel güçlü bir ideolojide dönüştürmüştüm. Zorluklar altından kalkabilecek, dava uğrunda ölmesi bilecek

M. Can Yüce:

"Güzel ve özgür bir yaşam için ölümle kucaklaşıyoruz"

kader güçlü bir kişilik... Zayıflıkların inanç eksikliğinden, ideolojimizin eksikliğinden kaynaklanmıyordu kesinlikle. Bilinçte, inançta vardı. Ama eksik olan, bunlarla henüz tam olarak kaynaşmamış, bütünleşmemiş bir kişilik, irade gücüyü. Zayıf yanım buydu. Pratik bunu göstermişti. Benim için görev, kendimi yeniden deyim yerinde iş yaratmaktı. Diğer bir deyişle PKK ideolojisi ve değer yargıları kişiliğimi yeniden biçimlendirmek, zayıf eski yanları giderip güçlendirmek, benim için görev buydu. Geçmişteki bir olumsuzluk, bir eksişlik, bir vıdan azabı, hep acı verirdi. Bu doğru ve keşirdi. Ama bu bir yaşam biçimine, bir duygu ve ruh haline dönüştürülemezdi. Böyle bir şey olumsuzluğu tuttuğu olmaksızın ki, kavga seyrinde, kayıtsız kalmayı getirmek baska bir sonuç vermez. Geçmişteki o olumsuz anı, o kahredici zaafı kavga, içteki ve dıştaki düğmana karşı, kamçılayıcı olmalıdır. Özellikle bu, içteki düğmana karşı gözönünde tutulması gereken bir deney olmalıdır. Yoksa ben adam olmam gibi yanlış bir kaniyle kendine bir yaklaşıp, tükenişin ön adımıdır. Burada sorun, yine biresel ün, şan vb. sorunu değildir. Devrimin bir neferi olma kararında olan bir bireyin, sözcüğün gerekçesi anlamında PKK'lılaşmasıdır. Yaşamın tüm alanlarını, uzun çizgisini yönlendirebileceğidir.

Bu da kavga içinde olur. "Bir devrimin en büyük eseri, onun yarattığı devrimcilerdir" sözü boğusa soylenmektedir. Bizi de Kürdistan devrimi yodura yodura yaratacak. Birey, topluluk, üye, parti etkileşimi içinde birbirlerine bir şeyler vererek, bir şeyler katarak ikinci ögenin başatlığına yaratıcı devrimci.

PKK düşüncesi doğana kadar toplumumuzda egemen kişilik tipleri biliyoruz. Ortak noktaları yabancılığa, soysuzlaşma, siliklik, uydulaşma, ve kısırlık olan bu kişilik tiplerinin Kürdistan ulusal gerçekliğine olduğu kadar, çağdaş insan kişiliğine de yabancı ve karıştırdı. PKK, bütün bu kültüre ve kültürel değerlerin ürünü olan kişilik tiplerine karşı savışı. Özgür, çağdaş, onurlu ulusal ve toplumsal değerlerle özbenimsen bir kişilik kuydu önüne. Yeni tipte bir Kürdistanlı yaratmayı da. "Her gün kölece bir yaşam altında barış içinde yitip yok olmaktadır, savaş içinde özgür ve demokratik bir ulus yaratma" şiarının birer birey düzeyindeki kavgasıydı ya. Onun için bizi, beni PKK yarattı. Kürdistan özgürlük kavgasını yarattı. Çok şey verdi. Bunu her dokumda hissediyordum.

Devrimci ögeleri, birey yaşamının her alanına egemen kılmak süreci işiydi dedim. Bugünden yana olacak bir şey değildir dedim. Polis sorgusundan sonra karşılaştığım ikinci büyük enav 1981'ın sonlarında Diyarbakır zindanlarında dayatılan teslimiyet programıydı, içkenciydi vahşetiydi tüm devrimci ve insanî değerlerin ayaklar altında çiğnenmesi. Onlar bizi bize yabancılaştırıp inanet ettirmek kararındaydılar. Düşüncelerimizde, inançlarımızda devrim-

ci ve insanca olan her şeyi karşı suç işlettirmek istiyorlardı. Bu zindanlar özgürlük tutsakları şahsında PKK ve önderliğindeki bağimsizlik davasını boğma ve zindanları kasvetli labirentlerinde gömme ezme komposuoydu, planıydı. Tehlike de özgünlümecek kadar büyüktü. Görevimiz de açık-seçikti. Direnmekti, biz de öyle yaptık. Parti bayrağını zindan burclarında dalgalandıracak, kompo ve yonuları boşa çıkacak, yaşam, kavga ve özgür yaşam umudunu haykıracaktı. Bu haykırış, içkencenin yol aldığı çizgilerle birbirine kavuşacak ve halkımızın, Partimizin yüreğinde, beyinde yankısını bulacaktı.

Evet, dayatılan imha planları ve komplolar karşısında, "Direnmek yaşamaktır." Başka bir yolu yoktu. Düşman tüm olanaklarıyla, saldırı silahlarıyla, Türkiye ve Kürdistan'da ele geçirildiği aysal üstünlükte; tüm şiddetle saldırısına geçmişti. Tutsaklarını işe, inançlarını, düşüncelerini, halk sevgilerini, güzel ve özgür yaşamı olan umutlarından başka silahları yoktu. Ama bu silahların güçlü koruncu. Öyle korkuncu ki, bükülmez bir iradeyle dövüşüyordu. O, tepeden tırnağa kadar silahlı olan ve tek güç olduğunu ilan eden cuntayı düş getirecekti.

'80 sonlarında başlayan, 1981 Mayıs'ının sonlarına kadar süren savaşın direniş içinde bir nefes olarak yerimi aldım. Sorgu, benim için unutulmaz bir deneydi. Aynı hata tekrarlınmamalıydı artık. Burada esas kaygı, kişilik kanıtama değildi. Kesinlikle temek kaygım ortak davaya yeteneklerim ve gücüm ölçüsünde katkıda bulunmaktı. Bununla huzura kavuşabilir, bunulla yaşayabilirdim. PKK'lı kişiliğin bu süreçte gelişip çelikleşmesine inanıyordum. Her gün, her saat etemede-kemide hissettığım sorumluluğu böylece yerine getirebilirdim. Bu söylediklerim, tüm devrimciler, her devrimci için geçerlidir. Aslında sorumluluk bilinciyle, parti bayrağını zulmün burclarında dikmek anlaşılsaydı direniş sürdükürm. Mayıs 1981'in sonlarına doğru artık teslimiyetin genelleştiği bir ortamda ben de teslim oldum. Evet hepimiz teslim olmuştuk. Ama bu, tek tek bireylerin direniş sürdükürmeleri için bir gerekçe olamaz. Biliyoruz ki direniş, son çözümlümede bireyseldir. Örgütün dağıtıldığı noktada bireyseli inatıydı, bireysel irade bireyseli rol oynar. Partiyi temsil eden, bunu ölümlü pahasına yapabiliriz. Bu anlamda hiçbir engel yoktu. O halde, kendime ilgili olan teslimiyetin sorumluluğu bana atıldı. Zorluklar karşısında boyun eğmişim. Ama, inanç ve ideolojik düzeyde bir boyun eğiş değildi bu. Teslimiyeti şiddetle inatlıydım.

Teslimiyet ortamında, vahşet ve zulüm altında mahkemeler açıldı. Benimkisi daha sonra ek ana davaya eklendi. İki mahkemede de teslim, aysal savunma temelinde olmaksızın beraber, biraz tutuk, biraz didilendi. Oysa konumum, aysal sorumluluklarım daha etkin bir tavır sergilememi gerektiriyordu. Ama kısa sürede bu tutuk ve didilgen tavrın aşıldığını gönül rahatlığıyla söyleyebilirim.

Bu yazımda, çağdaş KAWA Mazlum yoldaşın amnadan geçmeyeceğini, Mazlum yoldaş, zifiri kararlılık yüzünden, üzerinde kara bulutların dolacağı cezaevi labirentinde, bir güneş gibi doğdu. Yolumu aydınlattı. Teslimiyetten kurtuluş yolunu gösteren bir mesajıydı. Devrimci Kawanın süzülerek gelen 1970'lerde PKK kimliği kazanana, 1981'de yükselen ama yenilen, tarihsel direniş çizgimizin yeni koşullarda (hem de çok koyu ve umutsuz koşullarda) kırılmıyordu. Nevroz isyanının yüreklerde, bilincelerde toplumsal ateşe dönüştüren bir kıvılcım. İhanete, teslimiyete ve zulme en üst düzeyde bir başkaldırıydı Ö. Mazlum bir isyandı; bilinci, umdu devrimci Kawa'nın ösünde döven, proletar bir biçim verendir Ö! Hayri yoldaş; "Bizde inanç var, ideoloji var, ama azimle eksiklik var, ölmeyi bilmekte tereddüt var" diyordu. Soylu bir dava uğrunda nasıl öleceğimizi biliyoruz. Bunu Mazlum yoldaş öğretti bize. Teslimiyet labirentinde emilimden tutulmuş kaptısına götürün Mazlum yoldaş. Mazlum'un bana öğrettiği dersin, bende bir kilometre taşı değeriinde olduğunu anisi çizerek vurgulamayıyım. Sonraki mücadelede, direnişlerimizde Mazlum'un derin çizgisi vardır. Sonraki yıllar biliniyor.

Yedi yılı yakın bir süre birlikte içkence gördüğüm, birlikte neşelenmişim, birlikte acı duyduğum, birlikte coştüğum, birlikte duyduğum, birlikte direndiğim ve yaşadığım zindan yoldaşlarımı Siz özgürlük tutsakları!

Yakında, fiziki olarak ayrılaştığımız sözden. Ama bu fiziki bir ayrılıktır. Gönüllerimiz yine birlikte Kürdistan için çıpacak, yine birlikte seveceğiz, içseceğiz, üzeceğiz. Ö güzel sözcükle dile gelen ortak kavga kucaklaşacağı. Önemli olan da bu değil mi? Geçmiş mücadelede deneyimsiz kızıl yolu değeri kanlıyılar, canlarıya, yaşamlarına çizmişlerdir. Onlar direnişle, özgürlük mücadelesiyle özdeşleştiler, bayraklaştılar. Diyarbakır zindan şehitleri, Mazlumlar, Hayriler, Kemaller, Akifler, Ferhatler ve diğerleri... Biz özgürlük tutsaklarını omuzuna parti bayrağını, onurlu dalgalandırmaya görevini yükledikler. Bu görev, her saat yüzümüzde, bilincimizde titreyişleri yaratıyor. Bizim onlara karşı namus borcumuz var. Onların sevgiye dalgalandırdıkları parti bayrağını, gözbebekleri gibi korudukları ve bizlere özenle titredikleri parti bayrağını emnet ettiler. Uzun süren devrim kavgası bir bakıma bir "bayrak taşıyıcı" Mazlumlar, Kemaller, Hayriler ve diğerleri yüzlerce yoldaşın bu davaya devraldı. Onurlu yaşamaya, onlara layık olmakla çalıştık. Yarin, bir de başkasına bırakacağız. Düşen her garilla, bayrak sağıttı başka birine teslim edecektir. Ve bu sürüp gidecektir.

Özgürlük tutsakları

Mazlum, Hayri ve Kemal yoldaşlar şehit düştüklerinde bize görevliyorlardı. Parti bayrağını emin ellerde dalgalandırdı, yüce dava uğrunda ölmesini yüce bellediğimizizi

İLKEL MİLLİYETÇİLİĞİN İFLASI VE TARİHİ İHANETİ ÜZERİNE

Başlatıcı 1. sayfa

Kürdistan toplumunun bugün karşı karşıya olduğu sorunlar, yüzyıllardan beri sürekli tekrarlanan, fakat değişik zaman ve koşullara göre farklı biçimlerde sergilenen olumsuzlukların tekrarıdır. Ortaya çıkan durum kendi içinde hem olumlu ve hem de olumsuz gelişmelerin tohumlarını taşıdığı söylenmekte fazla vardır. Tarihsel ve toplumsal gelişmemizin özündeğin engelini aştı ayaklan üzerinde duramayacak kökümü bir ceset gibi düşmesi yakın gelecekte birçok olumsuzluğun kaynağı olsa da, Kürdistan toplumunun binlerce yıldan beri sirtında bir kambur gibi taşıdığı bu yükün ortadan kaldırılmasıyla devrimimiz daha rahat bir nefes alacağını söylemek de mümkündür. Bu yönüyle söz konusu durum güncel olmanın çok tarihsel bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir.

Dünya halklarının ulusal bağımsızlık ve sosyalizm yolunda büyük adımlar attığı bir dönemde, Kürdistan halkı da sömürgecilik karşıtı çabalarıyla bir direniş sergilemekte ve tarih içindeki yerini almak için büyük bir çaba sarfetmektedir. Halkımızın PKK önderliğinde yürüttüğü bu çabaların dilis mücadelesi, kısa bir zaman süresi içinde yüzyıllara süregelen ulusal gelişmeye başlamış, birçok iç ve dış çevrenin gerek kimliğini ortaya çıkarmaya ve yaşanan devrim olayı karşısında tutumunu açıkça iftira etmeye zorlanmıştır. İç ve dış çevrenin can havlığıyla halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine saldırmış ve dayattığı ihanet ve tasfiye çabası da bu ulusal gelişmeler ve netleşmeler sonunda ortaya çıkmıştır. Yoksa asırlık ulusal ve uluslararası politikaların hemen değişmesi ve alelacele yeni siyasal arayışların içine girilmesi kendiliğinden olmuş değildir. Emperyalizmin ve faşist Türk devletinin daha önce açtıkları anlamdıkları Kürdistan sorununu, yasadıkları ve yine bir çözümümüz için gündem oluşturmaları tamamen ulusal kurtuluş savaşımıza dayattığı bir arayıştır.

Halkımızın yaşadığı yeni tarihsel süreç ve bu sürecin dayattığı ölçüler, toplumumuzun büyük bir kesiminin daha önce yaşamadığı yeni bir gelişmedir. Bunun için, toplumumuzun önemli bir kesiminin olayları değerlendiren bir bilinç-bilimsel içi ölçüler kullanmak istemesi binlerce yıldan beri yaşadığımız ve bugün daha da çoğalan olumsuzlukların hesabını vermek istemeyen suç sahiplerinin işine gelmektedir. Kuşkusuz böyle dayanaklar arama boş ve daha şimdiden sonuçsuz kalması mahkum bir çabadır. Çünkü soybildiği gibi, en büyük ve yanlışmaz mahkemeye tarih mahkemeleri ve onun aldatması çalışması boşundadır. Günümüzde karşı karşıya kaldığımız sorunların kendi çözüm aracı ve olanaklarını beraberinde getirmesi bu gerçeği daha da güçlendirir.

Sınıfların varlığı ve yürüttükleri siyasal mücadeleler dar bir çerçevede içinde ele alınamazlar. Her sınıf, tarihe ve topluma, ideolojilerin taşıdığı da ekonomiyeye varana kadar yaşamın tüm alanlarında kendi damgasını vurur. Bunun için, tarihin belli kesitlerini olduğu gibi, toplumların içinde bulundukları özgül konularını ve sınıfların ve onların eylemlerinden bahışması ele alamaz. Toplumların tarihsel gelişim yollarını soyut ve sınıf çerçevelerinden bahışması ele alıp değerlendirmek kuşkusuz devrimci gelişmelerle açık olmak istemeyen

gerici sınıfların işidir. Bu gerçekler bütün dünya için geçerli olduğu gibi, Kürdistan toplumu için de geçerlidir. Bunun için, ülkemizde de proletaryanın ortaya çıkması ve sınıf mücadelesine daha değişik boyutlar getirmesi Kürdistan tarih ve toplumunun birçok sorun ve özelliklerinin yeni baştan ele alınmasını ve her türlü kişisel niyetten bağımsız bilimsel ölçülerle değerlendirilmesi yapılmasını hem zorunlu ve hem de olanaklı hale getirmiştir. Varlıklar ve sınıf çıkarları hızla gelişmekte olan devrim olayları gelişen gerici çevrelerin bütün değerlendirmeleri ve sorunlara yaklaşımları içi ölçü ve anlayışlarla dirmelerine karşılık, Kürdistan proletaryası yaşanan siyasal süreci değerlendirirken, kendi sınıf başını açısında ısrar etmekten çe-

lulan durumunda olan toplumun hakim sınıflarını da aynı şekilde geçmiştiki ve bugünkü pratiklerinde sorumlu tutup yargılamak durumundadır. Çünkü her toplumun sınıf, içinde yaşadığı dönemde toplumun çözüm bekleyen sorunlarına cevap vermekle yükümlüdür. Aksi halde tarih ve toplum karşısında yargılanmak kurtulamaz.

Tarihten silinmekle karşı karşıya gelmiş sınıfların kendi sorunlarını biraz daha uzatmak için, içine girdikleri sonuçsuz çirpilişin ve sarıldıkları işlemez silahları genel olarak bilimektedir. Yine, eski toplum türleri ve karmaklıktan aldıkları gücün bu sınıflar için bazı avantajlar sağlamlasın rağmen, bunların girdikleri bataklıkta çirpindikçe daha batacakları kuşusuzdur. Bu durum, yaşadığımız

koşullarında yüküneceği görev, dünya gerecliliğine ajanlık ve işbirliklik yapmakta başka bir rol olamaz. Ekonomik ve sosyal alanlardaki farklılaşmanın proletaryanın ulusal ve sınıfsal sorunlarını günümüzde olduğu gibi acil çözüme ihtiyaç duyulmadığı koşullarında kendi ölçülerini içinde varlığını koruma şansı olan bu kuruma günümüzde tarihin atacağı tek adım ajantlaşma yönünde olacaktır. Nitekim, bu bilinen gerçekler günümüzde Kürdistan'da ilkel milliyetçiliğin şahsında bir kez daha doğrulanmıştır.

Kürdistan'sı sömürgeleştirilen ülkelerin mevcut ekonomik ve toplumsal özelliklerinin bir sonucu olarak feodalizmin ulkemiz koşullarında günümüzde kadar birçok alanda çözümünce olması, yine Kürdistan ve Kürtlüğün kolay kolay fethedilemez niteliği, ortaçağ özgü birçok kurum ve yapının direnerek Kürtlülük ve Kürtlülük tutunarak varlığını değişik biçimlerde sürdürmesini olanaklı hale getirmiştir. Kapitalizmin ve hakim ulus özelliklerinin kolay kolay nüfuz edemediği bu bölgelerimizden biri de Güney Kürdistan'dır. Irak'ın son dönemlere kadar yaşadığı bağımlılık statüsü ve daha sonra içine girdiği siyasal krizler dönemi, Kürtlülük diğer yörelerinde çözülmüş ve yarım asır önce sömürgecilik tamamen birleşip yekvükut olmuş asiretçi-feodal kurumların Güney Kürdistan'da bu sürece biraz daha geç girmesini olanaklı hale getirmiştir. Bu süreç içinde güttükçe kokusan, gericileşen ve günümüzde emperyalizmin zirveye çıkardığı "modern" gericilikle ortaçağ düzenbazlığının içiye geçtiği bu yapının kapalı bir kutu olmaktadır. Çıkarken, birçok olumsuzlukla dirmesini insanın altına Marx'ın sözünü getirmektedir: "Sadece dirlilerden değil, ölümlerden de pekiyor."

Her şeyden önce, ilkel milliyetçiliğin geçmişte ve günümüzde içinde bulunduğ duruma birlikte, bu kurum gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içindeki (daha doğrusu karşısındaki) tutumunu iyi bilmek gerekmektedir. Kürdistan koşullarında ilkel milliyetçilik sadece günümüzde değil, geçmişte de toplumumuz gelişme yönünde bir adım attırmamıştır. Bugün içinde yaşadığımız ağır sömürgecilik koşullarının en büyük sorumlularından biri de bu kurumdur. Çünkü toplumlarda feodal döneme tekabül eden koşullarda millî özelliklerin yaşatılıp geliştirilmesi ve merkezi devletlerin kurulması için kendi olanakları içinde bir çaba gösteren feodal sınıflar, Kürdistan'da bu rolü oynamadıkları gibi, böyle bir gelişme önünde sürekli engel durumunda olmuşturlar. Yabancı istilacı güçlerin bütün baskılarına rağmen, eğer Kürt feodal sınıfları bütünleşme yönünde sağlığı bir adım atmış olsalardı, tarihimizin gelişmesi daha farklı olacaktı. Kürt hakim sınıfları sahip oldukları güç ve olanaklarını halkımızın düşmana karşı birliğini yaratılmasına içiye değil, istilacı güçlerin kendi içiye özerkliklerini ve yerel otonomilerini tanımları için kullanarak yaşam şansı bulmaya çalışmışlardır. Halkımızın gücünün bütün tükenmesi için sürekli acık tutulan içiye kavgalar bu güçler tarafından adeta varlıklarını sürdürme ve kendilerini düşmana kabul ettirme aracı olmuştur.

İkel milliyetçiliğin ve bunun varlık koşullarının temelleri olan feodal sınıf çıkarlarının yaşatılması Kürdistan tarihini çeşitli dönemle-

rinde farklı biçimlerde ortaya çıkısa da düşmanla aralarındaki yakın ilişkiler ve halka düşman olma karakteri hiçbir zaman değişmemiştir. Kürt hakim sınıflarının işbirliklik karakteri sadece kapitalizm koşullarında ortaya çıkmıştır. Konu incelendiğinde, işbirliklik sınıfların kendi varlıklarını sürdürme koşullarını yaratmak için basvurdıkları değişmez tutum, kendi içlerinde sürekli savaş ve bu yolla düşman güçlerini yenmeye olmuştur.

Osmanlılar ile Safeviler arasında Kürdistan'ın bölümlenmesi üzerinde hakimiyet kurmak için sürdürülen çabalarlarda birçok Kürt feodal beyli oylarına alet olmaktadır. Siyasi ve askeri dengelerin kendi lehlerinde değişmesini isteyen ve içiye istilacı güç, kendi lehlerine tavır geliştiren Kürt beylerinin gücü birer otorite olabilmeleri için çaba göstermişlerdir. Asiretler ve mezhepler arasındaki çekişmelerin oldukça kasın olup sürekli savaşlar halinde günümüzde kadar sürdürülmesi bu yüzden. Sömürgecilik statüsünün sürdürülmesinde bu kurumun rolü yabancı güçlerden daha az değildir. Sömürgecilik statüsünün yüzlerce yıl devam etmesinin bütün suçunu yabancı düşmana yüklemek bu hanlileri temize çıkarmak anlamına gelmektedir.

Kürdistan'ın aralarında paylaşılan Osmanlılar ile Safevilerin ulkemizi tek başına denetim altında tutabilecek durumda olamamaları, Kürt feodal beylerinin yerel otoritelerinin kolayca kabul edilmesinin gerekçelerinden biridir. Kendi içiye özelliklerini koruyabilmek için düşman güçler arasındaki çekişmelerden yararlanarak feodal beyler, bu durumu daha da ileri götürebilmek için politikaları haline getirmişlerdir. Bu durum merkezi bir feodal devlet kurma yönünde bir çaba içine girmelerini büyük ölçüde olumsuz yönden etkilemiştir. Günümüzde bu pratiğin ilkel milliyetçilik tarafından halen devam ettiriliyor olması, bu bakımdan hiç de şaşırtıcı değildir.

Kürt feodallerinin işbirliklik karakterlerinin birçok nedeni vardır. Bu nedenler geçmişte ve günümüzde bazı ekonomik gerekçelere dayanır. Osmanlıların sömürgecilik sistemi, bu bakımdan işbirliklik ve devlet gücüne dayanmayacağı da teyid edilecek bir karakter sahiptir. Temel üretim aracı durumundaki toprağın mülk edinilmesi ve işletilmesi biçiminde uzun bir tarih boyunca devletin bu alanı daha bahaaleli, Kürt feodalilerin içiye varlıklarını koruyabilmek için devlete yamamaları teşvik etmiştir. "Yurtluk" ve "Ocaklık" adı altında Kürt beyliklerine tanınan statü, özünde Osmanlıların yaygın "Tımar" sisteminin diğer bir biçimidir. Feodal sınıfın gücünü ortaya sermek için halkımızın talebi olan özgürlük ve bu amaçla geliştirilen işyanlara yamamak, daha çok sömürgeciliklerini kendilerine biçeceği payları arttırmak içindir. Günümüzde ilkel milliyetçiliğin sıkışıkça ulusal taleplerinden söz etmesi ve kendi çıkarlarını korumak için halkımızın soylu amaçlarını arkasında gizlemeye çalışması tesadüf değildir. Günümüzde ilkel milliyetçiliğin tutumu ile geçmişte feodal hakim sınıfların tutumları arasındaki benzerlik kolayca görülebilmektedir.

Sömürgeci kapitalizmin ülkemizin sosyo-ekonomik yapısını günümüzde olduğu gibi -farklılaşmaya uğratmadığı dönemde, feodal sınıf, gerek tarım ve toprağa dayalı üretim ve gerekse asiretlerle

Multecilik! Ne zamana ve nereye kadar?

kinmeyecektir.

Kürdistan'da proletaryanın ortaya çıkışı ve PKK önderliğinde ulusal ve sınıfsal kurtuluş koşullarına kavuşması binlerce yıllık tarihimizin bir dönüm noktasını oluşturmaktadır. Yüzyıllar boyunca temel ulusal ve tarihsel değerlerine sahip çıkıp bizzat geliştirilmeyen Kürdistan toplumu, yaşadığı sömürgecilik koşullarında her geçen gün parça parça yok olmaktadır. Kürdistan proletaryasının ortaya çıkıp, tarihin ve toplumun kendisine yüklediği görevlere sahip çıkarak toplumumuzun devrimci tarzda dönüşümü uğratılması savasını başlatması, gerici sınıfların şahsında ölüme terk edilen Kürdistan halkının yeniden diriliş yoluna girmesi anlamına gelmektedir. Bu bakımdan, birçok ulusal, toplumsal ve tarihsel sorununa çağda uygun çözümleri gibi büyük görevleri üstlenen Kürdistan proletaryasının varlığı ve mücadelesi dünyadaki birçok ülkede olduğundan daha fazla öneme sahiptir.

Kürdistan proletaryası bugün kendisini tarih ve toplum karşısında nasıl sorumlu ve görevli hissedip bunun gereklerini yerine getirmek için her çabaya başvuruysa, geçmiş tarihi döneme damgasını vuran ve günümüzde yaşanan kölelik sisteminin sorum-

süre içinde Kürdistan'da ilkel milliyetçiliğin de yaşadığı bir olaydır. Geleneksel tarzda varlığını sürdürmesinin bütün olanakları birer birer ortadan kalkınca bu kurumun içine düştüğü durum, tarih sahnesinden silinirken nasıl hırcınlaştığını ve insanlığını nasıl yitirdiğini izletmektedir. Bunlar olaylara hep safca bakanların kolay kolay anlayıp içlerine kolayca sindirebilecekleri tarzda olmasa da, gerçekler tamamen böyledir. Çünkü her zaman hayal kırıklığına uğrayanlar, olayları olduğu gibi değil de, hayal etkileri gibi görmek istenirlerdir. Fakat toplumumuzun içinde bulunduğu politik gelişme düzeyiyle sınıf mücadelesinin amansız niteliği artık daha fazla saflığa ve hayal kurmaya olanak bırakmamaktadır. Bunun için de yaşadığımız gerçeklerin herkes tarafından bilinip buna göre tavır alınmasını için bir sebep yoktur.

Feodalizmin tarihte oynadığı rol bilinmektedir. Gelişen kapitalizm karşısında gerici ve kendisini üretmez bir durumda düşen bu çağdışı kurum, dönyanın birçok alanlarında yüzlerce yıl önce tasfiye edildiği halde, birçok nedenden dolayı Kürdistan koşullarında günümüzde kadar varlığını sürdürdüğü daha gericileşme olanaklarını bulmuştur. Hangi kılığa bürünse bürünse bu kurum günümüz

zanlıye oyalama iktidârîye nihai darbeyi vurmak için güç toplaması kolaydır, savaş sürdürenin bütün koşulları mevcuttur. Fakat Barzani bütün bunlara rağmen siyasi hedefi olan ottonomiden bir adım ötede gitmek istemediği gibi, savaşın mutlaka İran ve Amerika'nın tayin ettiği rotadan çıkmasına da bağlı kaldı. Burada ilkel milliyetçi önderliğin ta başından beri Kürdistan'daki devrimci gelişmelerin durdurarak, hem kendilerini ve hem de emperyalist güçlerin çıkarlarını güvence altına almak için sergilediği tutum üzerinde ayrıca durmak gerekir.

Güney Kürdistan'da Irak rejimine karşı Kûrt halkının yürüttüğü savaş, Kuzey Kürdistan'da da büyük ilgi ve sempati toplar. Barzani bütün bu gelişmeleri kendi aşiretçi önderliği altında toplamak için birçok çarelere başvurur. Bütün Kürdistan'ın kendi ottonomi amaçlarını hizmet etmesi için Güney'deki savaşın cephe perisi olarak KDP şeklinde ve yine KDP'ye bağlı olarak gelişen örgütlenmeler içindeki devrimci ve yurtsever unsurları Barzanî'ye tedirgin eder. Barzanî'nin Kuzey'deki gelişmelere yüklediği misyon bellidir. Ayrıca bölgesi bir gelişme Türk sömürgeçliğinin de kabul edemeyeceği bir durumdur. Faşist Türk devletinin dayatma ve istemleri sonucunda T-KDP, Türk MIT'inin bir kolu haline getirilir. Bu hareketi içindeki yurtsever ve devrimci ögeler, çeşitli kompo ve cinayetlerle katlediciler. Bunların içinde Faik Bakkal, Said Elçi ve Salt Kirmiztoprak'ın bu durum Barzanî'nin bir hissinin ne kadar gözükürse olduğunu göstermektedir. Bu cinayetlerin işlenmesi, hem Barzanî ve hem de Türk sömürgeçliği için vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Barzanî bu süreç içinde Türk devleti yetkilileriyle sürekli ilişkiler halindeydi. Eğer kendi çıkar ve politikasına göz yumulursa, Türk devletinin çıkarlarını tehlikeye sokacak bir çaba içerisinde kalmayacağı gibi, Türk devletine düşman faaliyetler karşısında da tavır alacağını belirtmektedir. *"Kürt halkının Türkiye'deki Türk kardeşleriyle demokratik bir ortamda sorunları yaşadığını ve bu durumun Osmanlı devrinde de böyle olduğunu"* Cevdet Sunay, Süleyman Demirel ve Bülent Ecevit gibi Türk devlet adamlarına yazdığı mektuplarda dahi gelir. Bu yazıkaras durumlara daha sonra Türk basını tarafından çeşitli defalar açıklandı.

Türk devleti, Barzanî'nin bu politikası karşısında silah ve diğer materyallerin Türkiye üzerinden rahat geçmesini kolaylaştıracaklar. Barzanî'nin bütün bu faaliyetleri karşısında silah ve diğer materyallerin Türkiye üzerinden rahat geçmesini kolaylaştıracaklar. Barzanî'nin bütün bu faaliyetleri karşısında silah ve diğer materyallerin Türkiye üzerinden rahat geçmesini kolaylaştıracaklar. Barzanî'nin bütün bu faaliyetleri karşısında silah ve diğer materyallerin Türkiye üzerinden rahat geçmesini kolaylaştıracaklar.

Gecmekte olduğu gün buğün de ilkel milliyetçiliğin Türk sömürgeçliği arasında dâhil ilişkilerin sınırları durumdur duruma değirmektedir. Burada değilmeyen bir tek şey varsa, bu anlayış sürekli olarak Kürdistan'da ıleriye doğru atılan her adım önüne engel olarak dikilmesi gerçeğidir. Türk devletinin özel savaş uzmanları bu durumu iyi bilmekte ve hesaplarını yapıpoların bu faktörü her zaman dikkate almaktadırlar. PKK hareketinin Güney Kürdistan'dan tecrit edilmesi için KDP'ye yüklenen

görev ne ise, başta Hakkari olmak üzere birçok alanda KDP ile ilişkiler içinde olan cereyanların yürüttüğü görev de odur. Bugün Kürdistan'da bu kolu koruculuğu sistemi KDP ve KUK gibi örgütlerle bağlı olarak gelişmektedir. Bu güçlerin varlığının sözkonusu olduğu dönemlerde Türk ordusunun daha rahat görev yaptığı, bizzat generaller ve özel valî tarafından söylenmektedir. Birçok köyde ceterler KUK örgütüne bağlı olarak gelirlerken, daha değişik yerlerde de ceterleri bu unsurları birbirlerinden ayırmak pek mümkün olmamaktadır. Kendilerine tanınan bazı imkanlar bunların devletle çalışmalarının zemini olmaktadır. PKK savaşçı ve taraftarlarına karşı düzenlenen kompo ve pusularda bunların oynadığı roller bilinmemektedir.

Yarım asırlık tarihi gelişimimize baktığımızda garpçı bir biçimde ortaya çıkan garpçık, yüz yıllardan beri sömürgeçlik koşullarını yaşayan bir halkın en kutsal hak ve taleplerinin "dost" ve düşman tarafından yapılan müdahalelerin son tahlilde aynı sonuçta birleştiği gerçeğidir. Bugün hiçbir yaklaşımda ve anlayış bunun tersini savunmamızda bulunamayız. Sonunda dikkate bakıldığında, sosyalizmin temsil ettikleri söylemleri emperyalist ve sömürgeç güçlerin tutumları ve Kürdistan toplumunun ilkel milliyetçilikle odaklaştırmak istemeleri Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık talepleri üzerinde aynı yıkıcı etkiyi yapmaktadır. Emperyalizmin ve sömürgeç güçlerin tutumları belli ki, "dünya sosyalist hareketinin" kalesi de Kürdistan toplumunu ortaçağ gerici olarak odaklaştıran, bölge dengeğini kendi lehine çevirmek için bu kutsal birer ya da bir yana, bir bu yana oynamıştır. Bunun sosyalistlerin basuracağı bir politika biçimi olmaması gereği bir yana, bu politikayla sonuçta zarar edenin yine kendileri olmaları bir diğer yönüdür. Bütün kurmaz ve ırsatçı yaklaşımlarına rağmen bölge bir avuç yerde bile kalıcı bir mevzi elde edememişlerdir. Geçmişte uğruna büyük baka harcadıkları ve dünya devriminden tavizler verdikleri ülkeler bugün emperyalizmin en sağlam kaleleri durumdur.

İkel milliyetçiliğin içinde bulunduğumuz baktakta daha da zor duruma koymada, "dostlarımız" düşmanlarımızdan hiç de aşağı kalmamaktadır. Örneğin, Sovyetler Birliği'nin kendi yapımı MIG uçaklarını Güney Kürdistan'da bombardıman insanlarını öldürdüğü sırada bile, Moskova Radyosu'nda, *"Sosyalist Irak hükümetinin Kürdistan bölgesinde ekonomik ve kültürel reformlar yaptığı"*ndan söz etmesi şüphe götürmüştür. Yine, bir dönemim başbakanı Kösigin'in bir yanına Barzanî, bir yanına da Saddam'ı oturtması soruna ne kadar basit ve sorumsuzca yaklaşıldığını bir ifadesidir. Dar kafalı asaleti reisinin bütün olan bitenden habersiz olması ya da bütün bunları içine sındırması insana bu kadar sorumsuz ve gayri ciddi olma hakkını vermez. Bu durum bugün akit devrimci özünden çok şey yitirmiş Sovyet sınıf mücadelesi anlayışına bile ters düşen bir tutumdur. Proletaryanın yaşamın her alanında damgasını vurduğu bir çağda ve İstiklal II. Paylaşım Savaşı sonrası gün buğün devrimci güçlerin hemen hemen tüm dünyada büyük bir atılım içinde bulunduğu şartlarda bile, ortaçağ karanlığının medet ummak ve buna politika diye sarılmak ne anlama gelmektedir? Bunun yaratacağı olumsuzlukları görmemek hiçbir şekilde açıklanamaz. Kuşkusuz burada sosyalizm ya da dünya devriminin

çıkarları diye bir şey sözkonusu değildir.

Sovyetler Birliği'nin "kapitalist olmayan kalkınma yolu" biçiminde —çarpıtarı uygulan— politikası gereği, Irak rejimine stratejik dostluk ve ittifak rolü yüklemek ve Kürdistan sorununa Irak'la olan dostluğu bozma temeline daylanması, Amerika'nın İran Şahlığı vasıtasıyla Barzanî üzerinde denetim kurmasını kolaylaştırdı. Bu durum Barzanî'nin içinde girdiği mevcut sıkıntılarda geçici bir çözüm getirmeye elverişli olduğundan kolayca hayata geçme şansı bulur. Bir yanda İran'a dayanarak Irak üzerine baskı yapma ve diğer yanda Sovyetler Birliği'nin Kürdistan sorununa Irak'tan koparılacak sınırlı tavizler çerçevesinde bir "çözüm" arama politikası, Barzanî'nin amaçlarıyla çelişmez. O bütün düşüncesini kendisine verilecek ottonomide odaklaştırmıştır. Kürdistan ve Ortaçdoğu üzerinde oynanan santraç oyununda basit bir pnyon olduğunu bilmemektedir.

Barzanî, tamamen gerici güçlerin tutuşu durumuna geldikten sonra, arık istese de yapacak bir şeyi yoktur. Bunun için tutuşu durumuna geldiği bu çevre içinde kendisine yaşama koşulları arar. O dönemim ABD Başbakanı Carter'den tutulmuş da, İsrail Başbakanı Begin'e varana kadar birçok gerici çevreden yardım ve destek istedi. Kürdistan halkının sosyalist davasını istismar ederek bu güçlerin önünde diz çöktü. Amerika Cumhuriyetçisi yazdığı mektupta, *"Kürdistan, Irak hakimiyetinden kurtulsun, hem Kürdistan'ın, Amerikan'ın 51. eyaleti olmasına razıyım"* diyor. Aynı Barzanî'nin bu sorunu dünyadaki ilerici ve sosyalist hiçbir güce bu denli götürmediği gibi, bundan ırsarı kaçındığı da bilinmektedir. Çünkü sorun Kürdistan halkının sorunu değil, Barzanî'nin sorunu. Barzanî hiçbir zaman Kürdistan halkının devrimci güç ve potansiyelini dayanarak halkın mücadelesini bir adım ıleri götürme amacını gütmü. Kürdistan halkının yurtsever özünden ve düşmana karşı olan kininden yararlanan Barzanî, bu değerler üzerinde oturarak dar aile ve aşiret çıkarları uğruna kullanan yolunu seçti.

1975 yeniliğini hazırlayan nedenlerin en büyüğü sandığı gibi Cezayir anlaşması değildir; burada halkın siyasal gelişme ve örgütlenmesini önleme ve İran başta olmak üzere kayıtsız-şartsız emperyalizmin ve sömürgeçlerin çıkarlarına tabi kılma olayı vardır. Ateş ve teslimiyet kararı Kürdistan'daki devrimci ve yurtseverlere karşı girişilen büyük tasfiyelerden sonra gerçekleşir. Savaş sürdün ve devrimci gelişme yoluna girmenin bütün şartları ve olanakları bizzat Barzanî ve KDP içindeki aşiret ve aile reislerinden oluşan gerici önderlik tarafından ortadan kaldırılır. Eideki çok miktarda silah, para ve savaş gücüne rağmen teslimiyet yapılır. KDP'nin içindeki birçok kişilerin gerilla savaşının sürdürülmesi doğrultusunda talepleri, Barzanî'nin, *"Bugün kim savaşın sürdürülmesini istiyorsa o Irak ajansıdır"* sözleriyle karşılık bulur. Barzanî'nin daha önceden İran'ın verdiği askeri yardım ve destekten başka hiçbir faktöre güvenmediği ve tüm tutumlarını buna bağladığı belliydi. 1975'te bütün uygun koşullara rağmen, İran daha fazla savaş istemediği için teslimiyet ve ihanet yaşanmıştır. Onbölence savaşçı yeniliğinin ardından İran'a sığınır ve İran-Irak savaşının başlatıldığı 1980 yılına kadar mülteci kamplarında bekletilir.

1975'te Barzanî, savasına ömrün

iki dost ve müteffiki olan İran ve Irak anlaşmaya karar verdiklerinde, Amerika'nın daha önce Barzanî'ye verdiği taahhüt tabii ki geçersiz kaldı. Daha sonra ele geçen CIA belgelerinde görüldüğü gibi, bölgedeki ajanlar, *"İran-Irak arasında sorun bir tarafın ıstıyışlığı değil, para olarak bitmesi uygundur. Çünkü dostlarımız bunu istiyor"* şeklinde değerlendirmeler yapmaktadırlar. Bu durumda Barzanî'nin de şimdiki köşesine çekilmesini uygun olacağına karar verilmek ve daha sonra görüldüğü gibi, durum tamamen bu doğrultuda gelişti. Bu durum, Sovyetler Birliği'nin de yürüttüğü politikanın bir ifasıdır. Amerika hem İran ve hem de Irak'ı bu süreçte yürüttüğü politikayla kendi tarafına çekmişti. 1988 teslimiyet ve ihanet olayı, 1975'ten basit bir tekrarı değildir. 1975'te Barzanî hareketinin şahsında Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık umutlarını güç etmek isteyenler, 1988'de tamamen paralı asker durumuna gelen ilkel milliyetçiliğe daha farklı bir misyon yüklemek istediler. Burada hazırlanan komponun içinde sadece Amerika ve Barzanî değil, aynı zamanda Türk sömürgeçleri de aşıntılar olmaktadır. Ve her zamankinden farklı olarak, taraflar akit gizli değil, açık bir politika yürütmektedir. Bu durumda, emperyalist güçlerden tutulmuş da ilkel milliyetçiliğe kadar bütün iç ve dış gerici çevreler, iççe geçen ve bir bütünük arzeden kaderleri tarafından kenetlenmişlerdir. Ve planlarını hiç gizlemeyen hayata geçirmek istemektedirler. Oyunu akit oynamalının nedeni, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini yarıttığı net orlamda ekit kurmazlıkların hayat hakkı bulamamasından kaynaklanmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etme planları çoktan çizilmiş ve adım adım uygulamaya konulmaktaydı.

Tarihimize ve bu tarih içinde halkımızın mücadelesine baktığımızda, her dönemde ihanetle direnişin yanyana yaşadığını, ihanetle teslimiyetin bu denli içbüyümlü olmasının en önemli sebebinin insanımızın milli değerlerimize ve ulusal varlığımıza yönelik saldırılar karşısında duyarsız kalması ve zamanında tavır göstermemesi olduğunu görmekteyiz. Tabii bu duyarsızlık son tahlilde düşmanın şekillendirdiği kişiliğin davranış biçimidir. Zamanla sömürgeçlik ve diğer düşmanlar kurdukları mekanizma ile Kürdistan toplumunu, yine bu toplumun içindeki kardıkları güç ve olanakları imha etmeyi büyük ölçüde başarmışlardır. Bugün Türk sömürgeçliğinin ilerici ve devrimci özelliklerine sahip her olgunun gölgesinde bile korkup çekindiği halde, ilkel milliyetçiliğe karşı hiçbir önyargı olmadan büyük güven duyurması boşuna değildir. Çünkü, ilkel milliyetçilik geçmiş pratiğiyse bu güveni ilgisiz vermiştir. Bu hain elebaşların hangi durumlarda olursunlar onlarda sonunda halkımızın gelişmesi önüne dikileceklerini düşünmüşlerdir çok iyi kavramış durumdadırlar. Bu tutumların sadece günümüzde değil, devrimden sonra da devam edeceğini söylemekte yarar vardır. Angola da UNITA ve FNLA devrimden on yıllar sonra bile nasıl emperyalizmin saldırıların gerici gücü olma konularını sürdürüyorlarsa, yine Nikaragua'da Kontralar nasıl hain emperyalizme paralı askerlik yapmaktan vazgeçemiyorlarsa, ilkel milliyetçiliğe bağlı da Kürdistan devrimine karşı olan tutumlarında böylece vazgeçemeyeceklerdir. Bunların zamanla halk saflarında yer alabileceklerine veya yurtsever devrimci olmasalar bile en azından halkımızın özgürlük ve bağımsızlık

savaşı karşısında tarafsız bir konuma girebileceklerine inanamak çok büyük bir saflık ve gerçekten ilkel mücadelesine yabancı olma anlamına gelir. Emperyalizm ve sömürgeçlik Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında zor durumlara yadadıkça bu çevrelere daha fazla baka çekilir. Bunların teslimiyet ve ihanetli kendilerine bayrak yapmalarının en önemli sebeplerinden biri de karşılıklı olarak bu gerçeğin farkında olmalarından ıleri gelmektedir.

İkel milliyetçiliğin ihanet ve tasfiye çabalarının Kürdistan'da gelişen sınıf mücadelesinden bağımsız ve kendi başına ele alınmayacağı ortadadır. Parti Önderliğimizin halkımıza yerçek özgülük ve bağımsızlık yol ve olanaklarını ırsat ettiği günden beri her devrimci atılımını yeni bir provokasyon ve tasfiye girişimi ile karşı karşıya gelmektedir. Daha önceleri çok değişik kılıf ve bahaneler altında sürdürülen en karşı-devrimci çabalar, halkımızın PKK önderliğinde 15 Ağustos 1984 atılımıyla tarihe geçmekle girişti karşısında, bu güçlerin faşist cuntadan daha fazla tedirgin olduklarını ve ılealece yeni ırsarılar ekit girdiklerini biliyoruz. Komsuz mülteçilik koşullarını yaşayan bütün sarhoşlar hemen nara atarak uyandılar. Faşist cuntanın insanlık tarihinin saht olduğunu ve vahşî uygulamaları Kürdistan halkı ve Türkiye devrimci demokratik güçleri üzerinde gerçekleştirenlere sessiz kalan ve cuntanın vicdanına sığınır medet uman bu zavallılar, sadece halkımızın bu şanlı atılımını karalamakla kalmayıp, ona çirkin ağızlarla hakaret etmeye kalkıştı. İkel milliyetçilik ve onun türrevi derhal çeşitli koalisyonlar kurup mücadelelerini uyardırdığı siyasal etkileri boş çıkarma çabasına sarıldılar. KDP Güney Kürdistan'da kompo ve provokasyonlara razı verirken, onun Kuzey Kürdistan'daki çömezleri de bir yandan cuntanın oynacağı durumuna gelişmiş ilhanetçiler ve tasfiyecilerle "birlik"ler kurup kendi kalcılarında devrimi komsuz mülteçilik koşullarına çekmek istiyor, diğer yanda da Avrupa sahasında PKK militanlarına karşı en alçaık kompolara girişiyorlardı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini, siyasal alanda kazandığı dünya ıleri ve devrimci kamuoyunun desteğinden koparmak için Türk MIT'i ve emperyalizmin haberalaması servis-leriyse elele çalıştır. Olof Palme olayında PKK militanları ve taraftarlarına karşı başlatılan ıbar kampanyalarında Türk cuntasının yüzünü yeterince ağıttılar.

15 Ağustos atılımıyla Kürdistan ve Türkiye halklarının üzerinde diki toprağı temizlenirken, bu hainler sömürgeçliğinin uygulamalarını evet, ama PKK'nın geliştirdiği gerilla savasına yarın diyerek faşist cuntaya yaranma yolunu seçtiler. Türk devletinin büyük tasfiye çabaları için bu gülere önem vermesi bu tarihte büyük bir hız kazandı.

1988'de halkımızın bağımsızlık mücadelesine dayatılmak istenen tasfiye olayının ayrıntılarını geçmeden önce, ilkel milliyetçi önderliğin faşist Türk sömürgeçleriyle elele hareket yapmaları kompolardan örnekler vermekte yarar vardır. Bilindiği gibi, Botan eyaleti ve özellikle de Hakkari'nin ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesi açısından taşıdığı stratejik konum çok önemlidir. Türk devleti ta başından beri ilkel milliyetçiliğin bu ilimle her türlü faşistini serbest bırakmış. Fakat karşısında ıstedığı de belirdi: PKK'nın bu alana girmesi ve devrimci faaliyet yürütmesi KDP peşmergeleri tarafından engellenen. Bunun için oluşturulan

tedbirlerin arasında adı herkeşe bilinen Salman Sindi adındaki peşmerge komutanının TC için yaptığı görevleri saymak gerekir. Örneğin, Uludere-Ortabağ'da faaliyetleri yoğun çeteler, bu çetelerin Salman Sindi ile ilişkili olduğu sürdürmektedirler. Ne var ki ilişkiler sadece çetelerle ve onların faaliyetleriyle sınırlı değildir. Zaxo'da görevli peşmerge komutanların ve taraftarların karşı TC ordusu güçleriyle ortak operasyon geliştirme kararı da burada alınmıştır. Salman Sindi daha sonra sığınma amacıyla geldiğinde, geçmişte yaptıklarından dolayı övülecekti ve bunun KDP'nin devamlı sürdürdüğü bir politika olduğunu Türk basını mensuplarına çekimden açıklamaktadır.

Paralı askerler bu yaptıklarının karşılığında çok ödülleri almaktadırlar. Gürcan yoldaşın yararlanıp TC güçlerine teslim edilmesi karşılığında aldıkları ödül ise 12.000 dolar ve bir 141'li tabancadır. Yine Şoş arkadaşın şehit edilmesi ve diğer üç arkadaşımızın da yararlanmasa paralı askerlerin Semdinli'de gerçekleştirdikleri bir eylemleridir. Sadun ve Zeki yoldaşları katleden ve Hamit Avcı yoldaşı yaralayarak teslim eden Cemil isimli çete Zetê köyüneki bir KDP'lidir.

Daha 1988 baharında bazı peşmergelerin Türkiye'ye gelecekləri ve hatta Muş'a yarışacakları, kendi yaptıkları propagandaları ve konuşmalarından anlaşılmıştır. Habur'da sorumlu KDP'li olan Seyit Burhan daha o zamanda PKK'ye karşı TC ile ortak operasyonlara katılmıyordu. Bu durumun bizzat Mesut Barzani'nin direktifleri doğrultusunda olduğunu da peşmergeler hiç çekimden açık açık söylemektedirler.

Barzani güçleriyle TC'nin ortak hareketleri adını almış çok önce, yani daha sığınma olayı gerçekleşmeden başlamıştı. TC Hakkari'den zor durumda olduğuna ilk iş olarak karakolı ve yol yapımında kullandıkları dozzerleri bekletme ve koruma işini bunlara verdi, Semdinli'deki Derik karakolu uzun süre peşmergeler tarafından korunuyordu. Yine sinir koruma müzelleri de bunlardan teşkil edilmisti.

Faşist TC, özellikle Botan alanına PKK'ye bağlı devrimci geleneğin engellemek için, "Eğer devrimciyi yapacaksanız KDP'ine girdin" diyerek halkı açtıkları teşvik etmekteydi. Bu durum ybedeki gerçeklerden habersiz aşayanlara garip gelebilir. Ne var ki, bu uzun zamandan beri izlenen bir politika idi. Bu durum TC ile Barzani'nin dostluklarının ne kadar eski olduğunu da göstermektedir. Daha sonra gelen peşmergeler arasında PKK'ilerin didik dilik anarşısı, bu konuda anlaşılan için bir fikir vermektedir. Gelenlerin silahlıların PKK'nin eline gemesi için daha sınırlı gemesi emriyle TC'nin verdiği talimat olduğu daha sonra TC basınından anlaşıldı.

Çukuralı Macit Ağa ise bugüne kadar PKK'ye karşı çıktığı bütün komplo ve düzamlıkların Mesut ve İdris Barzani'nin haberleri dahilinde olduğunu alandaki arkadaşlara gönderdiği mektuplarında anlatmaktadır.

Peki devrimci yurtseverlerin adından bahsedilmesine bile tahammül edemeyen faşist TC'nin askerlerine peşmerge elbisesi giydirek onların arasına salması

neyi amaçlamaktadır? KDP kimin örgütüdür ve TC ile dostluk bağları neden kaynamaktadır? En önemli da Mesut Barzani böyle bir yönlemlerine gerekçe hangisi amaçla hareket etmektedir? PKK ye karşı duyulan bu kin ve sürdürülen düşmanlık neredendir?

Görülen odur ki, ilkel milliyetçilik kendi varlığı ve sınıf çıkarları için en tehlikeli yönlemler olarak proletaryanın önderliğinde Kürtistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve her şeyden önce onun önderliğini yapan PKK'yı görmektedir. Tabii ki bu korkusunda haksız da değildir. Zaten başta da belirttik gibi, bu konuda ilkel milliyetçilik son derece duyarlıdır ve aynı zamanda TC bunların durumunu iyi bilmektedir.

Ulusal kurtuluş düşüncelerinin Partimiz önderliğinde ilk ortaya atıldığı dönemlerde sömürgeçler, bu unsurları Partimize karşı kullanma yoluna gitmişler. Ulusal kurtuluş düşüncemize alternatif olarak "KUK" adı altında bir grüvör ortaya sağıdır. Bu grüvör, sömürgeçlik karşı mücadeleye ad altında ortaya çıkmasına rağmen, esas görevi İKDP'nin çıkarlarını Kuzey Kürtistan'da temsil etmektir. Bunların ileri da M. Mustafa Barzani'nin sağıdır — TC-KDP anlaşılınca — Türk sömürgeçlerinin eline geçti. Bunlar önceleri suya sabuna dokunmadan "devrimci" yaparken, sömürgeçlikte oldukça iyi geçimekteydiler. Daha sonra ulusal kurtuluş düşüncesi Kürtistan'a dalga dalga yayılınca sömürgeçler bu unsurları misyonunu yüklediler. Faşist TC grüvörleri bir tek fiske dahil vermiş durumda olmadıkları bile, silahlanarak devrimcileri katletmeye talimata gittiler. Özellikle Mardin ve civarında 40'a yakın devrimciyi öldürüp katlettiler. Çünkü yüz yıllardan beri hakimizan kanını emen ve köleliği mahkum eden hain feodalilerin çıkarları tehlikeye girmişti. Sömürgeçlik önceleri bütün bunları "asriyet çatışması" biçiminde göstermeye çaba gösterdi. Bu pilyon gücünü, Kürtistan Devrimine karşı kullandığı gizleme çabaları ise daha sonra fiyaskoya sonuclandı. O dönemdeki TC basını açık açık, "KUK'un Apoculera karşı kullandığını pek de iyi seçmiş bir yönlemlerimiz" den tepedeki devlet adamlarının ağzından duyuyorduk. Çünkü yöntem tutturamamıştı. Karşılarında güc aradan bir güc değildi. Kürtistan halkının binlerce yıldan beri çektiği zulüm ve insanlık dışı uygulamaların birtiriktirdi kin ve öfkeye ayağa kalkan bir halk vardır; ve Partimiz hakimiza verdiği mesaj halkımızın nazında derhal karşılık bulmaktaydı.

Dönemin içişleri Bakanı H. Fehmi Güneş ise TC'nin içinde bulunduğu tehlikeyi sezmeye ve kolay devrimciyi yolunu göstermekteydi. Siveret'te bir grup reformist ile konuşurken, "Sizin kötünü söylediğinizden söyleyemem. Çünkü siz Türkiye'nin birliğinden yanasınız. Sorularınıza bu çerçevede ele almaktasınız. Fakat diğerleri Türkiye'yi bilmek istiyor" diyor.

Bugün ilkel milliyetçiliğin çeşitli adımlar altında örgütlenmeleri ile TC'nin gerek çok koruculuğu ve gerekse az sığın karı devrimci örgüt ve kurumları arasındaki tek fark kullandıkları isimlerdir. Bu unsurları, sömürgeçlerin başta 12 Eylül sonrası dönem olmak üzere halkımızın üzerinde anamansız terörü uyguladıkları diğer zamanlarda bile okların silvi uçlarını PKK'ye yöneltmeleri tesadüf değildir. Zindanlardan dışlara, Ulkede Avrupa'ya kadar, her yerde bütün siyasal çalışmaların PKK'yı sömürme taşları ve tecrit etmeye aşımları han-

gı amaçla olursa olsun düşmanın politikasıdır.

Kürtistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin içinde bulunduğumuz gelişme düzeyi ve bu devrimci gelişmenin yakın gelecekte Ortaadoğ'da ve dünyada doğuracağı siyasal ortam emperyalizmin ve sömürgeçliğin yerli hain gücüne el ele vererek ihanet planlarını uygulamalarını zorunlu kılmıştır. Durum ister emperyalizm, ister TC ve isterse Barzani açısından değerlendirilse, olayların bu siyasal sonuca doğuracağı bellidir. Artık, mızrak çuvala sığmamaktadır. TC'nin ve Barzani'nin zor günlerinde bu cakaşması ve karşılıklı yardımlaşmaları sonucunda asırı politikaları açtıkları değiştirilmiş görmek, bazı kişi ve çevreler için garip ve anlamız gibi gelebilir. Ne var ki sınıf mücadelesi tarihi ve işbirlikçiliğin ikizyüzlüğü bilenen bunda bir gariplik görmezler. Ulaşılmış siyasal gelişme ortamında Barzani'nin ve TC'nin ulusal kurtuluş hareketine karşı ortak hareket etmek başka bir yol seçmesi de pek olanak dahilinde görülmektedir.

Bugün PKK Hareketi Kürtistan'daki her olumlu gelişmeyi kendisine odaklaştırarak, sömürgeçlik karşı bir direniş ögesi durumuna getirmektedir. Sömürgeçlik sistemini ayakta tutan ve bu sistemin işlenmesi çeşitli biçimlerde alet olan yapı ve çevreler birer birer çökmeğetedir. Sömürgeç güçler bu durum karşısında korkulu düşler görmek ve en umutsuz dalara bile bir kurtuluş çaresi olarak el atmaktadır. Uzun bir zamandan beri sömürgeçliğin en önemli sosyal dayanağı durumunda olan ilkel milliyetçiliğin iflasi ve bu gücün besleyen kaynağın kuruması, feodal önderliğin denetimindeki potansiyel yeni arayışlar için girmesini gündeme getirmiştir. Kuşkusuz, sömürgeç güçler bu duruma seyirci kalmazlar. Bu fırsatı değerlendirerek onlar için hayatı önem sahiptir. Bu durumda zor anları yaşayan her iki gücün de birbirlerini ihtilaşları vardır ve karşılıklı olarak birbirlerini kurtarmak istemektedirler. Ayrıca yeni bir arayışları karşı karşıya kalan Kürtistan'daki bu potansiyel sömürgeçlik ve feodal önderlikten alacakları hiçbir şey kalmamıştır. Bunların içinde durmaları ulusal kurtuluş safına katılmaya müsait olmaları PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş güçleriyle bütünleşme kaçınılmazdır. Bunu engellemek için en başta ilkel milliyetçi önderlik olmak üzere, ihanet ve teslimiyete açık unsurlar TC ile ele vererek bu potansiyel kontrastlaşmak istemektedirler. Bu durum Kürtistan'da askeri ve siyasal alanlarda bir yenilgiye ulaşan TC için muazzam bir kazanç olmaktadır.

Amerikan ve Avrupa emperyalistlerinin soruna bakış açıları ve amaçlarının ne olduğunu kendi pratiklerinden ve ortaya atıkları siyasal çözüm yollarından anlamak mümkündür. Bu güçler mücadelemizin ulaştığı aşamada, TC'nin yaptığı gibi Kürtistan ülkesinin ve halkının kırıl edimesi ile bir yere varılamayacakları anlamışlardır. Ne var ki, PKK'nin geliştirdiği çizgi ile mücadelemizin emperyalizme vuracağı darbenin bilançosunu da iyi hesaplamaktadırlar. Bundan hareketle, Amerika ve diğer emperyalist güçler ilkel milliyetçiliğin çok üzüyle, tamamen kontrollerinden çıkacak olan gelişmelerin iplerini ellerinde tutmak için bir yandan ilkel milliyetçiliği koltuk doğneylemeye ayaakta tutmaya çalışırlarken, diğer taraftan da ayakları üzerinde duramayan birer reformist ve uzlaşmacı güçleri devirmeye ve bunları Kürtistan halkının temsilcileri gibi göster-

meye çaba sarfetmektedirler. Emperyalizmin döneme uygun planları budur. Ve bunu son dönemlerde daha yüksek sesle konuşmaktadır.

Dünya halklarının baş düşmanı ABD emperyalizmi daha 1988'in başlarında, "Biz Kürtlerin ulusal hak ve taleplerine karşı değil, yürüttüğün gerilla savaşına karşıyız. Şu anda Türk devletini Kürtlerin Helsinki Sözleşmesi'nden doğan haklarını tanıması için cesur olmaları davet ediyoruz" demesi, halkımızın ulusal kurtuluşu için vazgeçilmez önem sahip olan gerilla savaşını tasfiye etmek için "barışçı ve insancıl" maske altında hazırlanan komployu ele vermektedir. Kuşkusuz aynı oyun kırk yıldır beri devam etmekle birlikte, gizli yürütülmekteydi. PKK önderliğindeki Kürtistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin askeri ve siyasal alanda kaydettiği gelişmeler sonucunda Kürt sömürgeçliğinin genelleşmesi imha ve yok etme planlarıyla birlikte her türden dış savaş çabaları sonuçsuz kalmış, gelişen sınıf mücadelesi herkeş açı oynamaya zorunlu kılmıştır. İran-İrak arasındaki savaşın ateşkesi sonuçlanmasa, Barzani hareketinin üzerindeki perdesi kaldırılmış, onun yalvarı gizlemeye çalıştığı yüzünü net bir şekilde ortaya koymuştur. Burada ilkel milliyetçiliğin şahsında iflasi eden, sadece yerli gerillik değildi; ister emperyalist, isterse "sosyalist" çevrelerden dayatılan çabaların da Kürtistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında iflasi ettiği görülmektedir.

PKK önderliğindeki Kürtistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tasfiyesi ve her emre itaat edecek işbirlikçi usak takımının Kürtistan halkının temsilcisi durumuna getirilmesi, bu olayla taktikleri sürdürdükten Kürtistan davasının her gün yeni bir çıkmaza karşı karşıya gelmesi bütün gerici güçlerin ortak amacıdır. Her yönüyle usaklık yapmaya müsait ve ne Kürtistan halkına, ne de insanlığı vererek hiçbir şeyleri olmayan düşüncü takımının varlığı, emperyalizm için her zaman bir umut kaynağı olmuştur. Faşist Türk ordusunun iyi boyunca sürekli bir savunma durumunda kalmış, bu arada Türk devletinin ekonomik ve siyasal alanda içinde bulunduğu krizden kurtarılması için karşı-devrim cephesinin geniş bir alanda yığılı sağıdır bilinmektedir. Bir ucuy emperyalizme ve diğer ucuy yerli işbirlikçilere dayanarak, "PKK'ye evet, APO'ya hayır" kampanyasından tutulmadı, "demokratik PKK", "Sot Birlik" ve her gün bir oyneş kuruluş yıklan ne olduğu belli olmayan çeşitli kampanyaya kadar çeşitli sınıs oyneşleri APO'daki Kürt yurtsever ve devrimcilerine karşı yürüttükleri tutuklulara bir özel savaş yürütmektedir. Barzani faktörünün kullanılmasa, başarıya girmeyen tasfiye ve komploların sonucunda başarısız olan bir oyundur. Kuşkusuz bu da sonuçsuz kalmaya mahkumdur.

Mevcut olayların sonuçlarından çıkan gerçekler, TC'nin ve Barzani'nin iradesi dışında bir gelişmenin olmadığının göstermektedir. Daha mülteci kafilesinin ilki sınıs geçiyorken, en yetkili TC ağızları Mesut Barzani'nin sığınma isteğini memnuniyetle karşılayacaklarını açıkladılar. Barzani biraz daha gizenmek istediye de, TC'nin yaptığı bu jestle karşı yitineci açtıkça ortaya koymak zorunda kaldı. Aceleyle gelen bu durum, son derece güçlünc bir durumu ortaya çıkarmaktadır. Barzani, daha önce, "Peşmerge ilerleri yapacak en iyi şey, kaza zamanda cepheye dönmek olacaktır" demesinin hemen ardından, aileni yayınladı mesajda peşmergeleri sevinlerken, "Türk devleti ile

iyi geçinin, sakin PKK ile ilişkileri girmeyin, yakında kamp koşulları daha da iyileşecektir" diyerek Türk devletinin kendisine yüklediği misyonu açığa vurdu. Sayıları yüzbinlere ulaşan Kürt insanını kendisine en yakın komutanları önderliğinde çok kısa bir zaman içinde TC'ye teslim eden ve onları silahsızlandıran bir kişilerin durundan habersiz olması düşünülemez. Daha önce belirttik gibi, peşmergelerin Türkiye'ye geleceği daha Halepce katliamları yapılmadan önce belliydi. Yine, bu olayın halkın içine girdiği panik ortamından ileri geldiğine inanmak, çok büyük bir saflık örneği olacaktır.

TC'nin hiç tereddütüyle vermeden bu yüzbinlik kitileyi kabul etmesi, yıllarca silah elde dümana karşı savaşmış bu insanlardan en ufak bir örküntü dümanına nasıl açıklanabilir? Bu insanları faşist TC rejimine karşı siyasi ve askeri bir mücadele içinde girmeyeceğine dair güvencesi kim vermiştir? TC bu konuda hiç tartımasız nasıl ikna olmuştur? Faşist Türk generaleri ve politikacıları ellerini öğütürken mültecilere kalıcı yerleşim yerleri temin ederken, iliriy dönük olarak neyin planları ve hesapları içineledirler? Bu durum bir oldu bittiyi açıklanabilir mi?

Faşist Türk devleti eğer iyi kullanılabilesse, tade askeri ve siyasal bir çıkamaz içinde imen, tarihin en iyi fırsatlarını yakalıyaktı. Tarihte sıkça başvurduğu Kürdü Kürt kırırma politikasını yeni baştan hayata geçirmek için bütün olanaklara sahiptir. Çünkü değildiği gibi, kırk yıldan beri kendisine yaşam ortamı hazırlayan koşullardan birini kaybedip, yeni birine kavuşan Barzani'nin köy korucularının komutanı olarak yapacağı işi hazırdır. Şu ana kadar İran'dan aldığı paraları geçinen ve bunu meslek haline getiren Barzani, bu uğurda doğu Kürtistan'da Kürt halkının ellerindeki mevzileri İran parastarlarıyla birlikte alıp İran'ın denetimine vermiş midir? Bu grüvör bundan böyle PKK hareketine karşı da bu işlevini yerine getirmeyecek midir? Peşmerge komutanları daha sınırlı gerçeğe geçmez, Atatürk'ü ve K. Evren'i fotoğraflara poz vermeye basladılar. Gazetelerine yığılı röportajlara cevap veren peşmerge komutanları, de aile ve feodal çıkarları tehlikeye girenlerin kendi halkının mücadelesine karşı ne kadar alçakça durumlara girebileceklerini ortaya koyuyorlar. Örneğin, Abdülaziz Çetani, 9 Eylül tarihli Tercüman gazetesine, "Barzani, yalnız PKK'li değil, Türkiye aleyhine çalışan tüm kilitlerin silbülmesini emrini vermiştir. Bu yüzden peşmerge PKK'li öldürmüştür" diye belirtmektedir. Yine, aynı gazete de bu inhan ş şekilde övülmek anlatılmaktadır. "Peşmerge ilerlerinden Hasan Salih, Fethat, Abdülrahim Cemil, Mihan, M. Abdülaziz ve diğerleri, 'Peki Irak'ta PKK ile karşılaştınız mı, PKK hakkında ne biliyor, ne düşünüyordunuz' sorusuna, 'M. Barzani ilerdiğinde KDP mensupları olarak bizler Türkiye ile anlaşmıştık, PKK'yı öldürdükümüz yerde ya vururduk, ya da teslim ederdik, başımıza reisimiz var, reis emir vermiştir, PKK'yı öldürdükümüz yerde vurun diye. Molla M. Barzani'nin ölümünden sonra da biz Türkiye aleyhine hiç çalışmadık, Türkiye'yi her zaman dost bildik, PKK hakkında iyi düşüncelerimiz yoktur. Öldürdükümüz yerde vururuz" diye cevap verdiler."

Bu gerici alenen Kürtistan halkının düşmanı faşist Türk devletiyle dostluğuna ilan etmesi, Partimize onun önderliğindeki Kürtistan ulusal kurtuluş güçlerine karşı açık saldırılar içinde girmeye ve bu kararın

basın ve yayın yoluyla hiç çekinilmeyen dünyaya ilan edilmiş, köhnemiş ve insanlık değerlerini dışına çıkımsız bir gücün iğrenç tablosunu çizmektedir. Tarih sahnesinde silinmekle karşı karşıya gelen her gerici yarımcı içinde düştüğü çaresizlik ortamındaki halini bu gerici hanedanın şahsında görmek de mümkündür. Kırk yıldan beri düşmana duydukları öfke ve kinle savaşan bir halkı TC'ye teslim ederek yeni Hamidiye Alaylarını kurdurtmuş, hangi şartlarda gerçekleştireceklerse, halkımızın affedeceği bir suç değildir. Bugün gözü dönmüş faşist Türk devleti, hem gırcın amaçlarına kavuşup savaşçı yerleştirme, hem de muca-demelmiş sonucunda rezil bir konuma düşüp dünya insanlığından tecrit olmuş görüntüsünden kurtulma şansına kavuşmuştur.

TC'nin Milli Eğitim Bakanı H. Celal Güzel, "Sığınanlara yoğunca Türkiye eğitim verilecektir" diye uzun vadeli planlarını anlatmaktadır. Yine, aynı bakan göçü devam ettirmektedir: "Açılacak kurslarda yoğun eğitim yapılacak ve eğitim üç sathalı olacaktır. Bundan büyük başarı sağlayacağımızı düşünüyoruz. İkinci kademedeki Türk alfabesi ile okuma-yazma eğitimi verilecektir."

Yüz yıllardan beri Kürdistan'ın en üsluplaşmış arazisinde binlerce yıl silini-kültürünü koruma savasını vermiş bir halk, yirmi gün içinde birer küçük Atatürk olmayı karşı karşıya gelmiştir. TC'nin programında gecici işkan yoktur. Planları uzun vadeli-dir. Asimilasyonu kendi çarkında şekillendirip, birer mehmetçik durumuna getirmeye hazırdır. Sığınanların Türkiye aleyhinde bir faaliyet için girmeyeceklerine dair bir güvence en başta Başbakan Özal'a verilmiştir. Özal, Tercüman gazetesinde çıkan demecinde, "İrak'tan sığınanlar Türk Kürtlerinin çıkarları için mücadeleye esas olarsa, bu müdteçleri kabul etmedik" demektir. Peki Özal'a bu güvenceli kim vermiştir? Cengi Gazi isimli peşmerge ise, duyurularını şu şekilde dile getirmektedir: "Eğer Türk hükümeti bizi kabul ederse, Türk vatandaşlığına geçip askerlik yaparız, bu arada PKK meselesi var. Bize silah verin, siz onlara savaşmaya hazırsınız."

İste asiretli-födal reisiğin halk itirazlarını getireceği son durak burasıdır. Sömürgecilerin binlerce yıldan beri başaramadıkları Barzani -gırcın yaşamını biraz daha uzatmak için- onlar adına başarabilmiştir. Halk arasında çok kullanılan bir söz vardır: "Sen eşek oluktan sonra sirtına semer vuran çok olur." Bu duruma paralel asiretçiliği meslek edinip bu gırcınları avara dölmeye söz konusu değildir.

Peki sığınan kitlenin başta ekonomik sorunları olmak üzere, yasal sorunları önlemler için faşist TC'nin dayatacağı koşullar nelerdir? Her türlü imkandan yararlanarak, çıplak canlarıyla düşmana teslim edilmiş bir kitle neyi kabul etmez ki? Hele TC gibi bu konuda uzman, insanları kendi bözünden boşaltıp robot durumuna getirmeye binlerce yıldır deneyişi olan bir güç, bu uygun şartlarda neler yapmaz? Birçok eğitimci, işçi ve genç insanları kilitli halde tutarak TC, her konuda durmaları elverişli olan ve bağlı bulundukları asiret reisinin de yardımıyla bu insanları birer komuta durumuna getirmiş mi? Diğer ülkelerden gelen müdteçleri desteklerken ve bunlara ev, iş gibi imkanlar veren TC, öğretmen, doktor ve MİT kadrosuyla kamp-lara hapsediği bu insanların üzerindeki çalışmalarına hemen başla-

mıştır. M. Barzani, günü gününe telefonla talimat vererek, her emre uymalarını vaaz etmektedir. TC'nin iktidarıyla ve muhalefetiyle bu konuda görüşbirliği içinde olduğu meydandadır. Kuşkusuz böylesine hayatı konularında iktidar ve muhalefet güçleri kısa süre içinde görüş birliğine varmaları söz konusu olamaz. Halbuki en soven çevreler bile bu işten memnuniyet duyduklarını belli etmektedirler. Çünkü bu olay, TC için ulusal sorun durumundadır. Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketinin en büyük düşmanlarından tasfiyeciler Ecevit, kendi köşesinden şöyle akıl vermektedir: "Eğer Türkiye yerleşeklerse, sığınma isteyeceklerse askerî birlikler düzeninden çikmaları, sınırlarımız dışındaki komuta merkezleri tüm ilişkilerini kesmeleri, ve Irak'taki sorunlarını Türkiye'ye aktarmayacaklarına dair söz veremeleri istenmelidir. Bunları kabul ederseniz Türkiye'ye yerleşme veya vatandaşlık isteklerini kabul etmekte, bize göre, hiçbir sakınca yoktur."

Kendi polisini ve memurunu dahi doyurmaktan aciz TC'nin, yüzbinlik bir kitleyi bütün sorunlarıyla birlikte kabul etmeye hazır olmasa, eğer çok büyük beklentileri olmasa bu mümkün olabilir miydi? Geçmişte ve günümüzde bir tek kişiyi silah yeri korucu yapmak için bile her yonteme başvuran TC'nin, her emre hazır bir eğitimci savaşçı gibi karşısına nasıl ağızını suyu akmasın? Peki kırk yıllık mücadelelerinden bahsedene ve halen Kürdistan halkının sorunlarını çözmek için daha gösteriyomuş gibi görünce Barzani'den bu durumun açıklanması istenmeyecek mi? Bugüne kadar çevirdiği gerici planları iyitkö kamufle eden bu unsur, artı suçlusu yalayanmıştır.

Daha ilerde üzerinden kısa bir zaman süresi geçmeden TC ile Barzani arasındaki gırtlı anlaşmalarına basını yansıdı bile. Sağın altından TC'nin basınına bulaşmış sızdırıcı haberler açık ve nettir. Bu konuda Tercüman gazetesinin yazdığı haber şöyledir: "M. Barzani'nin tutumıyla ilgili olarak çeşitli kaynaklardan alınan bilgilere göre, Bağdat rejiminin bir numaralı hedefi olan Barzani, Türkiye'ye bir mesaj yolladı. Irak'ta şu duruma kalırdı takdirde sığınma ve geçiş taleplerini ve bunun nasıl karılacağına sordu. Türk yetkililerden konuyu inceleyenler, girişlerin silahlı olmaması sağlanacak, silahları ile gelmelerini sağlanacak şekilde, takdirde, sınırda silahlı tecrit edilerek cevap verildi."

Bu durumda halkın göç etmesinden çok önceleri her iki tarafta da görüş birliği içinde oldukları ve Barzani'nin o meşhur, "Can pazıdır, herkes kendi canını kurtarmaya çalışmıştır, ben kimsesiz Türkiye'ye gidiyorum" şeklindeki yalını da ortaya çıkıyor. Dolaylı görüşüne Barzani ile TC arasında doğrudan telefon görüşmesi vardır. Molla Mustafa Barzani'nin Cevdet Sunay'a Demirel'e, Ecevit'e (çine girdiği ilişkileri M. Barzani daha ileri götürdü) çoktan sürdükleri, yıllardan beri PKK'ye karşı girişilen komplo ve saldırılarını kimlerin talimatlarıyla gerçekleştirdiği şimdi belli olmaktadır. Bu komplo ve saldırılar yalnızca bir yerde değil, her alanda olmaktadır. Bugüne kadar birçok PKK mensubu bu güçler tarafından ya katledilmiş ya yakalanıp düşmana teslim edilmiştir. Yukarıda verdiğimiz örnekler bunların en açık kanıtlarıdır. Aynı şekilde bunun en son örnekleri İran'da da görülmüştür. Bu konuda TC ile Barzani arasındaki uzun süren beri devam eden işbirliği bir

KDP yetkilisi tarafından şöyle dile getirilmektedir: "Çok defalar vurgulayarak ifade ettik, bizim Türkiye ile bir işimiz yok. Türkiye'nin zarına hiçbir hareket yapımadık. Türkiye devleti de bunu biliyor."

Kuşkusuz İktel milliyetçiliğin halkımızın özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine karşı içine girdiği

TC'nin resmi güçleri durumuna gelmeleri için her türlü plan ve program yapmaktadır. Sömürgecilik ilkel milliyetçi anlayış ve pratiği daha da geliştirip keskinleştirmesi, bu sonucu doğurduğu gibi, bütün Türk kurumlarının bilinen gerici ve Kürt düşmanlıklarına rağmen "sosyal demokrat"

komple ve provokasyonlar saymakla bitiriyor. Yine bütün bu çabaların önümüzdeki dönem içinde de devam edeceğini söylemeye bile gerek yoktur. İçine girdikleri bu tutumları sınıf karakterlerinin onlara yüklediği görülmeye emperyalizm ve sömürgecilik bulunduklarında dönemce karşı karşıya olduğu sorunların çözüm aracı olmaları tam bir uygunluk içindedir. Gelişen sınıf mücadelesinin bunları daha da azgın karşı-devrimci duruma getirmesi kaçınılmazdır. Dünyanın birçok ülkesindeki devrim dönemlerinde benzerleri ortaya çıkmış olmakla birlikte, Kürdistan'da halkın çıkarlarına yabancı ve ihanetli daha da katmerli olması tarihsel ve toplumsal gerçekliği bir üründür. Sömürgecilik ulusal ve tarihsel değerlerimiz üzerinde oynama dercesi ve halkımızın kendi gerçekliğini uzaklaştırılması, ihanet ve ihanetle karşı duyarsızlığı da bir ölümdür. İhanetin hiçbir ölçü tanımadın bu denli cüretkar olması boşuna değildir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sağlıklı gelişimi için ilkel milliyetçiliğin önümüzdeki dönemde içine gireceği kaçınılmaz tasfiye ve açık ihanetlerine karşı son derece duyarlı olmamız gerektiği tüm halkımız için daha da önem taşımaktadır. Her şeyden önce bugün şu ya da bu kişiyi veya çevresini içine girdiği özel durum pek önemli değildir. Soruna emperyalizm günümüzde ulusal kurtuluş mücadelesine dayatıldığı özel savaş olgusu çerçevesinde bakmak gerekir. İkel milliyetçiliğin geçmişteki durum ve bugün leri sürdüğü bahaneler ne olursa olsun, günümüzde, objektif olarak bu savşan en çok aranan bir aracı durumundadır ve bu görevi üstlenmek için kararsızlık bile geçirilmesini sanmak, son derece saf olmak mümkündür.

Görünen ve simdiye kadar olan gelişmelerin ortaya çıkardığı sudur ki, daha önce tamamen ilkel milliyetçi önderliğin emir ve komutası altında piyasaya sürülen bu güçler, ilkel milliyetçi önderliğin iflası ve bunların teşhir ve tecritinin gerçekleşmesi, sonunda adım adım

kanattan yaptıkları çıkışlar, bunlara siyasi bir statü altında kalıcı bir görev yükleyeceklerine dair önemli belirtiler de vardır.

Türk devleti bunları bütün yönleriyle kendisine bağlamak ve artık TC'ye yaşayamayacak bir konuma getirmek için elinden geleni yapmaktadır. Eskiden var olan kısmi halk desteği ve güvenini tamamen yitiren ilkel milliyetçi önderlik için, varlığını ve özellikle maddi sorunlarını çözmek için başka seçenek bırakılmamıştır. Burada komplo ve tasfiye planının Irak ve TC sınırlarını aşacağı da görülmektedir. Kürt sorununu çözmek için Amerika'nın gönlünde yatan plana TC'nin devletinin teminli yaklaşması, ilkel milliyetçiliğin son pratiği verdiği güven sonucunda yerini, her üç gücün de ortak bir zemine alması beklenmektedir. Amerika'nın eskiden beri var olan sorunu İran'a bağlı çözüme, Şahın devrimine sonucunda pek gerçekleştirilmesi başlanmamıştır. Ama bugün Amerika Türkiye'ye bu rolü oynatmak zorundadır. Türk politikasında en üst çevreler değişikliği ve bazı taburları yavaş yavaş yıkılması bunun ifadesidir. Öte yandan bugüne kadar yürüttüğü yanlış politikanın içinde boğuma durumuna gelmiş olan Sovyetler Birliği için, bu duruma seyirci kalması, tam da —"barış ve yumuşama" adlatıcısına—uygun düşmekte ve bu durum hiç kuşkusuz emperyalizmin ve gericiğin çıkarlarını kendiliğinden çarlık tutmaktadır. Sovyetler Birliği'nin, faşist Saddam rejimine verdiği destek ve sürdürülen "iki ilişkiler" çağımızın tank olduğu en barbar katliamlar karşısında bile kendisini sessiz kalmaya zorlamaktadır. Bu durum sosyalizmin adına içine düşülecek utanç verici bir tutumdur ve bunun sorumluluğunu ne başkasına ne de irade dışı bir gelişmeye bağlamak, kabul edilebilir bir gerçek değildir.

Kuşkusuz tarihi sözünü söyleyecektir. Bugün PKK önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş güçleri, Kürdistan halkının özgür geleceğini teminatı durumundadır. Tarihte çokça denenen halkımızın ulusal varlığını son verne çabaları,

yine halkımızın sözüyle direniş ve fedakarlığına boşa çıkarılmıştır. Bugün gelinen aşamada yaşadığımız olaylar, Kürdistan halkının tarihi düşmanlarıyla son hesaplaşmasını örneklemlerindir. Bu durum kendi içinde birtakım olumsuz gelişmeler kaynağı da olmaktadır. Yüz yıllardan beri halkımızın sirtına kene gibi yapışan ve her leri atlatmada gelişmesinin önünde engel olan bu güçler, Kürdistan bünyesinde uurlardır. Bunların er veya geç gerçek yüzleriyle açığa çıkıp artık şüpheye mahal veremeyecek bir biçimde tanınmaları kaçınılmazdır.

Bütün bu gelişmeler karşısında başta halkımızın öncü gücü PKK olmak üzere, özgürlük ve bağımsızlık ekmek ve sudan daha çok muhtaç durumda olan halkımızın içine gireceği tutum kendiliğinden belli olmaktadır. Geçmiş dönemde İdris-i Bitlisli ve Diyar Ağdamı'nın sergiledikleri ihanetler nasıl lanetimsi ve halkımızın nezdinde hiçbir zaman mazur görülmemişse, bu ihanet ve tasfiye olayı da aynı akıbetle uğramaktan kurtulamayacaktır. Halkımızın devrimci uyanıklığı bu ihanetli kolayca, tüm yönleriyle kavrayıp gereken karşılığı verecektir.

Tarih boyunca bütün düşmanlarımızı değirmen taktığı onları önderlikten yoksun bırakmak ve önderlik konumunda olanlara işbirlikçi yaptırmak olmuştur. Çağımızda proletaryanın çıkarlarını esas almayan bütün önderliklerin sonu da bu şerefiz görevi üstlenmek olacaktır. Proletarya önderliğinin dışında kalan önderlikler ortaya çıkış amaçları ne olursa olsun eninde sonunda Barzani'nin yaptığı gibi halkın en kutsal değerlerini hiç gözüni kırpmadan satmakla çekimmez. Çünkü emperyalizmin ve dünya gericiğinin açına düşmekten kurtulmak bu sınıfları kanat değildir. Tarihinde ihanet ve teslimiyete sık sık tanık olan Kürdistan halkının, bu gerceği her halükarda daha kolay kavramaması için hiçbir neden yoktur.

Halkımızın tarihi boyunca yoksunluğunu duyduğu en önemli kurum hiç kuşkusuz halk önderliğidir. Yine tarihinin büyük bir bölümünde siyasi bir devlet kuramamış örgütsüz bir biçimde yaşamışın en büyük sebebi de bu kuramamış yoksunluktur. Kürdistan halkının PKK önderliğine kavuşması ve ulusal kurtuluş yolunda artık geri dönüşme mevzileri yaşamaya başlama, iç ve dış düşmanlarımızın hemen her lirsatta Partimize ve onun Önderliğine saldırıp yıpratmaya çalışması bu bakımdan anlaşılacak bir durum değildir. Kürdistan halkı, çağdaş var olma yoluna PKK Önderliğinin ortaya çıkış süreciyle girmiştir ve bundan sonra da halkımızın bu önderlik altında daha kenetlenerek doğru geleceğini yaratacağıdır. Bugün PKK Önderliği bütün Kürdistan halkının özgür geleceğini, PKK mücadelesinde ortaya koymuş ve bu çizgi, delillerle denenerak doğruluğunu ve zafirini teminatı olduğunu kanıtlamıştır. Halkımız bu gerçeğe olan güçlü inancı ise her geçen gün daha da pekişmektedir. Halkımızın karar verdiğini bilince ve sorumlulukla hareket etmesi ve ulusal kurtuluş için ihanet ve teslimiyete karşı olan soylu casusların daha da büyük önem taşıdığı bilinci içinde hareket edeceği kuşkusuzdur. Faşist Türk devletinin uzatmış olacağı yapışık ve binlerce yıllık gericiğin sorumluluğunu üstlenmiş olan ilkel milliyetçiliğin seslerine kulak vermemek, ulusal yok oluş ve kölelikten başka bir şey değildir.

Devamı 27. sayfa da

